Haftalık Magazin Dergisi

Yıl:1 Sayı:1 15-21 Şubat Fiyatı:50 tl.

nokta

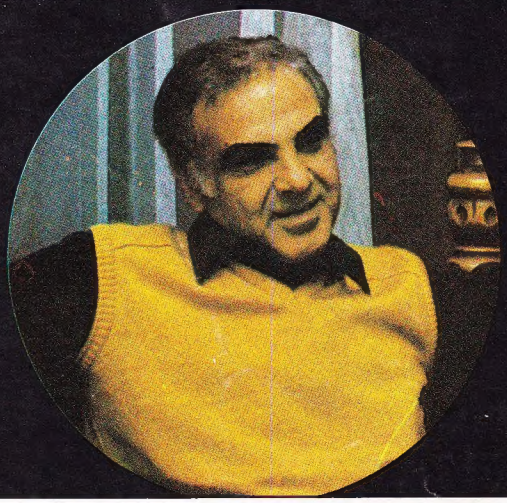

GÜZELLİĞİN DRAMI: GÜNSELİ BAŞAR ● CEHENNEMDE AŞK:İSMET KASAPOĞLU

BİR ÜNLÜNÜN ANATOMİSİ:MÜJDE AR ● EVDEKİ BEDRİ KORAMAN

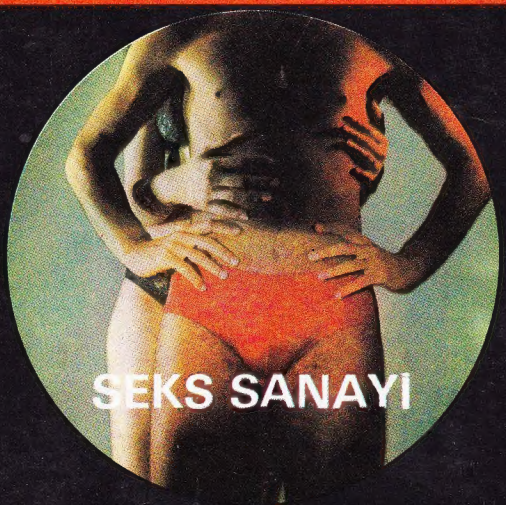

SEKS SANAYİ

Bir gazete doğuyor: GÜNEŞ

YEGİNLER
DERİ BUTİK
Demirhane Cad. Hacı Raşit Geçidi
No. 23 Zeytinburnu (sahil yolu)
İstanbul Tel: 23 22 32
RAJANS

nokta

Sahibi:
Gelişim Basım ve Yayın A.Ş. ve Süreli Yayınlar A.Ş. adına
Ercan ARIKLI

Genel Yayın Yönetmeni:
Yalçın PEKŞEN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Hasan ÇAKKALKURT

Satış Müdürü:
Yıldırım ÜNVERDİ

Reklam Müdürü:
Ceyda YAZICIOĞLU

Adres:
NOKTA DERGİSİ:
Büyükdere Cad. Yeniyol Sok. No. 1 Yıldırım Han Kat: 8
Mecidiyeköy

İstanbul:
67 51 69 ● 67 37 06

Ankara:
18 07 65 ● 18 35 27 ● 25 30 20

Dünya Süper Veb Ofset A.Ş. Tesislerinde hazırlanmıştır.

4 HAFTANIN OLAYI
BİR GAZETE DOĞUYOR: GÜNEŞ
BABIALİ'Yİ KARIŞTIRAN TRANSFER SÖYLENTİLERİ VE GÜNEŞ'İN DOĞUŞUNUN ÖYKÜSÜ...

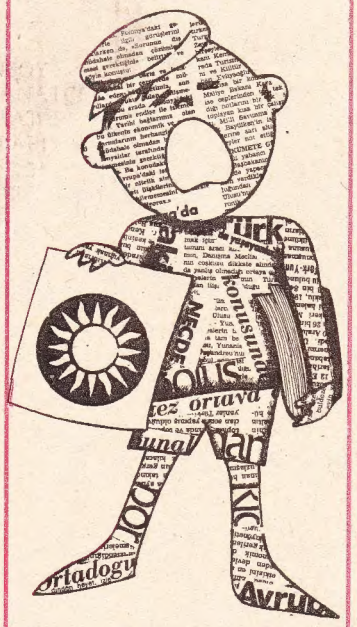

5 NOKTA'YI KOYMA ZAMANI...

9 TOPRAĞIN TERİ, TARZAN MI "JANE" Mİ?
ÜNLÜ HAIR FİLMİ TÜRKİYE'DE...

12 İSMET KASAPOĞLU "ASSOLİST KOCASI OLMAK VEYA CEHENNEMDE AŞK"

14 CEBİNİZ BOŞ, KARNINIZ AÇ...
FIKRA VE KARİKATÜRLERE KONU OLAN BİR OLAYI YALÇIN PEKŞEN YAŞADI VE YAZDI...

17 MILES O'KEEFFE BEYAZ PERDENİN SON TARZANI

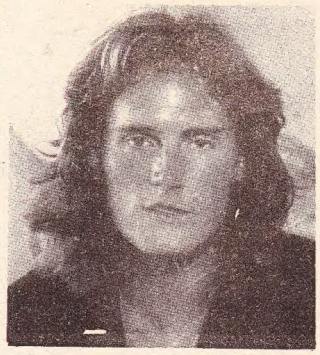

20 BEDRİ KORAMAN ÜNLÜ KARİKATÜRİSTİMİZ ÖZEL YAŞAMINI NOKTA'YA AÇTI...

25 MÜJDE AR
MÜJDE AR'SIZ BİR MÜJDE AR RÖPORTAJI

SEKS

28 SEKS SANAYİ
SEKS SANAYİ,NDE YÜZLERCE UZMAN BİNLERCE KİŞİ ÇALIŞIYOR. PARFÜMDEN İÇ ÇAMAŞIRINA KADAR ÜLKEMİZDE SEKS ADINA YAPILANLARI ARAŞTIRDIK...

kadın

32 BELGELİ GÜZELLER.
DUYGU ASENA, ESKİ TÜRK GÜZELLERİ İLE KONUŞTU. "GÜZELLİK NE GETİRİYOR NE GÖTÜRÜYOR" KONUSUNDA DÜŞÜNCELERİNİ ALDI...

35 NASIL LAF ATIYORUZ?

37 ÖPÜŞMENİN ANTOLOJİSİ

39 FERHAN ŞENSOY TİYATRO SANATÇIMIZLA, İNŞAAT İŞÇİSİ ŞARKICILARIMIZ HAKKINDA KONUŞTUK. BU SÖYLEŞİDE YENİ BİR TÜR DOĞDU: KİRO-POP

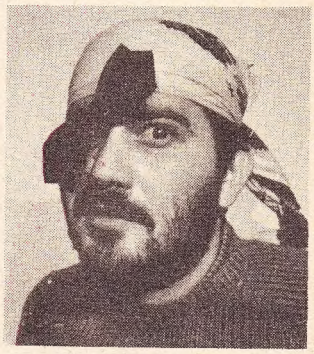

41 ŞİİRDE OLAY:
CANSEVER
YAZAR VE ELEŞTİRMEN TOMRİS UYAR ŞİİRDE EN ÇOK ADI GEÇEN OZAN EDİP CANSEVER'İ ARAŞTIRDI.

43 İNSANLAR

TV

44 8 SÜTUNA MANŞET VE 90 SANİYE KURALI, 'NOKTA'NIN SEÇTİKLERİ TV'DE SİNEMA

46 MÜZİK
ÇIĞIRTKANLIKTAN USTALIĞA DÜNYA DA DİNLENENLER

48 TİYATRO
RİTA,
MÜNİR ÖZKUL'LA BİR KONUŞMA

HAFTANIN OLAYI

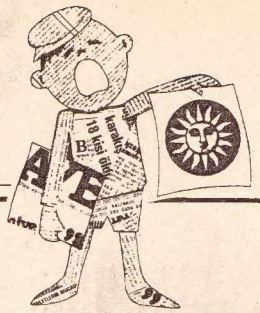

GÜNEŞ NASIL DOĞDU

İddialı bir gazete olacağı anlaşılan Güneş, hep sürmekte olan "Babıali Savaşı"nı tambir sıcak savaşa dönüştürdü.

Televizyonda artan gazete reklamları, reklam yapmaktan çok, Güneş'in reklamlarını öldürmek amacını güdüyordu.

İSTANBUL'daki gazeteler değilse bile, gazetelerin yüzde doksan dokuzu Cağaoğlu'nda toplanmıştır. "En büyük" "en güçlü", "en ciddi" "en çok satan" gazetelerle "en palavra" olanları burada yan yana, iç içedirler..

Bir de görünmeyen gazetesi vardır Babıali'nin: "Fısıltı gazetesi." Aslında en yüksek tirajlı ve en etkin gazete budur. Genellikle gazeteciler dünyasından haberler yayar, yorumları vardır, fıkraları vardır. Yalnız resim, karikatür ve lotaryası yoktur.

İşte bu gazete,geçen aylar ve haftalar içinde birbirinden önemli haberler yaydı durdu. Konu "Güneş gazetesi" idi. İddialı bir gazete olacağı anlaşılan Güneş, önceleri "beş büyük" gazete arasında süren, görünmeyen bir savaşı iyice alevlendirdi. Hep sürmekte olan Babıali Savaşı"nı tam bir sıcak savaşa dönüştürdü.

Güneş gazetesinin öyküsüne geçmeden önce,isterseniz Babıali'nin genel bir panaromasını çizelim. Bunu çizmek için zorunlu olarak fısıltı gazetesinin haberlerine kulak vereceğiz.

"Hürriyet'in Genel Yayın Yönetmeni Nezih Demirkent'in işine son verilmişti. Bu biliniyordu. Fakat nedenleri konusunda rivayet muhtelifti. Fısıltı gazetesine göre bunun nedeni Hürriyet'ten ayrılan ünlü gazeteci Cüneyt Arcayürek'in ayrılma nedenlerini anlatırken patronuna (Erol Simavi'ye) "Ben bu adamla (Nezih Demirkent) çalışmam" demesiydi Aynı gazetenin yazı işleri müdürlerinden Hakkı Öcal da "Tercüman gazetesine genel yayın yönetmeni olarak transfer olurken, benzer sözler sarfetmişti. Ayrıca Nezih Demirkent'in yönetiminde Hürriyet gazetesinde bazı hatalar yapılmıştı. Bu yüzden Hürriyet'i taklit ederek ortaya çıkan Günaydın gazetesi satış açısından alıp başını gitmişti. Hürriyet'in üstünde "en çok satan gazete" oluvermişti.

Nezih Demirkent'in istifaya zorlanmasının ardında bu nedenlerin yattığı söyleniyordu. Ama fısıltı gazetesi pek tutarlı bir gazete değildi. Örneğin başka bir gün de Nezih Demirkent'in Erol Simavi'nin oğluyla geçinemediği için ayrıldığını yayabiliyordu.

DEMİRKENT NE DİYOR?

Hürriyet'ten ayrıldıktan sonra sahibi olduğu Dünya gazetesinin başına geçen Nezih Demirkent ise şunları söylüyordu:

"Cüneyt Arcayürek'in Erol Bey'e ne söylediğini bilemem. Fakat Hakkı Öcal'ın bu sözleri söylediğini sanmıyorum. Çünkü başarılı bir gazeteci olan Hakkı Öcal'ın bugünkü durumuna gelmesinde benim rolüm olduğunu kendisi de inkar edemez. Satış meselesine gelince:Hürriyet'in bir satış sorunu yoktu. Çünkü 10 liralık gazete fiyatlarıyla fazla satış ekonomik yönden zararlı bile oluyordu. Üstelik Erol Simavi Bey "çok satan" değil, "en etkili" gazete olmak isterdi her zaman. Benim Hürriyet'ten ayrılmamın nedeni, Erol Bey'in söylediğine göre, gazeteyi kendisinin yönetmek istemesidir. Nitekim, ben ayrılınca kendisi Genel Müdür oldu. Şunu da söyleyeyim: Erol Simavi Bey'in oğluyla hiçbir anlaşmazlığım yoktur. Hatta, Dünya gazetesinde kendisi ile ortaklığım bile vardır. Şu sıralarda Hürriyet'in beş yan kuruluşunda yönetim kurulu başkanlığı yapıyorum. Hürriyet'in başından ayrıldım ama Hürriyet'ten ayrılmadım"

HER ŞEY TİRAJ İÇİN

Bu söylentilerden hangisinin doğru olduğu pek bilinmiyordu. Belki hepsi birlikte rol oynamıştı. Ancak bilinen Demirkent'in ayrılmasından sonra Hürriyet'te meydana gelen büyük değişiklikti. "Hafta Sonu" benzeri magazin dergilerinin başarılı yönetmeni Çetin Emeç

Hürriyet'ten ayrıldıktan sonra sahibi olduğu Dünya gazetesinin başına geçen NEZİH DEMİRKENT

Cıvaoğlu: "Kârı yanında,gazetecilik zevkli bir meslek"...

GÜNERİ CİVAOĞLU

"En çok kâr eden sektör basın sektörüdür"

Yeni bir gazete yayımlama fikri nereden ve nasıl doğdu?

Benim açımdan hadise şu: Gazeteciliğe 21 yıl önce bu meslekte sonuna kadar kalmak ve tırmanmak kararlılığı ile başlamıştım. Stajyer muhabirlikten 6 yıl süren genel yayın müdürlüğüne kadar mesleğin her alanında ve basamağında görev yaptım. Galiba şimdi Güneş'in sahipleri arasında yeralmam 21 yıl boyunca ilerlediğim bir doğrultunun doğal aşaması.

Zamanlaması neden şimdi?

Zamanlamada şu dönemi seçişimin nedeni bonosuz çalışıp, para kazanan belki de tek sanayi dalının basın olması. Bütün sanayi kan ağlarken, gazeteler 1981'de altın yıl yaşadılar. Bazı gazetelerin bir milyar dolaylarında kârı var.Kârlılığın, bu yıl da sürmesi bekleniyor. Gazete ilanları patlamalar yapmakta. Büyük gazetelerde ilan koyacak yer bulmak meseleyken yeni ve iddialı bir gazete ilan da alır.

Sahip olarak kimler görülüyor:

Sırası ile Ömer Çavuşoğlu, Ahmet Kozanoğlu ve ben. Diğer hisse senetleri küçük payları olan diğer ortaklarımızda. Gazete yayımlandığında, tüm,ya da ortaklarımız adına imtiyaz sahibi olarak Ömer Çavuşoğlu'nun, yönetim kurulu başkanı olarak Ahmet Kozanoğlu'nun, murahhas üye ve genel yönetmen olarak benim adım yeralacak.

Peki Güneri Bey, çok büyük paraların döndüğü söyleniyor. Gazetenin bütçesi 1,5 milyar, deniyor. 300 milyon reklam için ayrıldı, deniyor. Bizim duyduklarımıza göre bazı gazetecilere 5-10 milyon arası transfer ücreti, artı, 500 bine kadar ulaşan maaşlar verildi deniyor. Bu laflar doğru mu?

Bunlar doğru değildir. Doğru olanı var, doğru olmayanı var. Büyük maaşlar kısmına geçmeden önce bütçeden söz edeyim. 1,5 milyar değil, 1 milyar 800 milyon ile 2 milyar arasında bir gider koyduk. Yalnız bu 1 milyar 800 milyon ile 2 milyar arasındaki gideri birçok kimse yanlış değerlendiriyor. Bunun bir anda nakit olarak çıktığı sanılıyor.Ticaret hayatında pek çok kombinezonlar vardır. Bunlar gerçekleştirildiği takdirde, büyük nakit harcaması gerekmeyebilir. Ama her halükarda nakit harcamamız 1 milyara yaklaşmaktadır. Bunun diğer kısmı da senettir.

Peki reklam harcamaları olarak 300 milyon doğru mu?

Doğrudur ve sene sonunda bu miktar çok daha fazla olacaktır.

Peki bu yüksek maaşlar?

Birkaç yıldız ismin maaşı yüksektir. Türkiye koşullarına demeyeyim de Babıali'nin koşullarına göre yüksektir. Türkiye koşullarına göre yüksek değildir. Bugün Türkiye'de bazı yöneticiler tanıyorum, bunların maaşları 2 milyondur.

Yarının şartlarının getireceği sürprizler hariç konuşuyorum. O zaman o şartlar içinde değerlendirerek başka bir konuşma yapabilirim. Ama bugünün şartlarında bu bizim verdiğimiz ücretler, 20 lira ile karşılanır mı, sorusuna "evet" cevabını veriyorum. Diğer gazetelerin bordrolarının dip rakamlarına baktım, biz onların yarısı kadar bir dip rakamda kalıyoruz. Çünkü bizim 200 kişi ile çıkartmakta

OKUYUCUYA

Nokta'yı koyma zamanı

Gazete ve dergi satıcılarının vitrinleri ya da açık hava sergileri, "yedi renkli suratlar" ve "en seksi pozunu takınmış" kadın vücutlarından geçilmez duruma geldi.

Yani dergi ve gazete sayısı iyice arttı ülkemizde. Öyleyse bu kadar dergi arasında yeni bir derginin ne gereği var?

NOKTA vitrinlerde boy gösterdiği zaman sanırız ilk akla gelen soru bu olacak: NOKTA'ya gerek var mı?

Bu soru karşısında biz de düşündük. Hem de "gereğinden fazla". Sonuçta siz bu satırları okuduğunuza göre vardığımız sonuç ortada: NOKTA'ya gerek vardır.

ÇÜNKÜ...
Gazete satıcılarına ödenen Türk liraları karşılığında okura "iyi" şeyler vermenin zamanı artık gelmiştir. Dergi okurunu geri zekâlı bir yaratık sanıp, uydurma haberler ve incir çekirdeğini doldurmayan öykülerle uyutmanın ise zamanı geçmiştir.

Türk okurunun (eğlenmek için dahi olsa) kaliteli yazılar okumasının zamanı ise hem gelmiş, hem geçmiştir. Kısacası Türk okuruna layık bir derginin çıkma zamanı, yani "NOKTA"yı koyma zamanı gelmiştir.

NOKTA size layık olmaya çalışacaktır.

Yalçın PEKŞEN

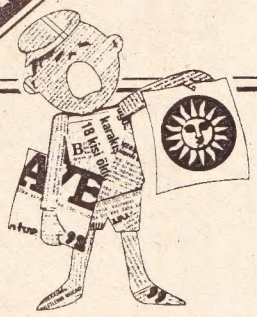

genel yayın yonetmeni olunca gazete birden değişivermiş, magazinleşmişti. Bu arada yeni bir hamleye de girişmişti. Parayla satılan Kelebek gazetesi parasız ek haline getirilmişti. Kelebek her gün ıvır-zıvır bir konuya "kapılarını açıyordu". Büyük çapta bir "Hafta Sonu" olmuştu Hürriyet gazetesi.

Zaten Günaydın gazetesinin yüksek tirajı başka gazeteleri de aynı yönde etkilemişti. Örneğin aynı yöntem Milliyet gazetesinde de deneniyordu. Hürriyet gazetesinin eski Ankara bürosu şefi Ülkü Arman Milliyet'te haberler müdürü olunca, yılların fikir gazetesi Milliyet, Hürriyet gazetesine benzemeye başlamıştı. Ülkü Arman şimdi hastalanmış ve görevinden uzaklaşmıştı ama Milleyet gazetesi magazin havasını sürdürüyordu. Hatta verdiği eklerle magazin haberlerini bir ölçüde arttırmıştı da. İlanlarında "okunmak için alındığı" belirtiliyor, ancak giderek "bakılmak" için yapılıyordu. Fakat, yeni patron Aydın Doğan'a göre bu yöntem başarılıydı. Çünkü bu değişiklikler satışı kısa süre içinde 2 katına yakın arttırmıştı.

Güneş'te çalışan gazetecilerin bir bölümü Hisarbank'ın binasında sohbet sırasında görülüyor.

"HABERİYLE RESMİYLE"

Sonra Tercüman devreye girdi. Önce televizyon ekranında Kızılderili mi, Afrikalı mı oldukları anlaşılmayan vahşi görünüşlü insanlar belirdi. Bunlar, "haberiyle, resmiyle" Bulvar gazetesi okuduklarını melodili bir şekilde söylemeye başladılar. Bu işaretlere bakılırsa, Tercüman gazetesinin bir yan ürünü olan "Bulvar" magazin gazetelerinin en magazini olmaya karar vermişti. Artık fal meraklısı hanımlar: "Bu ne biçim fal, gazeteci bey, benim için her gün aynı şeyleri yazıyorsunuz" diyemeyecekti. Çünkü Bulvar gazetesi bundan böyle "fal" gibi bilimdışı bir olayı bile "bilimsel yollarla" yazacaktı. Örneğin elektronik faldan öğrenecekti herkes geleceğini.

Tüm bu atılımların (!) birkaç nedeni vardı: Gazeteler durmadan tiraj alıyordu. Yaz aylarında tüm gazeteler tiraj kaybı beklerken bu eksilme gerçekleşmemiş, gazeteler okuyucu kazanmışlardı.

Ülkenin en ağırbaşlı gazetesi olduğu için tirajı epey düşen Cumhuriyet bile, son günlerde 100 bin satışı gerilerde bırakmıştı. Bu artış büyük ölçüde genç yönetici Hasan Cemal'in başarısına bağlanıyordu. Fakat başka faktörler de rol oynuyordu.

YÜZDE YÜZ'LÜK ŞOK

Enflasyon ortamında Türkiye'nin en ucuz malı gazete olmuştu. Bir şişe suyu bile 15-20 liradan satılırken, gazeteler hâlâ 10 liraydı. Halk bu yüzden yeniden birkaç gazete birden almaya başlamıştı. Tüm gazetelerin tirajları artmıştı.

Fakat gazete fiyatlarının 20 liraya çıkmasının bir şok yaratacağı düşünülüyordu. Bu yüzde yüzlük şok'la ikinci, üçüncü, hatta dördüncü ve beşinci gazeteler bırakılacak, o zaman gerçek satışlar ortaya çıkacaktı. İşte, şok sırasında "asıl gazete" olmak isteyenler arasında bir savaştı bu reklamlar.

İKİNCİ KUŞ: GÜNEŞ

Bu reklamlarla ayrıca ikinci bir kuş vurulmak isteniyordu. Bu kuş da Tercüman gazetesinin eski Genel Yayın Yönetmeni Güneri Cıvaoğlu'nun sahipliğini yüklendiği Güneş gazetesi idi.

Güneş gazetesi Babıali için "duyulmadık" işler yaparak yayın hayatına atılıyordu. "Duyulmadık" şeyler, kadroya alınan gazetecilere ödendiği söylenen astronomik transfer ücretleri ve maaşlardı. Babıali'de gazeteci maaşları uzun zamandan beri durmuş-oturmuştu. Üst düzeyde birkaç yönetici dışında, bu maaşlar asgari ücretten başlıyor, (% 35'e yakın çoğunluk) 35-40 bin lirada (net) son buluyordu.

Yeni çıkacak bir gazetenin - hadi bilemediniz- bunun iki katı bir ücret politikası izlemesi beklenirken, Güneri Cıvaoğlu bol paralı ortaklarının da desteğiyle kesenin ağzını açmış, herkesin ağzını da açık bırakmıştı.

Güneri Cıvaoğlu

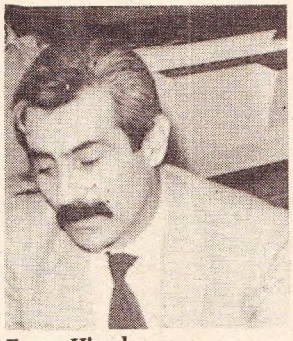

Ergun Hiçyılmaz

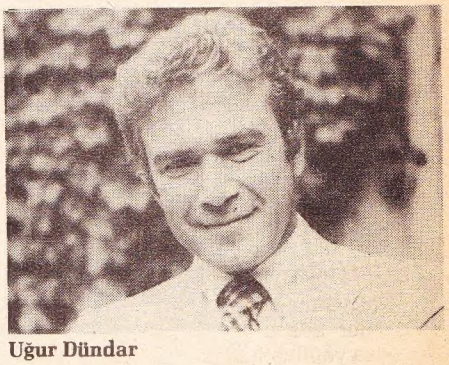

Uğur Dündar

Fısıltı gazetesinin yazdıklarına göre Hürriyet'ten ayrılıp Güneş gazetesinin Ankara bürosu şefliğini üstlenen Cüneyt Arcayürek 10 milyon lira transfer ücretine ek olarak yarım milyon lira maaş alacaktı. Milliyet gazetesinin emekli karikatüristi Bedri Koraman ise 6 milyon lira transfer ücreti ve yarım milyon lira maaş almıştı. "Televizyonun gözbebeği" Uğur Dündar Güneş gazetesi'ne 10 milyon lira transfer ücreti ve yine yarım milyon lira maaşla gelmişti. Rakamlar böyle sürüyordu. Başka bir söylenti de şuydu: "Bu paralar Güneş gazetesi sahiplerinden Ömer Çavuşoğlu-Ahmet Kozanoğlu'nun elinde bulunan Eko-Yatırım'a yatırılacak, ana paraların getirdiği faizler de gazetecilere maaş olarak ödenecekti.

Bu politikayla bir anda 200 gazeteciyi toplamıştı Güneş. Günaydın gazetesinin tüm ekonomi servisi, Tercüman gazetesinin birçok spor yazarı Güneş'e geçmişti. Diğerleri de telefonların başında teklif bekliyorlardı.

HİZAYA GELENLER

Güneş gazetesinin inanılmaz ücret politikası diğer gazeteleri de hizaya getirmişti. Hemen hemen her gün birinci sayfalarında işçi haklarını savunan, işçi ücretlerinin azlığından yakınan gazeteler gözlerini biraz da kendi kadrolarına çevirdiler ve hayretle gördüler ki içerde 3-5 yıldan bu yana kadroya alınmayan veya asgari ücretle- yani karın tokluğuna- çalıştırılan gazeteciler çoğunluktaydı. Bunlardan bazıları hemen küçük farklar aldılar. Bunu alamayanlar ise, "şimdilik idare et, ilerde senin için iyi şeyler düşünüyoruz" yollu vaadlerle yetindiler. Ortalıkta işsiz ve emekli gazeteci kalmadı. Kimsenin yüzüne bakmadığı stajyer gazeteciler bile bir anda "bulunmaz hint kumaşı" oluverdiler.

SÖYLENTİLER VE GERÇEK

Fakat, Güneş gazetesi için çıkarılan söylentiler acaba doğru muydu? Eğer doğruysa yapılan hesaplar Güneri Cıvaoğlu ve iş ortağı olan iki müteahhidin paralarını sokağa attıklarını ortaya koyuyordu. Çünkü bu maaşlarla hiçbir gazete işin içinden çıkamazdı. Hele yeni çıkacak olan bir gazete.

Güneş gazetesi yayın hayatına atılırken, bir soru işaretini de birlikte getiriyordu.

Örneğin bir inşaat şirketi olan Çavuşoğlu-Kozanoğlu ortaklığı neden durup dururken gazeteciliğe merak salmış ve bu işe inanılmaz ölçüde paralar yatırmıştı. (2 milyar lira olduğu söyleniyor)

Güneş gazetesinin sahiplerinden Güneri Cıvaoğlu'nun Tercüman gazetesinden ayrılırken patronun eşi ve gazetenin başyazarı Nazlı Ilıcak'la takıştığı ve bu yüzden işinden ayrıldığı söyleniyordu.

olduğumuz gazeteyi en az adam çalıştıran Günaydın dahi 473 kişi ile yapmaktadır. Hürriyet gazetesinde, Milliyet'te benim bildiğim kadarıyla, 1000'e yakın personel var. Biz yüksek ücret, fakat az personel ilkesini savunuyoruz.

Kemal Ilıcak Bey'le bir anlaşmazlığınız oldu mu Tercüman'dan ayrıldığınızda, yoksa sadece bu fikrinizi gerçekleştirmek için mi istifa ettiniz?

Ben kendisine bir istifa mektubu yazarak hiçbir anlaşmazlığımız olmadığını söyledim. Yıllar süren bir birlik sonrasında **"Anlaşamadığım için ayrılıyorum"** denmez. Bir nezaket kuralıdır bu. Uzun yıllar beraber çalıştık, odalarımız karşı karşıya idi. Kaldı ki, yakın ve iyi dosttuk. Bir gazetenin yayınında gazetenin sahibi ile genel

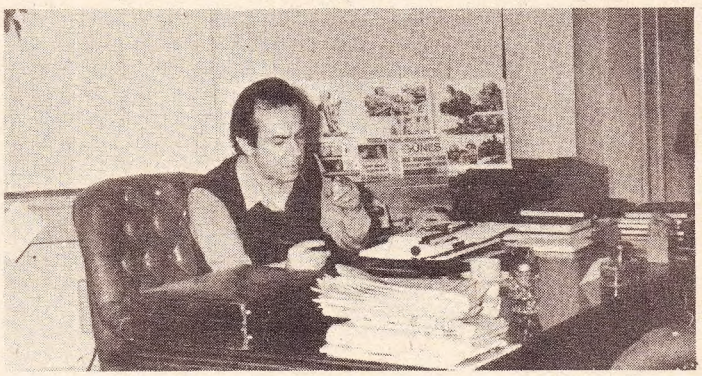

Büyük iddialarla yayın hayatına atılacak olan Güneş'in sahiplerinden ve Genel Yayın Yönetmeni Güneri Cıvaoğlu.

yayın müdürünün ihtilafı hiç yoktur demek, ancak bir nezaket mektubunun satırları içinde kalır. Elbette vardı. Zaman zaman sertleşen tartışlarımız herkesin yanında da olmuştur.

Son zamanlarda Nazlı Ilıcak benim çalışmalarıma müdahale ediyordu.

İsmail Cem Bey ve siz iki isim, bugüne kadar arkadaşlıklarınız hariç, fikir olarak hep karşı cephelerde gibi görünüyordunuz. Şimdi aynı gazetede birleşiyorsunuz. Bu nasıl oldu?

Ben Tercüman gazetesinin genel yayın müdürü idim ama, devamlı ortada ve ılımlı bir adam kişiliğini sürdürdüğümü sanıyorum. Yani bana hiç kimse sen sağcısın veya diyelim ki sen AP'lisin sen Demokrat Partilisin, MHP'lisin diyemedi.

İsmail Cem arkadaşımızla da ne kalem sürtüşmemiz, ne de ekran sürtüşmemiz oldu. Cem arkadaşımız, gördüğüm kadarıyla orta soldur. Bu gazetenin ilkeleri ise tamamen tarafsızdır. Cem arkadaşımız tarafsız gazetenin yayın ilkeleri içinde dürüst gazetecilik yapmak üzere görev almıştır.

Yayımlayacağımız gazete, bugün mevcut gazetelerden herhangi birine benzetilebilir mi?

Hayır tamamen dışında bir sentezdir.

Ama fikir gazetesi veya magazin gazetesi şeklinde...

Fikir gazetesi olmayacağı ileri sürülemez, magazin gazetesi olacağı da tam anlamıyla öne sürülemez. Her ikisinden de unsurlar olacaktır.

Peki bu transferlerle ilgili çok çeşitli isimler söyleniyor. Acaba onları bir sayabilir misiniz? Eğer mümkünse en önemlilerini.

Ben şöyle sayayım: İsmail Cem, Teoman Orbek, Cüneyt Arcayürek Necati Doğru ve arkadaşları, Melih Aşık, Burhan Ayeri, Tanju Akerson, Necmi Tanyolaç, Ergun Hiçyılmaz, Tümer Argın, Faruk Geç, Nevzat Ünlü.

Peki tiraj konusunda tahmininiz var mı?

İlk günü 1 milyon basacağız.

Oturacağı rakamı ne tahmin ediyor sunuz?

En az 5'te biri kalması gerekir. Bu sefer de kalır mı bilemiyorum. 150.000-200.000 ile 400.000 arasında bir tiraj olur sanıyorum. Niye "GÜNEŞ" adını aldık? Dünya'da en çok satan gazete, Japon Ashai Şinbum, 11 milyon satıyor. Güneş anlamına geliyor. 2. satan gazete "The Sun" aşağı yukarı 8 milyon tirajlı, o da güneş anlamına geliyor.

Bu çok özel ama Çavuşoğlu-Kozanoğlu ortaklığı da sadece kâr amacı ile mi girdiler böyle bir olaya, yoksa acaba bir gazete çıkartmak için mi?

Elbette kâr, amaçlardan biri, ama gazeteciliğin çok zevkli bir meslek olduğunu kabul etmek gerekir.

Son bir sorum olacak Güneri Bey. Nazlı Ilıcak sizin ortaklarınızdan Ömer Çavuşoğlu'nun kardeşi oluyor. Rakip te olacaksınız Tercüman ile, bu nasıl oluyor?

Gayet normal olan bir şey bu. Kemal Ilıcak da gene bildiğim kadarı ile Libya'da müteahhitliğe başlamış o nasıl oluyor acaba? Nazlı Hanım'ın ağabeyi de bildiğiniz gibi diğer işlerinin yanı sıra müteahhittir. ●

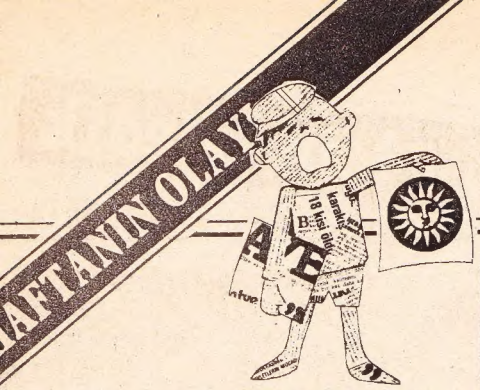

GÜNEŞ NASIL DOĞDU

Buna karşılık Güneş gazetesinde aynı Nazlı Ilıcak'ın ağabeyi Ömer Çavuşoğlu ile ortak olmuştu. İşe diğer ortak açısından bakarsak, Ömer Çavuşoğlu kızkardeşinin gazetesine rakip olmuş, üstelik bu işe kız kardeşinin arasının bozuk olduğu bir kişi ile girişmişti.

Başka bir soru işareti de Ömer Çavuşoğlu, Ahmet Kozanoğlu ve Güneri Cıvaoğlu gibi özel sektörün bayrağı olmuş kişilerle İsmail Cem gibi solun sözcüsü sayılabilecek bir kişinin yan yana gelmesiydi. (İsmail Cem gazetenin yazarı ve danışmanıdır) Ortada bir gariplik vardı ama bunlar bir türlü açıklanamıyordu.

Yandaki sütunlarda bu gariplikler hakkında Güneri Cıvaoğlu'nun söylediklerini okuyacaksınız. Biz burada başka kaynaklardan topladığımız bilgilerde diğer olayları aktaralım.

REKLAMLARI ÖLDÜRMEK

Özellikle Hürriyet ve Tercüman gazetesinin televizyon reklamlarıyla vurmak istedikleri kuş işte bu gazete idi. Güneş gazetesinin Şubat ayına doğru büyük bir reklam kampanyası ile yayın hayatına atılacağı biliniyordu. Bu reklamlarda kullanılacak sloganlar da üç aşağı beş yukarı belli olmuştu. "İç içe iki gazete" diye tanıtılacaktı Güneş. (Fısıltı gazetesine göre birinci bölüm Milliyet'e benzeyecek, ikinci bölüm Günaydın'ı andıracaktı.) Hürriyet (Kelebek eki ile) Tercüman (Bulvar ile) işte bu sloganı kullandılar. Hürriyet Kelebek'i ek yapmakla ikinci bir gazete verecekti. Bulvar ise bu sınırı da aşıyor, "iç içe üç gazete" sloganıyla okuyucunun karşısına çıkıyordu.

Güneş gazetesi uzun süre Hisarbank'ın birkaç katında hazırlıklarını sürdürdü.

Sonra Bulvar çıkınca görüldü ki, "iç içe üç gazete" denilen topu topu 12 sayfalık normal bir gazete idi. Eğer bilmece çözme meraklısı okuyucular varsa, bunlar gazeteyi son derece karmaşık yöntemlerle kesip biçerek bundan üç gazete çıkarabilirlerdi.

Amaç bulvarın üç gazete vermesi değildi doğal olarak. Üç gazete sloganının fos çıktığını gören okuyucularda Güneş gazetesinin reklamlarının etkisini azaltmaktı. Bulvar satsa da olurdu satmasa da. Zaten kağıt masrafının ötesinde bir masrafı yoktu. Tercüman gazetesinin artan haberleri ile çıkıyor, Tercüman basılmadığı sırada boş duran matbaada basılıyordu.

İÇERDE DURUM

Fakat Tercüman yöneticileri eğer Güneş gazetesinin iç işlerini bilseler bu kadar korku duymazlardı. Şubat ayının ortalarına gelinmesine karşın Güneş Gazetesi hâlâ kendi binasına taşınmamıştı. İşler Zincirlikuyu'daki Halk Sigorta binası ile Osmanbey'deki Hisarbank'ın birkaç katında "idareten" yürütülüyordu. Yönetimde akıl almaz bir karışıklık hüküm sürüyordu.

HİÇYILMAZ "YILDI"

Güneş gazetesinde çalışmaya başlayan Tercüman gazetesi eski yazarı Ergun Hiçyılmaz bu günlerde kime rastlarsa şu öyküyü anlatıyor:

"Kardeşim, Tercüman'da güzel güzel çalışıyordum. 'Gel' dediler geldim. Önüme kese kâğıdı içinde 5 milyon lira koydular. 'Spor Servisi Şefi olur musun?' dediler. 'Olurum' dedim. Ben bu kapıdan giriyorum, öbür kapıdan Necmi Tanyolaç (Tercüman'ın eski spor servisi şefi) giriyor. Meğer ertesi gün onunla da anlaşmışlar. Attım anlaşmayı önlerine, vurdum kapıyı çıktım."

"Yine Tercüman gazetesine döndüm. Bu sefer Necmi Abi'nin yerine beni spor servisi şefi yaptılar. Hemen Kemal Ilıcak'a çıkıp, "Şu şu adamlar bizde yazı yazmayacak" dedim. 'Neden' dedi. 'Çünkü bu adamlar başka işler çeviriyorlar, sonra gazeteci geçiniyorlar' dedim. 'Hayır' dedi Kemal Ilıcak, 'bu adamlar yazacak.' Ordan da kapıyı vurdum çıktım. Haydaa kaldık mı iki iş arasında işsiz. Eve gittim. İçkileri açtım. Bir ara intihar etmeyi bile düşündüm. Derken Güneş gazetesinden birini gönderdiler. Koluma girip buraya getirdiler. 'Kusura bakma falan. 'Seni Roma bürosu şefi yapalım, ister misin?' 'Yahu' dedim, 'ben İtalyan'ca

(Devamı 48'nci sayfada)

İSMAİL CEM
"Ben imzamdan sorumluyum"

Güneş gazetesinin doğuşunda zihinlere takılan bir soru işareti de özel sektörü temsil eden kişilerle İsmail Cem isminin yan yana gelmesiydi. İsmail Cem, Güneş gazetesinde hem yazı yazacak hem de "bir tür danışmanlık" yapacaktı.

Bu soruyu İsmail Cem'e sorduk. İşte aldığımız cevaplar:

"Ben bağımsız bir yazarım. Bana imkân verilirse her gazetede yazarım. Bundan önce de Milliyet'te yazdım, Hürriyet'te yazdım. Erol Simavi'nin gazetesinde istediğimi yazdım örneğin. Neden Güneş'te de böyle olmasın?"

"Insanın etkin olmak, söz söylemek imkânı varsa nerede olursa olsun bunu yapabilmeli. Bu iş Cumhuriyet'te de yapılır, Milliyet'te de. Ben kendi imzamdan sorumluyum yazdıklarım için. Gazetenin ne olacağı henüz belli değil. Bakarsınız gerçekten liberal bir gazete de olabilir."

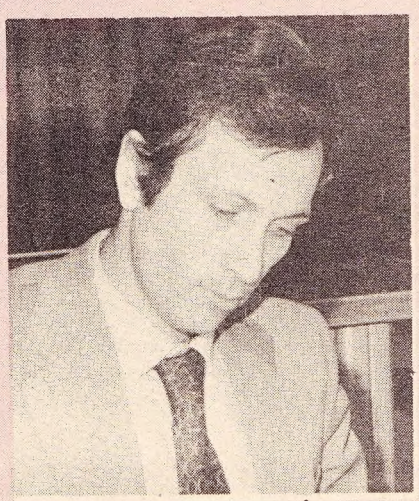

İsmail Cem

Hazırlayan: Ahmet GÜNLÜK

TARZAN MI, "JANE" Mİ?

APEMAN. Yapımcı: Bo Derek/ Yönetmen: John Derek/ Oynayanlar: Bo Derek, Richard Harris, Michael O'Keefe

BO Derek'in filmini 20. yy. mitolojisinin en önde gelen tiplerinden biri yeniden beyazperdeye getiriliyor sanısıyla izleyenler büyük bir düş kırıklığına uğruyorlar. "Uygarlığın" dehşetinden uzakta balta girmemiş Afrika ormanlarında hayvan dostlarıyla birlikte yaşayan, ormandaki herşeye egemen olan, haklı ama güçsüzlerin yardımına koşan adil ve sert kahraman bu filmde yok. Dünya sinema izleyicilerinin ilk kez olimpiyat yüzme şampiyonu Johnny Weismüller'le tanıdığı doğanın o büyük ahlakçısı, "Maymun Adam" filminde yalnızca bir figüran olarak görünüyor. Filmin ağırlığı, Bo Derek (Jane) ve babası rolündeki Richard Harris üzerinde toplanıyor.

Serüven düşkünü çılgın bir gezgin olan babasını bulmak üzere yüzyılın başında Afrika'nın içlerine dek yalnız başına gelen Jane, kendini dünyanın en büyük insanı sanan gürültücü ve palavracı babasını önce bir güzel haşlar, sonra Tarzan'ı görüp aşık olur. İlkel bir kabilenin heryanı boyalı yerlileri Jane'i ve babasını kafilenin tüm elemanlarıyla birlikte yakalar. Ama Tarzan yetişip kabile şefini öldürerek onları kurtarır. Jane de uygarlığa dönmek yerine ilk aşkıyla birlikte ormanda yaşamaya karar verir.

Tarzan'ın pek karışmadığı bu yavaş öyküyü John Derek, karısını uygun bir biçimde soymak amacıyla filme almış, Amaç Tarzan'ı yeniden yaratmak değil, karısının özelliklerini gözler önüne serebileceği rahat bir olanaktan yararlanmak. "Kurt menecer" karısını ilginç skandallar zinciri içinde gelişen bir kampanyayla tüm dünyaya bir seks bombası olarak tanıtmıştı. Bu tanıtımdaki başarısını teslim etmek gerek. Ama kampanyanın başarısı, Bo Derek'e doğal olarak, oyunculuk yeteneği sağlayamamıştı. Bu filmde de John Derek, güzel ama yeteneksiz karısını tropikal doğa güzellikleri içinde ve birkaç maymun arasında soyarak para kazanmanın yolunu bulmuş.

Filmde sinema adına görülebilecek tek şey, büyük yeteneksizlikler ormanında daha da sivrilen emektar oyuncu Richard Harris'in oyunu. Yapımcıları olan Derek'lere ün ve para sağlayan film, Bo'nun yanında olanca kalıbıyla boy gösteren silik Tarzan Michael O'Keeffe'e de Amerikan sinemacılarınca hazırlanan "Geleceğin yıldızları" listesinde ilk ona girme olanağı getirdi. ●

TOPRAĞIN TERİ

Yapım, öykü, müzik:
Mehmet Soyarslan

Senaryo:
Mehmet Soyarslan
Bülent Oran

Yönetim:
Natuk Baytan

Oynayanlar:
Güngör Bayrak (Alev),
Fikret Hakan (Hasan),
Bulut Aras (Kemal),
Erol Taş (Salih Ağa)

Toprağın Teri filminden bir sahne

BİR film ithalatçısı firmanın ilk kez yapımcılığa girişmesi, bu filmin en ilginç yanı. Ama bu bize uzun erimli bir planın uygulamaya konmasından çok, Mehmet Soyarslan'ın amatör sinema tutkusunun bir ürünü gibi geldi. Büyük bir bütçeyle jeneriklerinden de anlaşıldığına göre dış piyasaya yönelik olarak hazırlanan filmlerin, hangi türde olursa olsun, tutarlı bir çizgiye oturması gerektiğini, şimdiye dek birçok ilginç ve başarılı film getirmiş olan yapımcı da pek iyi bilmektedir. Oysa film, ağırlıklı yanı ikinci türden olmakla birlikte, toplumsal sinemayla dehşet sineması arasında yalpalamaktadır. Anlaşıldığı kadarıyla, toplumsal motifli bir özgün öyküden yola çıkılmış, ama dış piyasada ilgi çekebilecek "trükler" senaryo çalışması ve çekim sırasında bol bol kullanılmış, sonunda karşımıza Avrupa için egzotik gelebilecek bir toplumsal yapı içinde geçen bir şiddet filmi çıkmıştır. Filmin başında Alev'in gördüğü karabasan, toplanan paraları kente götüren otomobilin yolundaki kütüğün patlaması, samanlık yangını, kardeşlerin buluşma yerine küçüğün kesik başının gönderilmesi, insanın tüylerini ürperten çığlıklar, bol bol acımasız dayak sahneleri... Evet, Türkiye'de pek sık yapılmayan türden bir şiddet filmi "Toprağın Teri".

Her şiddet filmi gibi, ürkünç olayların nedeni olacak bir öykü de zorunlu. Sydney Pollack gibi şiddetin felsefesini yapan yönetmenler için de, karate filmleri için de şiddete temel oluşturacak bir öykü gereklidir. Genellikle de öykünün planı, bazı değerlere, aktöre kurallarına yönelik bir saldırı ve kötülerin saldırısı sonucu acı çeken bir ya da birkaç kahramının, gaddar ama haklı öcalma eyleminden oluşur. Bu evrensel şema senaristçe doldurulur. Ama asıl iş bundan sonra başlar: Bol kanlı ve ölümlü cinayet-linç-kavga görüntüleri, patlamalar, çatlamalar, canhıraş çığlıklar, dehşetten ve vahşetten allak bullak olmuş yüzler... Şiddet filminin kalitesini işte bu sahnelerin değişikliği ve inandırıcılığı belirler. Toprağın Teri, bu evrensel formülü ülkemizde belirli bir başarıyla uyguluyor. Bu nedenle filmin "Sosya" konusunu pek uzun uzadıya eleştirecek değiliz. Kısaca anlatmakla yetinelim:

Amerika'dan eşi Alev ve oğluyla köyüne dönen idealist mühendis Hasan, köylülerin ortak olacağı bir süt fabrikası kurmak ister. Kardeşi Kemal ise ağabeyinden yana olmakla birlikte, kötü ağa Salih'in güzel yeğeni Gül'e (Esra Bora) tutkundur. Ağa bir düzen kurarak, Hasan'ın fabrika için gereken parayı köylüden toplamasına yardımcı olur, sonra da parayı kente götürenleri öldürtüp soydurarak suçu başlık parası bulamayan Kemal'in üstüne yıkar. Kemal'i bulamayan köylüler Hasan'ı iyice döverler. Ağa ise onu adamlarıyla jandarmaya göndererek yolda öldürtmek niyetindedir. Ama Kemal, hiç umulmadık biçimde işe karışır. Sonuçta acı da çekseler, haklılar kazanmıştır.

Filmi toplumsal yönünden ele alıp Amerika'da okuyan köylü Hasan'ın köyüne dönüş nedeninin daha inandırıcı olması gerektiği, büyük kentte yetişmiş bir kadının, üstelik de eşinin köyündeinsanların değer yargılarına nasıl olup da o kadar saldırabileceği, köylünün bir

sürü olmadığı... gibi pek çok eleştiri yöneltilebilir; öykünün birçok temel yanının havada kaldığı haklı olarak söylenebilir.

Bu noktalar biraz daha ayağı yere değecek biçimde işlenebilseydi. Filmin inandırıcılığı daha büyük olurdu kuşkusuz Ama film bir şiddet filmidir ve aslolan şiddet görüntülerinin etkileyiciliğidir. Yapımcı, kostümlü serüven filmlerinin önde gelen yönetmenlerinden Natuk Baytan'ı seçmekle yerinde bir karar vermiş, şiddet ve gerilimi kullanmada bu filmde de Baytan belirli bir düzey tutturabilmiş gerçekten. Ama aksayan yönleri de belirtmek gerek. Para götürenlerin, yoldaki tomruğu elle kaldırmaya çabalamaları, altında mayın patlayan tomruğun çok düzgün bir biçimde parçalanması, otomobilin patlama sahnesinde bir kuklanın insana hiç benzemeden uçması, samanlık yangınında hayvanların panik göstermeden geviş getirmesi... Bu sahneler gibi yakın çekimlerle abartılabilecekken uzak çekimlerle, bomboş alanda yanan samanlık, izleyicide dehşet yerine şöminede kütük yanması gibi sıradan bir duygu uyandırıyor. Baytan, yığınların şiddetini yönetmekte de aksıyor. İki kişilik kavga sahnelerindeki başarının aksine, şiddete sıvanmış kalabalık sahnelerinde tutukluk gösteriyor. Yalnızca kalabalığın önündeki birkaç kişi katılıyor şiddete. Hasan'ın dövülmesi sahnesinde de, evini yakmaya gelişlerinde de oldukça heyecanlı ve gürültülü olması gereken köylü kalabalığında büyük bir pısırıklık ve uyuşukluk görülüyor. Kötü ağa Salih'in filmin sonunda öfkeli kalabalıkça linç edilmesi "çok daha başarılı" bir final olacaktı. Ama filmin yalpalaması burada da kendini göstermiş, ağanın gözden uzak tutulması seçilmiş.

Yapımcının amacı toplumsal bir öykü anlatmak ise, filmin yeni bir senaryoyla tekrar çekilmesi gerekirdi. Seslendirmedeki büyük başarısızlık da çok göze batan bir başka nokta. Ne müzik, ne de diyaloglar doğru dürüst anlaşılmıyor.

Oyuncular arasında Güngör Bayrak ve Erol Taş'ı övmek gerek... Filmde canlandırdıkları kişilere inandırıcılık kazandırmayı yalnız onlar başarıyor. Reklam filmleri yıldızı Esra Bora'ya ise, konulu uzun filmlerde başarılı olabilmek için güzel olmanın yetmeyeceğini, bu mesleğin büyük bir çaba ve çalışma gerektirdiğini hatırlatmalıyız. Yapımcının çok tatlı küçükleri de, şirinliklerine karşın filmin dışında kalanlardan.

Mehmet Soyarslan'ın bundan sonra profesyonel bir yapımcı olarak çalışmasını dileyelim ve filmi izleyecek olanları uyaralım: Lütfen çocuklarınızı götürmeyin. ●

İZLEYECEKLERİMİZ

● GECEYARISININ ÖTESİ:(The Other Side Of Midnight) Yön:Charles Jarrott. Oynayanlar: Marie-France Pisier, John Beck, Susan Sarandon, Raf Vallone, Sidney Sheldon'ın, TRT-1'de "Arkası Yarın"da iki kez yayınlanan aynı isimli çok satan romanından uyarlanmış bir film. 2. Dünya Savaşı'nın başında Fransa'da tanışıp sevişen yoksul bir Fransız kız ve Amerikalı bir pilot evlenme sözüyle ayrılır. Kız hiçbir haber alamadığı sevgilisini bulabilmek ve ona kendini göstermek için bilinen yollarla ünlü bir film yıldızı olur. Sevgilisinin savaş sırasında evlendiğini öğrenir ve onu yeniden kazanmak için çabalar...

Özgün yapıttan gelen birtakım aksaklıklarına karşın rahat izlenebilen iki saat 45 dakikalık bir melodram.

● SENİ GÖMMEYE GELDİM (The Last Hard Men):Yön:Andrew Mc Laglen Oyn:Charlton Heston, James Coburn, Barbara Hersey, Western filmlerini özleyenlerin ilgisini çekecek bir film.

● BENİ SEVEN CASUS (The Spy Who Loves Me):Yön:Lewis Gilbert. Oyn: Roger Moore, Barbara Bach, Curt Jurgens.

Ian Flemin'in ünlü 007'si çoktandır yitirdiği kalitesine bu filmle yeniden yaklaşıyor. Zengin çevre düzenlemesiyle seyirlik bir film.

● DEHŞETİN BEDELİ: (Yön:William Friedkin, Oyn:Roy Scheider. Jaws'ın ünlü oyuncusunu, Şeytan'ın (Exorcist) ünlü yönetmeni yine bir dehşet filminde yönetiyor. Ülkemizde de gösterilen "French Connection"la 1971 "En iyi Film Oscarı"nı alan Friedkin, bu tür filmlerde de başarılı.

● BÜYÜK KAVGA (The Big Brawl): Yön:Robert Clouse,Oyn:Jackie Chan, Jose Ferrer.

Bruce Lee'nin yerine oturtulmaya çalışılan yeni karatecinin filmi. Amerika'da lokantacılık yapan bir Çinli ailenin haraç vermeyi reddeden oğlu Mafia'ya karşı mücadele ediyor.

Hair'de 1960'lı yılların olayları dramatize ediliyor.

Hair müzikalinden beyazperdeye aktarılan filmden bir sahne.

ÜNLÜ HAİR FİLMİ TÜRKİYE'DE

Ünlü müzikalden sinemaya aktarılan filmin yönetmeni "Guguk Kuşu" filminden tanıdığımız Çek asıllı Milos Forman

TÜRK sinamaseverlerinin yıllarca önce izledikleri "Koşun İtfaiyeciler" ve geçen yıl görme olanağını buldukları "Guguk Kuşu" filmlerinden anımsayacakları Çek asıllı yönetmen Milos Forman olay yaratan bir diğer filmiyle bir kez daha sinemaseverlerimizin önüne çıkacak. Hair müzikalinden sinemaya uyarlanan film aynı adla önümüzdeki günlerde İstanbul sinemalarında vizyona girecek. Ekim 1977 yılında çekimine başlanan, çekim öncesi iki yıl hazırlıkları yapılan Hair filmi, bilindiği gibi önce Public tiyatrosunda sahnelenmiş ve büyük bir ilgi görmesi sonucu Broadwey'de 1960'lı yılların en fazla sahnelenen oyunu olarak rekor kırmıştı.

Ünlü müzikalin bu denli ilgi görmesinden yüreklenen yapımcı Lester Persk ve Michael Butler kolları sıvayarak bunu filme almak üzere harekete geçmişler ve Guguk Kuşu ile beklenmedik bir ilgi gören Milos Forman'a tekliflerini yaparak bu işi beyazperdeye aktarmışlardır. Ünlü Hair filminin kareografisini ise Twyla Tharp gerçekleştirmiştir. John Savage, Treat Williams, Beverly D'Angelo, Annie Colden'ın başlıca rollerini paylaştıkları filmin müziklerini ise bu alanda oldukça ün yapmış Galt MacDermot hazırlamıştır.

İSMET KASAPOĞLU İLE SÖYLEŞİ

Sahnelerin ünlü ismi Emel Sayın eski kocası İsmet Kasapoğlu ile mutlu günlerinde

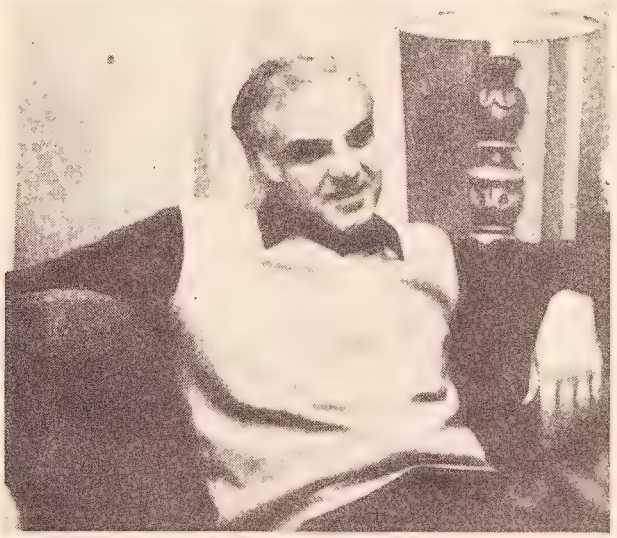

"Assolist kocası olmak nasıl bir şey" diye soruyoruz Kasapoğlu'na, "Cehennem gibi bir şey" diye cevaplıyor..

EMEL SAYIN İLE 11 YIL EVLİ KALDIKTAN SONRA (İKİ KEZ EVLENDİ) İSMET KASAPOĞLU, 4 YILDAN BU YANA BİR OTEL ODASINDA BEKÂRLIĞIN TADINI ÇIKARIYOR.

Assolist kocası olmak veya "cehennemde aşk"

GÖKDELEN otelin II. katındaki 3 odalı daireye (suit) **İsmet Kasapoglu** son derece doğal bir şekilde "evim" diyor. Randevulaşmak için telefonda görüşürken "**eve gel en iyisi**" dedikten sonra adresi açıklıyor "**.....oteli 1123 nolu oda**"

Sony marka bir video seti, renkli televizyon, buzdolabı viski şişeleri, kitaplar, gazeteler, dergiler, bir elbise mağazasını dolduracak ölçüde gömlek, kazak, palto, pardesü ve ayakkabının doldurduğu otel odaları gerçekten bir ev görünümünde bu haliyle.

Emel Sayın'la 11 yıl evli kaldıktan (iki kez evlendi) sonra 4 yıldan bu yana bekârlığın tadını çıkaran Kasapoğlu burada yaşıyor. Odanın fiyatını tam olarak bilemiyor. Günlüğünün 10 bin liranın üstünde olduğunu sanıyor sadece (Ayda 300 bin lirayı aşan bir rakam bu).

— Neden bir evde değil de otelde yaşıyorsun?

— **Bilmem hiç aklıma gelmedi**, diyor, sonra sürdürüyor konuşmasını.

"Galiba Emel'le evliliğimizden alışkanlık haline geldi. İstanbul dışına çıktığımızda, başka şehirlere gittiğimizde hep otelde kalırdık. Ev hayatına alışamadık. Bavulumu alıp evden çıktığım zaman da yine otele geldim doğru."

GARİP BİR PLAYBOY

"Playboy" sözcüğünün Türkçe'de tam bir karşılığı yok. Ancak eğlenmeyi seven, kadınlarla ilgili, gece hayatına düşkün erkekleri tanımlıyor bu sözcük. İsmet Kasapoğlu şimdi bir playboy hayatı yaşadığını itiraf ediyor. Ama **"Eğer** diyor **ben bir playboysam, playboyluk pek tamah edilecek bir şey değil."** Yaşadığı hayatı şöyle tanımlıyor Kasapoğlu:**"Binlerce insanın ortasında yapayalnız yaşamak"**

Rastgele bir gününü nasıl geçirdiğini soruyorum. Şunları yapıyor bir gün içinde: Sabah 08.00-08.30 arası otel resepsiyonu tarafından telefonla uyandırılıyor. Yatakta bir saat kadar gazeteleri okuyor. Yıkanıp traş dolduktan sonra kahvaltı etmeden ("hayatımda kahvaltı etmedim") Unkapanındaki Er-Şen Şirketler Grubunun binasına gidiyor. Madencilik ve nakliyecilikle ilgili şirketi, sahipleri adına İsmet Kasapoğlu yönetiyor. Yüksek Maden Mühendisi ve Orta Doğu Amme İdaresi, Yönetim bölümünden mezun olduğu için bu işi **"iyi yaptığını"** sanıyor.

"Aslında" diyor, **"benim hayatım yollarda geçiyor. Sanırım Turgut Özal'dan sonra Türkiye'de en çok gezen adam benim. Eğer yurt dışında değilsem, haftanın üç günü yurt içinde gezilerdeyim."**

Akşam 19.30'a doğru işyerindeki bekâr arkadaşlarıyla gecenin programını düşünmeye başlıyorlar. ("yemek mutlaka dışarda yeniyor") Hangi içkiyi içersin sorusuna **"rakı içerim"** diye cevap veriyor Kasapoğlu. Sonra ekliyor **"Boş zamanlarımda da viski".**

YALNIZ MI?

Bu akşam yemeği faslı 01.00'e kadar sürüyor. **"Yatma zamanı?** Öyle bir zamanı yok Kasapoğlu'nun. 01.00'de artık kapalı bir yere girme zamanı gelmiştir. **"Yalnız mı?" "O kadarını karıştırma"** diyor.

Bir playboy için garip alışkanlıkları var. En çok sevdiği

Emel Sayın'ın eski kocası İsmet Kasapoğlu, "Assoli
kocası olmak nasıl bir şey?" sorusur
"Cehennem gibi şey şey" diyor. İki kez evlendi
assolist eşi ile yeniden buluşmalarının üçüncü bir evliliğ
işaretleri olup olmadığı yolundaki sözlere ise tahtalara vurarak (!) karşılık veriy

şey kadınlar yerine kitaplar. Yatağının başucunda Server Tanilli'nin **"Uygarlık tarihi"** adlı kitabı ve benzer kitaplar var. "Roman okumam. Bence roman olayı, devrini kapattı. Öylesine gerçeklerle iç içeyiz ki, insan uydurma olduğunu bildiği bir şeyi okuyamıyor. Onun yerine tarih okuyorum"

Peki nasıl zaman buluyor kitap okumaya? Yolculuklarında tek işinin kitap okumak olduğunu söylüyor. Bir de ne kadar yorgun olursa olsun yatmadan önce okuyor ("Uyku ilacım kitaptır").

SAYIN'LI GÜNLER

Emel Sayın'la evli olduğu günlere taktığı ad **"İşporta günlerim"**. Bununla hep ortalıkta göründüğü, herkesin kendisi ile uğraştığı günleri belirtiyor. **"Bir assolist kocası olmak nasıl bir şey"** diye soruyorum, **"Cehennem gibi bir şey"** diyor hiç beklemeksizin. Peki aşk yok mu? **"Eğer aşk da varsa, o zaman cehennemde aşk olur"**

Sonra şu açıklamayı yapıyor:

"Belki bana ters geldi. Bizim kökenimizde yok böyle şeyler. Ben bütün hayatımı imtihanla kazandım. Önce Darüşşafaka imtihanı, sonra teknik üniversite imtihanı, OrtaDogu Teknik'in imtihanı, devlet memurluğu imtihanı. Durmadan okuyup kendimi yetiştirdim. Bu, kimsenin dikkatini çekmedi. Sonra benim dışımda bir olay, benim hiç katkımın olmadığı bir olay beni bir numaralı adam haline getirdi"

"Bu çok şaşırtıcı bir şey. İki üniversite bitirmek, devlet hizmetinde memleket için gerçekten büyük ve faydalı işler yapmak kimsenin umurunda değil de, şarkı söylemek gibi palavra bir iş seni ilgi çekici hale getiriyor. Üstelik şarkıyı söyleyen de sen değilsin. Bunu hep düşünmüşümdür. "Olmuyor, olmuyor" gibi sözlerin melodili bir şekilde söylenmesi senin tüm yaşamında yaptığın birçok değerli şeyler yanında devede kulak bile kalmıyor. Şarkı söyleyen biri olduğun zaman, hatta şarkı söyleyen birinin yanında olduğun için dünyanın en önemli insanı sayılıyorsun"

Bu şekilde tanınmış olmaktan ve bugün ulaştığı sonuçtan hiç hoşnut değil söylediğine göre. Her bekâr erkek için ideal sanılacak koşullarda yaşamasına karşın **"Bekârlıktan da memnun değilim"** diyor. **"Mizacım böyle yaşamaya karşı. Sağda solda sürtmek hoşuma gitmiyor. Biz ailesiz büyüdük (Anne ve babası, İsmet 5 yaşında iken hayata gözlerini yummuşlardır). Hep bir ailenin hasretini çektim. Emel'le evlendiğimde şarkıcı bile sayılmazdı. İyi şarkı söyleyen ve benim hoşuma giden bir genç kızdı. Ben bir şarkıcı ile değil, bir kadınla evlenmeyi düşlemiştim. Kendisiyle iki kere evlenmeme rağmen hâlâ evliliği bilmiyorum. Normal bir evlilik yaşamadım. Yine otellerdeydim. Lokantalarda tek başıma yemek yiyordum. Gecem gündüzüm belli değildi. İki evlilikten sonra hâlâ evliliği merak ediyorum bu yüzden"**

Emel'le arası nasıl? Selçuk Aslan'dan ayrıldıktan sonra bir kaç kez karşılaşıp konuşmuşlar. Telefonla da görüştükleri oluyormuş. Bunlar sakın üçüncü bir evliliğin işaretleri olmasın. Kasapoğlu böyle sorulunca sağ elinin dış tarafı ile tahtalara vuruyor.

BENİM HAYATIM YOLLARDA GEÇİYOR. SANIRIM TURGUT ÖZAL'DAN SONRA TÜRKİYE'DE EN ÇOK GEZEN ADAM BENİM. EĞER YURT DIŞINDA DEĞİLSEM HAFTANIN ÜÇ GÜNÜ YURT GEZİSİNDEYİM.

Otel odasındaziyaret ettiğimiz İsmet Kasapoğlu, "Ev hayatına bir türlü alışamadım" diyor.

EMEL'LE EVLİLİĞİMİZDEN ALIŞKANLIK HALİNE GELDİ. İSTANBUL DIŞINA ÇIKTIĞIMIZDA, BAŞKA ŞEHİRLERE GİTTİĞİMİZDE HEP OTELDE KALDIK. EV HAYATINA ALIŞAMADIK. BAVULUMU ALIP EVDEN ÇIKTIĞIM ZAMAN DA YİNE OTELE GELDİM DOĞRU.

Hilton'da parasız yemeğin öyküsü

FIKRALARIN VE KARİKATÜRLERİN VAZGEÇİLMEZ KONULARINDAN BİRİDİR: İYİ BİR LOKANTADA YEMEK YEDİKTEN SONRA PARASINI ÖDEYEMEZSENİZ NE OLUR? FIKRA VE KARİKATÜRLERE BAKILIRSA, YA MUTFAKTAKİ BULAŞIKLARI YIKARSINIZ, YA DA DON GÖMLEK KALINCAYA KADAR SOYULURSUNUZ. FAKAT GERÇEK ACABA BÖYLE Mİ? YALÇIN PEKŞEN, BUNU ANLAMAK İÇİN HİLTON OTELİNDE YEMEK YEDİ VE HESABI GETİREN GARSONA "HİÇ PARASI OLMADIĞINI" SÖYLEDİ.

1 HIZLI BİR TEMPO İLE HER ŞEYİ BİTİRDİKTEN SONRA DİLİM DAMAĞIM KURUDUĞU İÇİN, BİR BARDAK SU İÇİYORUM VE KOMİYİ ÇAĞIRIYORUM," HİÇ PARAM YOK. HER HALDE HESABI ÖDEYEMEYECEĞİM" DİYORUM.

2 İŞLER BİRDEN KARIŞIYOR, ÜST ÜSTE GELEN GARSONLAR AYNI ÖYKÜYÜ DİNLİYOR, "BİR DAKİKA" DİYEREK KAYBOLUYOR. HEYECANLI BEKLEYİŞ SIRASINDA FOTO MUHABİRİ ARKADAŞIM GİZLİDEN GİZLİYE OLAYI RESİMLEMEYE ÇALIŞIYOR.

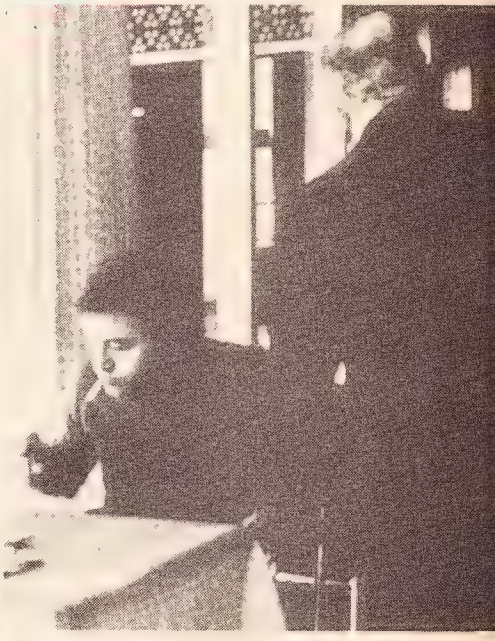

TAM öğle yemeği saatinde Hilton otelinin giriş katında bulunan Bosphorus Terrace adlı lokantaya biraz çekingen bir tavırla giriyorum. Yemeği yedikten sonra param olmadığını söylediğim zaman inandırıcı olabilmek için bu pozu takınmak gerekli imiş gibi geliyor bana.

Kapının hemen yanındaki bir masaya oturduktan biraz sonra garsonlardan biri **"hoşgeldiniz"** diye yaklaşıyor ve önüme bir yemek listesi bırakıyor. Çoğu yabancı adlar taşıyan yemeklerin fiyatları 500 liradan başlıyor, 1500 liraya kadar ulaşıyor.

Yine inandırıcı olabilmek için listedeki en ucuz yemek olan topkapı köfte, pilav ve su ısmarlıyorum. Biraz sonra komilerden biri elinde küçük bir tereyağı paketi ve bir sepet ekmekle geliyor.

Çok aç bir adam izlenimi uyandırmak için hemen tereyağı ile ekmeğe el atıp, ısmarladığım yemekler gelene kadar garsonun gözünün içine baka baka üç dilim tereyağlı ekmek yiyorum. Biraz sonra da yemekler geliyor.

Hızlı bir tempo ile getirilen her şeyi bitirdikten sonra dilim damağım kuruduğu için (susuzluktan değil heyecandan) bir bardak su içiyorum ve hemen ardından komiyi yanıma çağırıyorum. Genç garson saygılı bir tavırla **"hesap mı?"** diye soruyor. **"Hayır, diyorum, hesap değil. Aslında benim hiç param yok**, (cebimden 10 liralıkları çıkarıp gösteriyorum) **hepsi 80-90 lira kadar bir sey. Her halde hesabı ödeyemeyeceğim."**

"BİR DAKİKA"LAR

Komi **"bir dakika beyefendi"** diyerek arkaya doğru gidiyor. Biraz sonra sarışın bir garson geliyor, aynı öyküyü dinliyor ve **"bir dakika"** diyerek kayboluyor. Ardından yaşlı ve papyonlu bir garson gelip inanmaz bir tavırla sözlerimi dinliyor. O da **"bir dakika efendim"** diyerek kayboluyor.

En sonunda kır saçlı, orta yaşlı, şişman ve lacivert giysili biri yaklaşıyor. Kibar sayılabilecek bir tavırla, **"Ben otelin polisiyim. Çekinizi göndereyim, ödeyiniz"** yollu bir emirde bulunuyor.

Yeniden **"hiç param olmadığı"** karşılığını veriyorum. Otelin emniyet görevlisinin yüz ifadesi ansızın yüz seksen (veya üç yüz altmış) derece değişiyor.

- Niye yedin öyleyse?
- **Karnım çok açtı.**
- Burası imarethane mi ulan?
- **Karnım cok açtı, param da yoktu. Çok az bir şey yedim. Bunu büyütmeseniz ne olur?**

"- Karnın açsa, Hilton'dan başka yer bulamadın mı yemek yiyecek?" diye karşılık veriyor. Bu sözleri mantıklı. Ben de kendime göre epey mantıklı bulduğum şu sözleri söylüyorum:

- **Başka yerlerde yemeğe korktum. Döverler falan diye. Hilton daha kibar bir yer, bir şey yapmazlar diye düşündüm.**

- Görürsün sen, bir şey yaparlar mı yapmazlar mı?

"Gel bakalım" diyor sonunda. Kolumdan sıkı bir şekilde yakalayıp otelin giriş katında bir dehlize sokuyor.

Birkaç koridor geçtikten sonra bir odaya geliyoruz. Ortalıkta bavullar dolu. Biraz sonra bu odanın otelin girişindeki bagaj odası olduğunu anlıyorum. İçerde iki otel hamalı var.

ÇIKAR CEBİNDEKİLERİ

Otelin emniyet görevlisi içeri girer girmez kazağımın ortasından yakalıyor. **"Çıkar cebindekileri"** diyor. Daha önce üzerimdeki her şeyi (kimliğim dahil) foto muhabiri arkadaşıma teslim ettiğim için cebimden yarısı tükenmiş bir Samsun sigarası paketi ve arka cebimde unuttuğum anahtarlık çıkıyor.

- **Hüviyetin nerede**, diyor, **sen kimsin, kaçak mısın, söyle..**

Yeni bir öykü uyduruyorum. Parasız kaldığım için pardesümü sattığımı,

CEBİNİZ BOŞ, KARNINIZ AÇ

3 EN SONUNDA KIR SAÇLI, ŞİŞMAN LACİVERT GİYSİLİ BİRİ YAKLAŞIYOR, "BEN OTELİN POLİSİYİM, ÇEKİNİZİ GÖNDEREYİM ÖDEYİN" YOLLU BİR EMİR BUYURUYOR. PARAM OLMADIĞINI SÖYLÜYORUM ANSIZIN YÜZ İFADESİ DEĞİŞİYOR.

4 OLAY TAHMİNİMİZDEN ÇOK CİDDİLEŞİYOR, OTEL POLİSİ KOLUMDAN SIKI BİR ŞEKİLDE YAKALAYIP GİRİŞ KATINDAKİ BİR DEHLİZE DOĞRU YÖNELİYOR. POLİSİYE OLAY ARTIK BAŞLAMIŞTIR.

nüfus cüzdanımın da pardesünün cebinde kaldığını, eğer bırakırsa gidip alabileceğimi söylüyorum.

- Param yok diyorsun, ama sigara almaya para buluyorsun.

- Sigarasız duramıyorum. Tiryakilik işte.

- Niye aç durmuyorsun?

- Aç durulmuyor. Sonra veririm param olunca.

- Bunu yemeden önce düşünseydin.

- Ne olacak koca müessese için bir yemeğin ne kıymeti var.

- Var tabii. Sen ye verme, o yesin vermesin. Ne olacak sonra?

Tekrar tekrar aynı öyküyü anlatıp yalvarıyorum. Affetmesini rica ediyorum. "Yok öyle şey" diyor. "**içerde yat da aklın başına gelsin**". Biraz durduktan sonra ekliyor: "Babanın akıllısı sen misin?"

NİZAMI-İNTİZAMI BOZMUŞUZ

Bagaj odasına gelen şef garson, benim durumumdan çok, ödenmeyen hesapla ilgili. "**Sonra hesabı biz cebimizden ödüyoruz**" diyor. Fakat kibarlığını da pek bozmuyor. Hatta bir ara elimdeki yanmamış sigarayı görünce alışkanlıkla kibrit arıyor ceplerinde. Fakat kibriti bulduğu halde, benim bir suçlu olduğumu hatırlayıp vazgeçiyor yakmaktan.

Otelin emniyet görevlisi sonunda telefonla görüşmeyi başarıyor. Yaptığı konuşmadan bağlanan yerin Nişantaşı Karakolu olduğunu anlıyorum. "Otelde edepsizlik yapan, nizamı ve intizamı bozan bir kişinin olduğunu söyleyip iki polis gönderilmesini" istiyor.

Artık işin sonu gelmiş gibi görünüyor. Kimliğimi açıklıyorum. Gazeteci olduğumu ve bir deneme yaptığımı söylüyorum.

Otelin emniyet görevlisi birkaç saniye içinde ter içinde kalıyor. İlk sözü şu: "Sen bana oyun oynadınız."

Amacımı yineliyorum. Fotomuhabiri arkadaşımın dışarıda olduğunu, kimliğimin ve paralarımın onda bulunduğunu, hesabı hemen ödeyeceğimi söylüyorum. Yüzündeki terleri silerek zar-zor konuşuyor:

- Ama siz bana söyleseydiniz, param yok deseydiniz, biz size ikram ederdik.

- Param yok demiştim.

- Ama yemek yedikten sonra söylediniz.

Biraz sonra iki karakol polisi geliyor. Hep birlikte fotomuhabiri arkadaşımın yanına gidip kimliğimi gösteriyorum. Bekleyen şef garsona da hesabımı soruyorum, "1000 lira" diyor.

Polisler hâlâ beni götürmek niyeleri. Fakat durumu öğrenen genç müdür polislere, "Bu beylerden kimsenin şikayeti olmadığını" söyleyince, iş tatya bağlanıyor.

AÇ VE TOK

Daha sonra otele dönüp yediğim yemeğin tam hesabını ve faturasını istiyorum. Hesap 645 lira tutmuş asıl da. Üstünü hemen ödüyorlar. Bir yandan özür dilerken, bir yandan da sık sık böyle durumlar olduğunu, eğer müşteri hesabı ödemezlerse bunu kendi cebinden ödemek zorunda kaldıklarını anlatıyorlar. Bu yüzden karnı aç da olsa, vatandaşa ikramda bulunamayacaklarını söylüyorlar.

Bu konuşmamız sırasında bir servis tepsisi içinde çay getirip ikram ediyor bana. Pasta veya kek isteyip istemediğimi soruyorlar. İstemediğimi söylediğim halde, ısrar ediyorlar. Masa üstündeki fiyat listesine bir göz atıyorum. Çay 245, pasta 200 lira. Servis ile yediğim yemeğin tutarı kadar bir tutuyor aşağı yukarı.

Karnım tok ve cebimde param olduğu için bunları parasız yiyebileceğim. Ama cebim boş ve karnım açken en iyi olasılığı karakolda almak oluyor.

Kadınca dergisinin yönetmeni Duygu Asena

Türkiye'nin ilk soyunan erkeği İlyas İnan

DUYGU ASENA:

Kadınların da çıplak erkeklere bakma özgürlüğü vardır

BİR derginin sayfalarını çevirirken çıplak bir kadın fotoğrafı ile karşılaşmak kadar doğal bir şey yoktur.

Ama bir derginin sayfalarında bir çıplak erkek resmi görürsek hepimizin tepkisi ayrı olur.. Kimimiz şaşırırız, kimimiz kızarız, kimimiz tatlı bir fantezidir diye güler geçeriz..Ama mutlaka bir tepkimiz olur.. Çünkü bu alışmadığımız bir olaydır...

.....

Kadınca dergisinin şubat sayısındaki Türkiye'nin ilk soyunan erkeğinin fotoğraflarını görünce bunları düşündük.. "Çünkü soyunan erkek" yabancı bir kavramdı ülkemiz için.

Alışagelmişin dışına çıkmanın nedenlerini almak ve sizlere aktarmak için derginin yöneticisi ile konuştuk...

ERKEKLER DE SOYUNUR

"-Bu sadece kadınca bir fantezidir" diye söze başladı Kadınca dergisinin kadın yönetmeni Duygu Asena.. "Uzun süredir dergimizde kadın-erkek eşitliğini savunuyoruz. Eğer gerçekte bizim de inandığımız gibi bu eşitlik varsa, cinsellikte de olmalıdır diye yazıyoruz başından beri.. Bugüne kadar hep kadınlar soyundu, çıplak resimler çektirdi ülkemizde..Ve bu çıplak kadınlara hep olumsuz eleştiri getirildi.. Soyunan kadına hep akılsız, vücudunu teşhir etmekten başka bir yeteneği olmayan bir cins gözü ile bakıldı...

İşte bu fanteziyi yaratırken buradan yola çıktık..Madem ki kadın akılsızdır..Soyun deyince soyunur, o zaman erkek de soyunur..

"Hangi nedenlerle kabul etti çıplak resim çektirmeyi..?"

"—Kadınlar neden kabul ediyor sanıyorsunuz..? Tek amaçları var, şöhrete kavuşmak.. Para, ondan sonra kendi kendine geliyor..."

KADINLAR DA TAHRİK OLUR

"—Bir de şuna güvendik" diyor Kadınca'nın yönetmeni.. "Erkekler nasıl çıplak kadın fotoğraflarına bakıyorlarsa, kadınların da çıplak erkek resimlerine bakma özgürlükleri vardır, diye düşündük..."

"-Bütün bunları düşünürken biraz da derginin daha fazla satmasını düşünmediniz mi?"

"—Düşünmedik dersek yalan olur. Ama bu bir kumardı... Dergiyi bir daha eve sokmam diyen kocalar, erkekler de çıkabilirdi... Satışımız düşebilirdi.. Fakat gelen mektuplar bunun aksini gösteriyor..."

Kadınca'nın kadın yönetmenine sadece kadınları ilgilendiren son bir soru daha sorduk...

"-Erkekler genellikle çıplak kadın resimlerine bakınca tahrik olurlar.. Ya kadınlar..? Onlar da çıplak erkek resmi görüne tahrik olurlar mı dersiniz...?"

"-Bu soruyu biz de sorduk okuyucularımıza... Gelen mektupların çoğunluğu, eğer istersek, o gözle bakarsak tahrik oluruz şeklindeydi ... Belki erkek gibi istediği anda, fizyolojik olarak tahrik olmaz kadın.. Ama eğer o amaçla bakarsa düşünerek, hayal kurarak tahrik olabilir...

İLK SOYUNAN ERKEK

Türkiye'nin ilk soyunan erkeğinin adı İlyas İnan'dı.. Günaydın gazetesi okurlarındandı.. 1950 doğumluydu.. Uzun süre vücut geliştirme çalışmaları yapmıştı...

"-Buna neden gerek duymuştun" diye sorduğumuzda hayretle yüzümüze baktı.

"-Vücudumun daha iyi görünmesi için tabii" dedi..

"Ne düşünerek kabul ettiniz bu teklifi..?"

"-Valla herkes bana tipimin güzelliğini söylüyordu.. Bir türlü iyi bir yere gelemedin diyorlardı.. Çeşitli artist yarışmalarına girmemi öneriyorlardı. Bu olay belki benim aradığım şöhret fırsatı olabilir diye kabul ettim..."

"Soyunurken ne hissettiniz...?"

-Önce utandım, çırılçıplaktım.. Önümde sadece bir kitap vardı."

"-Özel hayatınızda nasıl bir insansınız..?"

"-Dıştan bakınca sert görünüşlüyümdür.. Herkes ilk bakışta yanıma yaklaşılmayacak kadar havalı olduğumu söyler.. Kendini beğenmiş biri hissini verdiğim söylenir.. Ama beni tanıyanlar böyle olmadığımı bilirler.."

"— Bir topluma girdiğiniz zaman kadınların dikkatini çekiyor musunuz?"

"-Fazlasıyla dikkati çektiğim söylenir... Ama o anda bende bir sıkılganlık duygusu başlar..."

"— Aileniz bu resimleri görünce kızmazlar mı?"

"-Onlar benim özel hayatıma karışmazlar.. Erkek olduğum için her şeyi normal karşılarlar. Onlar da daha önceden benim her yerde ilgi çektiğimi bildikleri için bir yere gelmemi isterler..."

"— Ulaşmak istediğiniz yer neresi?"

"-Film dünyasındaki en büyük aktörler kadar isim yapmak istiyorum.."

İlyas İnan arkadaşımız Arda Uskan'a, daha iyi görünmesi için soyunduğunu belirtirken...

MILES O'KEEFFE

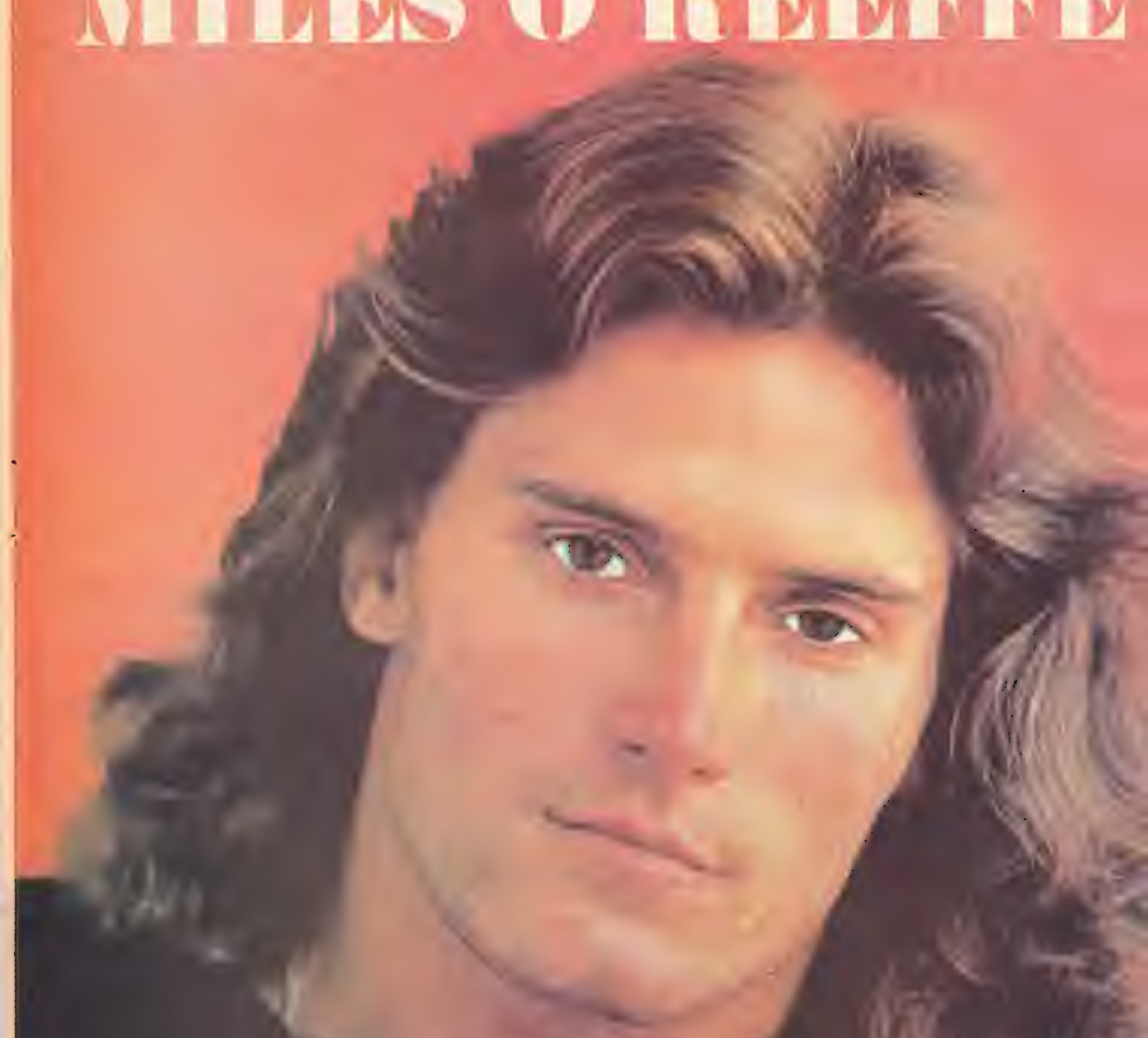

BEYAZPERDENİN SON TARZANI

GENÇ [illegible]

BEYAZ PERDENİN SON TARZANI

MILES O' KEEFFE

Miles O'Keeffe Tarzan olmaktan çok mutlu...

mişlerdi onu. O' Keeffe "Jane" hakkındaki bir filmde Tarzan'ı canlandıran oyuncuydu... Üstelik ilk işinde başrole yükselebilen biriydi de... Bo Derek için yazılmış ve çevrilmiş olan son Tarzan filminin basoyuncusuydu... ve bu başrolde, beyazperdede yalnızca 25 dakika görünebilecekti!

Tarzan'ın haklarını ellerinde bulunduran Edgar Rdce Burroughs'un varisleri, yeni çevrilen ve yalnızca Bo'yu öne çıkartmayı amaçlayan Tarzan'a yasal yollardan protestoyu yolladıklarında O'Keeffe sessizliğe gömülüyordu. Bu sessizlik, bu suskunluk Tarzan'ın büyük bir reklam kampanyasıyla kamuoyuna tanıtılmaya başladığı günlerde de sürecekti. Üstelik kampanya Playboy'da Bo'ya ayrılan 16 tam sayfaya ek olarak C.J.'ye de geniş yer verecek biçimde düzenlenmişti: Yani filimdeki orangotan maymununa...

'Tarzan' O'Keeffe sesini çıkartabilmek için suların durulmasını bekliyordu ve sonunda dalgalanan sular da duruldu...

Bo'nun kocası John Derek'le yaptıkları konuşmalardan başladı işe: "John bana konuşmamamı emretmişti. Önceleri ben de bunun çok iyi bir fikir olduğunu düşündüm. Üstelik bu konuyu, filmin yapımından altı ay önce konuşup anlaşmıştık... Bana Bo'ya uyguladığı taktiği uygulamayı düşünüyordu. Bo da '10' filmini çevirdikten sonra, film piyasaya çıkıncaya kadar ağzını açmamış ve sonunda filmle birlikte ortaya çıktığında da halkı sımsıcak sarmıştı. Tarzan için de aynı şeyi düşünüyordu...

"John' la bu konuda altı ay önce vardığım görüş birliğini bugün de koruyorum." diyordu Miles O'Keeffe.

Nitekim, görüldüğü kadarıyla John Derek'in taktiği bir kez daha başarıyla kendisini kanıtlamaktaydı. Derek'in seks sembolü yaratmaktaki üstün başarısı, sinema dünyasına yepyeni bir diğer seks sembolünü de kazandırmıştı: Şu farkla ki, bu kez sembol olan kişi 1.87 boyunda ve kasları çok güçlü bir sembol oluyordu.

Aslında yönetmen John Derek ve yapımcı Bo Derek'le birlikte bu filmi çevirmek için Sri Lanka'ya kadar gidebilmek ve başarıya ulaşabilmek hiç de öyle sanıldığı kadar kolay bir iş değildi. Üstelik, O'Keeffe'nin işe seçilmesi bile ilginç bir olaylar dizisinin izlerini taşıyordu. Şöyle ki: Maymun adam rolü için önce seçilen O'Keeffe değildi. Seçimi kazanmış olan Lee Canalite, ansızın işten atılıverince yerini almıştı o kadar... Çekim ekibinin fısıldayabildiği kadarıyla Bo, dev gövdeli Canalite'nun bir ağaçtan kayışını gördükten sonra notunu vermiş ve film sırasında 'rekabet istemediğini' anlayarak onu işten uzaklaştırıvermişti.

O'Keeffe'ye göreyse, kendisine Tarzan'lığı getiren gerçek başkaydı ve John Derek Canalito'nun görünü-

● SİNEMANIN SON TARZANI OLARAK İSİM YAPAN O'KEEFFE, İLK TARZAN JOHN WEISSMULLER'İN HAYRANI OLDUĞUNU HER FIRSATTA AÇIKLAMAKTAN KAÇINMIYOR.

şünü "sevmediği" için onun işten atılmasını sağlamıştı...

John Derek'le çalışmak hiç de kolay değildir demiştik ama; Tarzan'ımız aynı kanıda değil: "inanır mısınız ben John'la son derece iyi anlaşarak çalıştım? Bu herkesi şaşırtıyor. Şaşıranların başında da MGM geliyor. Herkesin beklediği, sanki en kötüsünün olmasıydı. Oysa biz çok iyi anlaştık...

Bo'ya gelince... Daha doğrusu reklamlarda Tarzan'dan sözedilmeyip tüm metinlerin Bo'yla doldurulmasına gelince: "Bu onların tercihidir" demekle yetiniyor O'Keeffe...

Son Tarzan Miles O'keeffe soruları ise şöyle yanıtlıyordu:

`S. Tarzan konusunda, filme başlamadan önce belli bir fikre sahip miydin?

C. Çocukken, John Weissmuller'i ve onun çok budala bir karakteri canlandırdığını anımsıyorum. Şimdi bile bu karakter bana hiç sevimli gelmiyor. Benim oynadığımda, Tarzan daha çok bir hayvan duyarlılığı, şehveti içinde canlandırıldı. Tarzan'ın film boyunca hiç konuşmamasını kamuoyu büyüttü de büyüttü. Fakat düşünebiliyor musun, Tarzan o ünlü sözcükleri söyleseydi, "Ben Tarzan, sen Jane..." ne kadar aptalca olurdu. O hâlâ saf, hayvansı Tarzan'dı ve bu insanlarla karşılaşır karşılaşmaz da, Kraliyet İngilizcesi'ni patlatması saçma sapan bir iş olurdu doğrusu...

S. Öyleyse filmdeki Tarzan karakterini nasıl tanımlayabilirsin?

C. O doğal bir saflığı, masumiyeti temsil ediyordu. Jane, onun kendi soyundan tanıdığı ilk yaratıktı. Aynı zamanda ormanının tek hakimi ve odak noktasıydı. Hiçbir şeyden de korkmuyordu. Bu iki özellik arasında karakteri dengelemek gerekiyordu.

S. Fakat filmde sürekli ön plana çıkarılan, vurgulanan Jane ile babasının ilişkisiydi. Tarzan oldukça seyrek görüntülenmişti.

C. Senaryo Jane'indi, öyle olunca da, her şeyin onun çevresinde oluşması doğaldı. Tarzan ancak filmin ortalarında görünüyordu ve haykırmalardan, hayvansı sesler çıkarmasından öte pek fazla tanıtılmıyordu.

S. Bu güzel, güçlü adalelere nasıl sahip olabildiğini anlatır mısın bize?

C. Aslında ben öyle pek iri kıyım bir adam sayılmam. Hatta kendimi o gorillerle karşılaştırmıyorum bile. Okuldayken atlettim, futbol oynadım, hatta eğitim yaşamımı futbol sayesinde sürdürdüğümü söyleyebilirim. Böylece burs bile almıştım. Hâlâ da antrenmanlarımı aksatmam. Koşarım, halter kaldırırım, bol bol muz ve ananas yerim.

S. Bundan sonra ne tür filmler yapmayı düşünüyorsun?

C. Romantik bir serüven. Bundan sonraki filmimde benim de seyircilerime söyleyecek bir şeylerim olsun. Yahut hiç olmazsa yarı giyinik görüneyim. İzleyenler, "bu adam atlayıp zıplamaktan öte, konuşmasını da biliyormuş..." desinler. ●

EVDEKİ Nil KORAMAN

Yalçın PEKŞEN

Bedri karikatürlerinde sık sık kendini de çizer. Gerçek Bedri, bu çizgilere göre biraz daha yaşlı ve göbekli

BEDRİ KORAMAN'IN EŞİ NİL KORAMAN ÜNLÜ KARİKATÜRİSTİN BİR ZAMANLAR MİLLİYET GAZETESİNDE ÇİZDİĞİ RESİMLİ ÖYKÜ KAHRAMANLARINA BENZİYOR.

BEDRİ Koraman'ın Gayrettepe'deki evinin kapısını, ünlü karikatüristin bir zamanlar Milliyet gazetesi'nin hafta sonu eklerinde çizdiği resimli öykülerden çıkıp, canlanmış gibi görünen eşi Nil Koraman açtı.

Demek ki Koraman güzel kadınları (özellikle sarışınları) çizerken eşini model olarak almıştı.

Bedri Koraman'a bu sanımızın doğru olup olmadığını sorduk. Doğruladı. Fakat şunları ekledi:"İşin tuhafı bütün kadınlar kendisini çizdiğimi sanıyor. En çok üstüne alınan da Gönül Yazar"

Bedri Koraman sadece güzel kadınlar çizmiyor. Fakat okurlar onu en çok çizdiği güzel kadınlarla tanıyorlar. "Neden güzel kadınlar?" diye soruyorum. Şöyle yanıtlıyor: "Okuyucular güzel kadın görmek ister. Patronlar "güzel kadın çiz" derler. Eh bizim kafamız da zaten güzel kadına işliyor. Sonuçta kadınlar güzel oluyor işte"

YAŞLANMAYAN BEDRİ

Fakat bu resimli öykülerdeki erkekler arasında en yakışıklısı daima Bedri Koraman'dır. Çizdiklerine göre Bedri ince-uzun, sakallı, mavi gözlü yakışıklı bir tiptir. Kendisi çizdiklerinin biraz daha yaşlısı, biraz daha göbeklisi. Bu farkı soruyoruz.

Bedri Koraman kendisinin nasıl olduğunu tam olarak bilmiyor. Çünkü okuyucularından bazıları kendisini karikatürlerinden daha çirkin, bazıları da daha yakışıklı buluyorlar. Örneğin bir keresinde bir hanım okuru kendisine şöyle iltifat ediyor; "Ben sizi ufak-tefek biri sanıyordum. Meğer kazık gibiymişsiniz".

"Aslında" diyor Koraman, "insan kendisini çirkin, hele yaşlı hiç çizemiyor. Çünkü yaşlandığını kabul edemiyor. Şimdi devir değişti, biz değiştik mutlaka ama karikatürlerimdeki Bedri hiç değişmedi"

İlk eşinden olma kızının bu yıl ilk okula başlayan kızı Bedri'yi uzun zamandan beri **"dede"** yapmış bulunuyor. İkinci eşinden olan ve yine "Bedri" adını taşıyan oğlu da babasının yolunda. Şimdiden elinden fırça ve kalem düşmüyor.

KENDİNİ ÇİZMEK

Bedri neden kendini çiziyor sık sık karikatürlerinde. Bunu da şöyle açıklıyor

"Herkes bu yolla kendi reklamını yaptığımı düşünüyor. Oysa ben kendimi harcamak pahasına çizerim. İnsanlar,

ÜNLÜ KARİKATÜRİST KORAMAN'IN BEĞENİLEN VE İLGİ İLE İZLENEN ÖYKÜLERİNDEN BİRKAÇI.

BEDRİ KORAMAN'A GÖRE ÇİRKİN KADIN YOKTUR, O YÜZDEN ÇİZDİĞİ TÜM KADIN TİPLERİ ÇOK GUZELDİR..

BEDRİ KORAMAN, EVİNDEKİ ÇALIŞMA MASASINDA ÜNLÜ TİPLERİNİ CİZERKEN...

kötü bir olay başkasının başına gelmişse gülerler. Örneğin buzda kayıp düşen bir insan bunda gülünecek bir şey bulamaz. Ama başkası düşmüşse o zaman güler. Zaten mizah insanın bu duygusundan kaynaklanır biraz da. Ben de karikatürlerimde kendimi zor durumlara düşürüp, okurun gülmesini sağlarım. Sık sık kendimi çizmenin nedeni budur"

"BİRAZ EVLİ"-"BİRAZ BEKAR"

Klasik mobilyalarla döşeli evinde Bedri Koraman'la özel yaşamından, karikatür sanatından, iş hayatından söz ediyoruz. Konuşmamızda bizi pek yalnız bırakmayan eşinin yanında: "Karikatürlerinizde kendinizi hep kadınların peşinde koşan bir erkek olarak çiziyorsunuz. Yoksa bu bekarlığa karşı bir özlem mi?" diye soruyorum.

"Hayır, diyor Koraman (Fakat o sırada Nil Koraman'ın da yanımızda olduğunu yeniden hatırlatalım) benim zamanımın çoğu evde geçer. Bakıma muhtaç bir çocuk gibiyimdir. Bu yüzden ben evlilikten yanayım. Ama içimizde bekâr kalmış bir taraf var. Bu bütün erkeklerde vardır. Hem evde çocuk gibi şımartılmak isterler, hem de bekarmışçasına gizli bir yaşamları olsun isterler"

Gerçekten Bedri Koraman çevresinde "biraz bekâr" veya "biraz evli" olarak tanınıyor. Sık sık eşi yanında olmadan sağda solda görülüyor çünkü. Buna karşın Nil Koraman'ın kocasının gece hayatına alışkın bir hali var: "Hep erkek arkadaşlarıyla gezer, bu yüzden içim rahat" şeklinde açıklıyor bu halini.

Eşinin bu sözlerine Bedri bir espri ile karşılık veriyor: "Anla ne kadar ustayım .

RESİMLİ ARMAĞANLAR

Peki evde kavga gürültü olmuyor mu? Oluyor doğal olarak. Fakat burad da Bedri'nin ressamlığı imdada yetişiyo Örneğin araları bozuksa, barışmak içi tatlı diller dökmek yerine, Bedri heme karısının bir portresini yapıveriyor. Güze bir portre karısı için en iyi armağa oluyor çünkü. Eğer Bedri Koraman he zaman olduğu gibi evlenme veya doğu yıldönümü gibi günleri unutmuşsa yin çizgileriyle durumu kurtarıyor. Örneği gecenin geç bir saatinde eve eli bo dönmüş ve karısını mumlarla süslü b masanın başında kendisini bekler bu muşsa (o saatte çiçekçiler kapalı olduğ için) hemen bir kaç çiçek resmi çizi yıldönümünü "ressamca" kutluyor.

FALLA EVLİLİK

Bir de evlenme öyküleri var: Bed Koraman ile karısı Nil Koraman b arkadaşları vasıtasıyla tanışıyorlar. Ta

BEDRİ'NİN YARIM ADAMLARI

BEDRİ KORAMAN MESLEĞİNDEKİ BAŞARISINI "İNSANLARI SEVMEĞE" BAĞLIYOR

nıştıkları gece bir otelin lokantasında otururken "çok iyi fala baktığı söylenen" Nil Koraman karikatüristin falına bakıyor. Olayı Bedri'den dinleyelim:

"Falıma baktı, 'sizin hayatınızda bir esmer kadın var. Ama aslında bir sarışınla evleneceksiniz' dedi. Kafamı kaldırdım baktım sarışın. Gülümsedik. İşte o gülümseyiş, fal doğru çıktı"

Aynı olayı eşi şöyle anlattı: "Hakikaten çok iyi fala bakardım. Baktım Bedri'nin hayatında bir esmer, bir de sarışın kadın görünüyor. Sarışınla evleneceksiniz dedim ama kendi rengimi düşününce kıpkırmızı oldum. Sonra bildiğiniz gibi fal doğru çıktı"

KARİKATÜR ZOR ZENAAT

Karikatür sanatına geçiyoruz. Bedri 35 seneye varan sanat yaşamındaki kanıtlanmış başarısını "insanları sevmeye" bağlıyor. "Benim konum insan" diyor, "olaylara insancıl bir açıdan bakmak başarıyı getiriyor. Tabii bir de çok çalışmak"

Güzel Sanatlar Akademisinde okurken, ekonomik nedenlerle ve kendi deyişiyle "Babıali'ye düşen" Bedri, ilk karikatürleri için 3-5 lira kazanıyor. Çeşitli dergi ve gazetelerde ressam olarak çalıştıktan sonra 1954 yılında Abdi İpekçi ile birlikte Milliyet'e geçiyor. "Milliyet" başlığı ve bugün biraz değiştirilmiş olan "meşale" resmi Bedri'nin imzasını taşıyor hâlâ.

Karikatür'e çok meraklı bir insan olan Abdi İpekçi pazar eki çıkarmaya karar verince magazin karikatürleri çizmesini istiyor ondan. 1969 yılında da günlük karikatürler çizmeye başlıyor. Bu arada bir de tip yaratıyor: Cicican

CİCİCAN

Cicican'ın öyküleri 13-14 yıl sürüyor. Sonra filme de alınıyor. Fakat film o kadar berbat oluyor (ve Bedri sinemadan çıkarken öylesine soğuk terler döküyor) ki bir daha gözü Cicican'ı görmek istemediği için romanı yarıda kesiyor.

— Zor bir iş mi karikatür çizmek?

"Zor ama çok keyifli bir iş" Koraman'a göre. Zorluğu da çok fazla çalışma gerektirmesi. Yine Koraman'a göre "ilham perisi" diye bir yaratık yok yeryüzünde. Her şey düşünmekten ve çalışmaktan geçiyor. Şöyle ki: "İnsan karikatür çizmeye başladı mı, artık ne yaparsa ne ederse, ne okursa, ne görürse kafasında karikatürler şekillenmeye başlıyor. Bunun ilhamla alakası yok. Beynin sürekli o işle meşgul olmasının bir sonucu bu"

İlham perisinin olmaması yüzünden karikatür çizmek ancak masa başına oturulup, kalem kâğıt ele alındıktan sonra mümkün olabiliyor. Fakat "masa başına oturmak" sözü de Bedri için pek doğru değil. Çünkü Koraman karikatürü "ayakta" çizen bir adamdır. Hatta odanın içinde dört dönerek yapar bu işi. Karısı Nil Koraman'a göre Bedri karikatürlerini çizerken odanın içinde "insanın başını döndürecek kadar" çok ve hızlı voltalar atmaktadır.

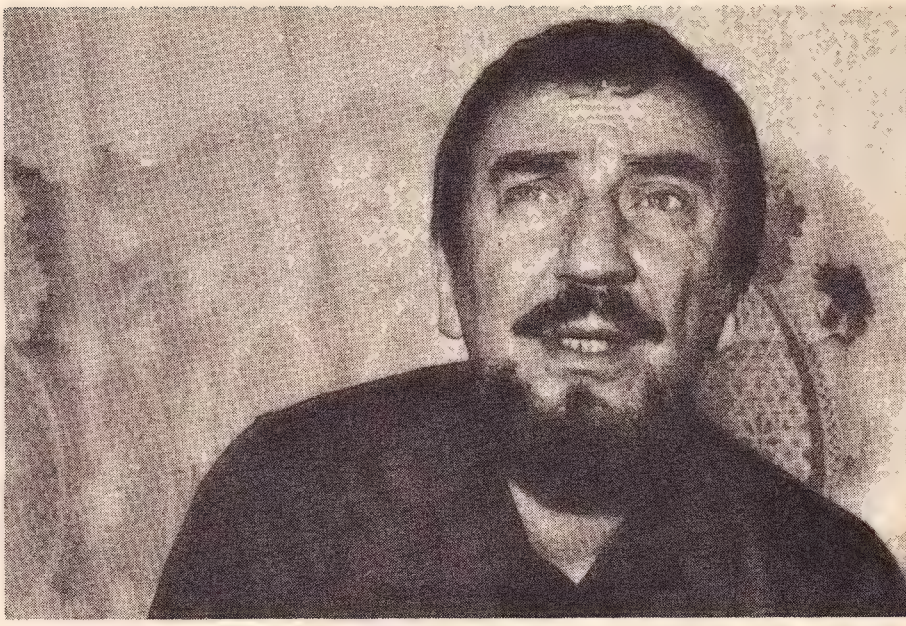

35 YILLIK MESLEK YAŞAMININ FATURASINI BİR DOKTORUN ELİNDEN ALMIŞ KORAMAN: ENFARKTÜS KAPIDA.

BEDRİ KORAMAN'IN YARATTIĞI TİPLERDEN "CİCİCAN VE HURİYE"

35 YILIN FATURASI

Bedri Koraman 35 yıllık meslek yaşamında kaç karikatür, desen, portre, resim, kapak ve afiş çizdiğini hatırlamıyor. Ancak tahminlerine göre kendisi "Türkiye'nin en çok Atatürk portres çizen ressamıdır". Bu biir. İkincisi de herhalde çalışkan sayılabilecek 4-5 karikatüristin çizeceği kadar çok karikatü çizmiştir. Bu ikiii.

35 yıllık böylesine zor bir uğraşın faturasını da geçenlerde bir doktorun elinden almıştır Koraman: "Enfarktüs kapıda"

Kendisine hemen hemen tüm sevdiğ şeyler, özellikle içki ve sigara "kesinlikle" yasak edilmiştir. Sigarayı biraz azaltmış, içki konusunu da, doktoruna perhiz listesinin altına zorla "iki kadeh rakı" yazdırarak çözümlemiştir.

PEK DERİ
"adı üstünde"
BAĞDAT CADDESİ NO 296
A BLOK ERENKÖY
TEL: 58 58 08

BİR ÜNLÜNÜN ANATOMİSİ

MÜJDE AR

MÜJDE AR... GERÇEKTEN GÖRÜLDÜĞÜ GİBİ SEKS DOLU BİR İNSAN MI?...

MÜJDE AR'SIZ BİR MÜJDE AR RÖPORTAJI

MÜJDE Ar...

Kimine göre dolgun göğüslü bir seks sembolü..

Kimine göre Orhan Gencebay'ın filmlerinin bile iş yapmasını sağlayan lokomotif bir kadın oyuncu...

Kimine göre ise sinema ve sahnede birçok şöhretin korkulu rüyası...

Kimdir bu Müjde Ar?.. Nasıl bir insandır gerçekte. Nasıl yaşar, nasıl nefes alır. Bugünkü durumuna nasıl gelmiştir?.. Gerçekten göründüğü gibi seks dolu, duygularına amaçları için gem vurabilen bir insan mıdır?

Şimdi size Müjde Ar'sız bir Müjde Ar röportajı sunacağız.

Çünkü Müjde Ar'lı Müjde Ar röportajlarında genç sanatçı elinden geldiğince bir perdenin ardına gizlenmeye çalışır. Bizim amacımız bu perdeyi biraz aralamak. Sanıyoruz kendisi bile bu satırları okuduğu zaman onu bu kadar yakından tanıyanın kim olduğunu merak edecek...

.....

Anne Aysel Gürel'in mutsuz bir yaşamı olmuştu. Kocasız, iki kızını tek başına yetiştirmek için gerçekten büyük çaba sarfediyordu. Kızları Mehtap ve Müjde babasız büyüdüler. Anneleri bir tiyatro oyuncusu idi ve kızlarının değerinin farkındaydı.

Sinema ve sahne çevresinde ün yapmış kadın sanatçılara şöylece bir göz atarsak onların ortak özelliğinin baba baskısından kurtulmuş, annelerinin etkisi ile bu işe girmiş genç kızlar olduğunu görürüz. Bu son derece doğal bir sonuçtur. Çünkü anne, hayatında kocasından ve kendi değerlerinden en ufak bir çıkış noktası bulamamıştır. Onun pazarlamak zorunda kaldığı bir tek malı vardır: Kızları... Ve anne bu yolda inanılmaz bir çaba gösterir. Bunun sinema ve sahne dünyamızda pek çok örneği vardır. Türkan Şoray'dan tutun Sibel Egemen'e kadar... Anneler son ana kadar kızlarının yanındadır. Onları şöhret etmektir amaçları. Bu aslında son derece insancıl bir noktaya, kendisini garanti altına almak duygusuna dayanır. Kızlar şöhret olup para kazanınca analar da rahata kavuşacaklardır. Aslında bu bizim toplumumuza yabancı bir olay değildir. Her ana oğlunun veya kızının zengin birine gitmesini ister.

Müjde Ar'ın yaşamöyküsünde ise düşündüğünüzün tam tersine, bu böyle olmamıştır. Çünkü anneleri hayat dolu bir kadındır. Bugün bile aynı etkiyi uyandırır görenlerin üzerinde. Değil kızlarının kazandığı para ile geçinmek,onların şöhretlerine bile için için bozulmaktadır. Çünkü kendisi de sürekli bir şeyler yapmakta, tiyatrolarda oynamakta, şarkı sözleri yazmaktadır. Kısaca kızlarını pazarlamak gibi bir derdi yoktur Aysel Gürel'in. Onun derdi aslında kendisini ön plana koymaktır.

.....

İşte böyle bir ortamda genç kız olduğunun farkına varır Müjde. Kardeşi Mehtap ile Taksim-Sıraselviler'de Üç Maymun Kabare Tiyatrosu'nda oynamaktadır. Eline daha hiç erkek eli değmemiştir genç kızın. Çünkü annesi akıllı bir kadındır. Kızına bu konuda söylediği tek cümle, "Ben sana karışamam. Ama dikkat et, bu anasını sattığımın dünyasında halâ sevgi diye birşeyler kalmıştır. Bu

Babasız, annesi Aysel Gürel'in desteği ile büyüyen Müjde Ar, sinema dünyasında fırtınalar koparan bir lokomotif kadın sanatçı olarak tanınır...

AŞK-I MEMNU ADLI TV FİLMİ, MÜJDE AR'IN HAYATINDA YENİ UFUKLARIN AÇILMASINA VE ŞÖHRETE ULAŞMASINA YOL AÇTI.

◁ KİMİNE GÖRE BUGÜN MÜJDE AR İSTEDİĞİ NOKTAYA GELMİŞ DURUMDA...

sevgiyi bulmadan acele etme" demekten öteye gitmemiştir.

Sonra genç bir adam gelir Müjde'nin çalıştığı tiyatroya. Ressam Erdoğan Değer'in oğlu Samim Değer'dir bu genç... Tiyatroda çalışanların hepsi arkadaşıdır. Adının Müjde olduğunu öğrendiği genç kıza bir anda takmıştır kafasını. Dostlarına söyler. Birlikte olurlar o akşam. Tabii anne Aysel Gürel de yanlarındadır. O günlerin gözde kulübü Klüp 12'ye giderler birlikte. Gidiş o gidiş. Samim o gece çarpılır Müjde'ye.. "Evlenelim" der. Müjde bir an şaşkın bakar. Ama anne Aysel Gürel erkekleri çok iyi tanımaktadır. Samim Değer'in şaka yapmadığını o anda anlamıştır. Kızına hafifçe işaret eder başı ile. Şaşkın Müjde bir anda kendini bulutların üzerinde hisseder. Ve o ilk gece nişanlarını açıklarlar.

Çok kısa bir süre sonra da evlenirler.

.....

Aslında Müjde Ar'ın, Müjde Ar olmasında kimsenin suçu yoktur.

Annesi onun sinema dünyasına girmesi için hiç de çırpınmamıştır. Zaten o günlerde Müjde'nin aklından bile geçmemektedir bu tür şeyler. Ama onun sinemaya geçmesini bir anlamda kocası Samim Değer körükler. Genç adam fotoroman yönetmenidir. Karısını kendi çektiği fotoromanlarda oynatmaya başlar. Müjde ufak ufak tanınmaya başlamış, sokakta yürürken "Aaa, fotoromanda oynayan kız" sözcüklerini duymanın yalancı keyfine kaptırmıştır kendisini.. Kocası ise Müjde'nin bu olaylardan mutlu olduğunu görünce onu daha çok şöhrete ulaştırmayı kafasına koymuştur...

İşte bu günlerde Halit Refiğ'in TV'ye çekeceği Aşk-ı Memnu isimli film girer devreye. Filmin oyuncularından Salih Güney, Samim Değer'in ve Müjde'nin arkadaşıdır. Samim, Salih ile birlikte Halit Refiğ'e Müjde'yi tanıştırırlar.

Ve bu tanışma, Müjde'nin hayatında yepyeni ufukların açılması, şöhrete ulaşması ve kocasından kopmasının ilk noktası olur.

.....

İşin aslına bakarsanız bu konuda Müjde Ar'ı suçlamamız gerçekten güç. Çünkü onun bir yerlere gelmesi için uğraşan, didinen kocası Samim Değer de bu evliliğin yıkılmasında bir derece suçludur. Müjde o günler için şöyle konuşur:

"Sinemaya geçtiğim ilk günlerdi. Sabahları saat beşte kalkıp sete gitmek zorundaydım. Samim ise o saatlerde Klüp 12'den çıkıp eve geliyordu. Uzun bir süre görüşemedik..."

.....

Kendisini üne kavuşturan kocası sürekli olarak ondan uzaklaşıyordu. Ama bu sevgisizlikten değildi. Doktor Frankeştayn'ın yarattığı bir umutsuzluk simgesi idi sanki Müjde Ar. Gün geçtikçe şöhreti kendisini aşıyordu. Bu arada çevrelerini bir sürü sahte dostlar sarmıştı. Aslında Müjde ve kocası bu şöhret süreci içinde ve bu sürece kapıldıkları andan itibaren birbirlerinden kopmaya başlamışlardı. Çünkü artık beraberliklerini sevgi, heyecan değil "Müjde'nin ünü", "Müjde'nin ününün nasıl devam edeceği" fikri yönlendirmeye başlamıştı.

.....

Gün geldi koptular.

Bunun nedenleri onları ilgilendirir. Ama bizim burada duracağımız bir nokta daha var.

Müjde Ar, kendisine hayatının ikinci erkeği olarak ünlü bir film prodüktörünü, Ertem Eğilmez'i seçmişti. Eğilmez Müjde'den oldukça yaşlıydı. Sinema çevrelerinde tatlı, hoşsohbet ve işini bilen biri olarak tanınırdı. Uzun bir süre Ertem Eğilmez Müjde Ar'ı kanatları altına aldı. Bir zamanlar film şirketleri Müjde'yi istedikleri zaman, Ertem Eğilmez'e telefon edip ondan izin isterlerdi.

Ve Ertem Eğilmez de Müjde'ye pek çok şey kazandırdıktan sonra onun hayatından çekildi gitti... Nasıl olduğu, nedeni bilinmez...

.....

Müjde'ye emek veren erkeklerin olması doğaldır.

Müjde'nin erkekler üzerinde kendine uygun olanları seçmesi de doğaldır...

Şimdiki beraberliğini söz konusu etmek istemiyoruz.. Çünkü bugün Müjde Ar istediği yere gelmiş bir sanatçıdır.. Şöhret politikasında hatalar yapsa bile içkili gazinoların sahnelerinde en büyük paraları alabilir... Bu onun hayat güvencesidir aslında.. Ya da Orhan Gencebay'lı filmlerde bikinili sahneleri ile seyircisinin gönlünde taht kurabilir.. Bu da bir hayat güvencesidir... Diğer taraftan Ömer Kavur, Sinan Çetin gibi Türk sinemasının ümit veren yönetmenlerinin filmlerinde oynayarak kendisine çıkış noktaları arayabilir...

Ama bizim dileğimiz o şirin, küfürbaz, haşarı bir çocuk niteliğindeki Müjde'nin kaybolmaması...

Kocaman açtığı gözleri ile dostlarına, sevdiklerine şaka yollu küfreden o küçük kızı kaybetmek kötü aslında..

Yerine bir hanımefendi kazanmak pahasına bile olsa..

Yine de kötü...

.....

66 Giyim sanayiinin bir dalı olan iç çamaşırı yapımcıları insanların giyinmeleri için değil, soyunmaları için uğraşıyorlar. 99

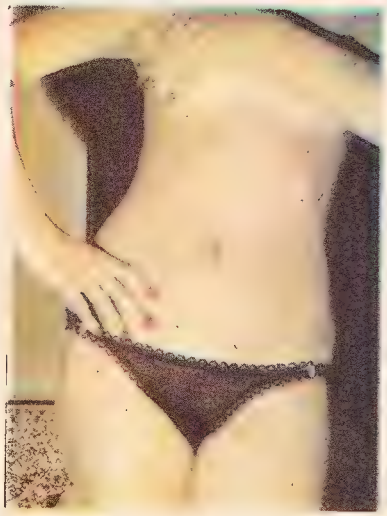

"TÜRK ZEVKİNE UYGUN" EN KÜÇÜK KADIN KÜLOTU YUKARDAKİ ŞEKİLDE YARATILDI. FRANSIZLARIN YARATTIĞI "MİNİ, MİNİ, MİNİ" KÜLOTLAR BİZDE TUTULMUYOR.

ÇAĞDAŞ İÇ ÇAMAŞIRLARI İNCİR YAPRAĞINDAN DA KÜÇÜK

GİRİŞ

HER ŞEY, ARZULARI GİDEREK AZALAN INSANLARI UYARMAK İÇİN...

DOĞA bilimcilerine göre SEKS, "Üremeyi gerçekleştiren çekiciliktir." Bu uzmanlar, doğanın asıl amacının üremek olduğunu ve bu amaca ulaşmak için akıl almaz çekicilik yolları yaratıldığını söylüyorlar. Tüm ozanlara esin kaynağı olan "Gül ve Bülbül" öyküsünün bile romantik bir olay olmadığı, bülbülün güle tohumları ile karnını doyurmak için giderken, farkına varmadan dişi ve erkek organlarını birarada bulunduran çiçeği döllediği belirtiliyor.

Yabancı düşünür ise seksi, "doğanın sınırsız hesapsızlığı" diye tanımlıyor ve şu örneği veriyor:"Doğa bir tek kuşu vurmak için milyarlarca kurşun harcayan aptal bir avcıya benzer."

KADIN-doğum uzmanları bu hesapsızlığı rakamlara döküyorlar:

"Ovarium'da yani kadının yumurtalığında 400 bin kadar yumurta vardır. Teorik olarak bunlardan en fazla 40 tanesi olgunlaşarak çocuk yapma şansına sahiptir. Buna karşılık yumurtalıkta bulunan yumurtalar bu sayının 10.000 katıdır."

Erkeklerin durumu ise şöyle: "Bir erkek yaşamı boyunca her biri bir çocuk yapmaya uygun milyar üstü milyar kadar sperm çıkarır. Görülüyorki doğa, işi şansa bırakmamak için biraz mübalağa etmiş bulunmaktadır."

DOĞANIN bu olanaklarına karşın tüm ruh doktorları çağdaşlaşan insanda seks arzusunun giderek azaldığı düşüncesinde birleşiyorlar. İşte bu durumda işin içine "Seks sanayii" girmekte ve doğal çekicilikleri göremeyenlere bunları gösterecek (hatta gözünün içine sokarak) suni çekicilikler yaratılmaktadır. Ülkemizdeki seks sanayii sanıldığından büyük. İç çamaşırından makyaj malzemesine, koku sanayiinden, doğum kontrol işlerine kadar birçok sahada yüzlerce uzman, binlerce işçi çalışıyor ve arzuları giderek azalan çağdaş insanları uyarmak için yapay çekicilikler yaratıyorlar.

Fransızlara göre iç çamaşırında en çekici renk siyah. Son derece küçük külotlar bizde tutulmuyor

GİYİM sanayiinin bir dalı olan iç çamaşırı yapımcılarının insanları giydirmek için uğraştığı sanılmasın. Çoğunun amacı insanların (özellikle kadınların) soyunmasını sağlamak.

İç çamaşırı yapımında Avrupa'daki örnekleriyle başabaş bir uğraş veren Kom Tekstil ve Hazır Giyim Endüstrisi Şirketi'nin Tanıtım Müdürü Ali Cağaloğlu'na iç çamaşırının tarihçesini soruyorum. Duvarda asılı, bakırdan yapılmış bir incir yaprağını gösteriyor ve "bununla, yani incir yaprağı ile başladı" diyor. Bakırdan incir yaprağının ortasında bir fermuar var. Bu "fermuarlı" incir yaprağı, iç çamaşırı sanayiini simgeliyor.

Ali Çağaloğlu, "uzun bir devir" diyor, "erkeklerin kadını soymaya çalışmasıyla geçti. Daha sonra kadını giydirmenin soymaktan daha seksi olduğu anlaşıldı ve iç çamaşırı devri başladı"

Cağaloğlu böyle diyor, ama kadınları giydirmek amacıyla hazırladıkları şeylerle bu sözleri çelişki içinde. Elinde tuttuğu beyaz dantelden kadın külotu avucunun içinde küçük bir pamuk parçası gibi görünüyor. Bu kumaş duvardaki incir yaprağından da küçük.

Cağaloğlu'nun verdiği bilgiye göre önceleri giyinmek gereksiniminden kaynaklanan iç çamaşırlarının günümüzde bu işle hiçbir ilişkisi kalmıyor. Özellikle Fransa'nın önderliğinde iç çamaşır sanayi büyük bir bölümüyle sekse yöneliyor.

BİRAZ TAKLİT

Fransa'da binlerce iş çamaşırı uzmanının yarattığı iç çamaşırları tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de taklit ediliyor. Bu uzmanların ortaya koyduğu iç çamaşırlarına bakılırsa, kadını en çekici gösteren renk siyahtır. Kullanılan malzemenin içi görünmeli ve olabildiğince az kumaştan yapılmalıdır.

KADIN KÜLOTLARINDA ÇEKİCİ OLMAK İLK PLANDA GELİYOR. FAKAT "TÜRK ZEVKİNE" UYGUN OLMASI DA GÖZ ÖNÜNE ALINIYOR. FOTOĞRAFLARDA BUNLARDAN BİR ÖRNEK GÖRÜLÜYOR.

Cağaloğlu bu kumaşların boyutlarını "avret mahalli tabir edilen bölgeyi örtecek kadar" diye tanımlıyor. Sonra bir örnek gösteriyor, bu bir kadın külotudur. Ön tarafta bir kenarı 10 cm. kadar olan bir eşkenar üçgen şeklinde kumaş parçası, arka tarafında biraz daha büyükçe ikinci bir parçası var.

Siyah dışında tutulan renklerin ten rengi ve diğer sıcak renkler olduğu söyleniyor.

BİZDE TUTULMUYOR

Bu küçüklükteki külotların ülkemizde pek tutulmadığı ve ancak geçimini soyunup giyinerek sağlayan kadınlar tarafından kullanıldığı belirtiliyor. Özellikle ABD'den dünyaya yayılan resimli külotlar da ülkemizde tutmayan modeller arasında. Bu külotların üzerinde top arabası resminden, fermuara, kadın dudağına, incir yaprağına kadar seksle ilgili bir çok desen bulunuyor.

Kom çalışanları yabancı uzmanların hazırladığı bu modellerden esinlenerek "Türk zevkine" veya "kendi

SEKS SANAYİ

Erkek iç çamaşırları da kadınlar tarafından satın alınıyor.

bünyemize uygun" mayo ve iç çamaşırlarını yaratıyorlar.

TÜRK ZEVKİ

"Türk zevkine veya kendi bünyemize uygun" iç çamaşırları "mini mini" külotlardır. Ali Cağaloğlu bu "mini mini" külotları, Avrupa'daki benzerlerinden üçüncü bir "mini" sözcüğünün ayırdığını söylüyor. Bizim bünyemize uygun olmayan külotlar "mini, mini, mini" (üç minili) külotlardır.

Bu tür mayolar da ülkemizde tutulmamakta, bu yüzden üretilmemektedir. Örneğin son zamanlarda Jean Gabriel adlı bir Fransız modacısının koleksiyonundan alınmış bir kadın mayosu Kom müessesesi tarafından profesyonel mankenlere bile giydirilememiştir.

Bir ticari kuruluşta amaç, satış olduğuna göre, "fantezi" örneklerin üretimi ile uğraşılmamaktadır. Evet kadın iç çamaşırında seks en önemli unsuru oluşturmaktadır ama bunun da ölçüleri vardır. Türk toplumunun kabul edebileceği kadın iç çamaşırının ölçüleri ise Kom uzmanlarına göre şöyledir:

Ön tarafta 15 cm. kenarlı eşkenar üçgen şeklinde bir parça, arkada biraz daha büyük ikinci bir parça. Bu iki parça yanlardan birbirlerine bağlanmaktadır.

Bu külotlara yaşları 15-35 arasında değişen hanımlar ilgi göstermektedir genellikle. Fakat 50 yaşını aşmış bazı hanımların da sürekli müşteriler arasında olduğu belirtiliyor.

EN AZ 30 ÇAMAŞIR

Kom çalışanları bir kadının en az 30 külot ve sütyeni olacağını varsayıyorlar. Bu yüzden akla gelebilecek tüm renklerde iç çamaşırı yapılıyor satışı arttırmak için. Fransa'dakinin tersine ülkemizde en çok tutulan iç çamaşırı rengi beyaz. İç çamaşırı konusundaki bir gerçek de çamaşırların küçüldükçe fiyatlarının büyümesi. Mantık kurallarına aykırı olarak en büyük külotlar en ucuz fiyata satılıyor.

25 BİN LİRALIK MASRAF

Kullanılan malzemeye gelince: Sentetik kumaşların sıcak tutması ilkesinden hareketle bunlar poliyester, polien gibi kumaşlardan yapılıyor. Ağ kısmına pamuklu bir kumaş parçası ekleniyor. Böyle bir külotun fiyatı 300 lira civarındadır. Dantelden yapılmış bir sütyen ise 500-550 lira arasında satılıyor. Her kadının en az 30 kat iç çamaşırı olduğu kabul

ABD'DE YARATILAN DESENLİ İÇ ÇAMAŞIRLARI DA BİZDE TUTULMAYAN ÖRNEKLER ARASINDA. FOTOĞRAFTA BUNLARDAN BİRİ GÖRÜLÜYOR.

edilirse, gerekli iç çamaşırı masrafı günümüzün ölçüleri içinde 25 bin lirayı buluyor.

ERKEKLER İÇİN

Kendileri ile görüştüğümüz iç çamaşırı satıcıları erkek iç çamaşırlarını da kadınların aldığını söylüyorlar. (Eşleri ve çocukları için) Fakat kendi çamaşırlarının tersine erkek için çamaşır alırken seksi olması yerine, sağlamlığını gözönüne alıyorlar. Fiyat, şekil ve renk gibi diğer özellikler ikinci, üçüncü planda kalıyor. Bu yüzden Avrupa'da yaygın olan süper slipler Türkiye'de üretilmiyor. Çünkü çok az sayıda erkek dışında bu külotlardan satın alan kadın hemen hemen yok denecek kadar az.

DİĞER EV GİYSİLERİ

Kadınlara yönelik ve seks unsurunun ön plana alındığı giysiler sadece iç çamaşırı değil. Gecelik, sabahlık ve ev giysilerinde de en önce düşünülen bunların çekici olmaları.

Geceliklerde renk ön plana alınıyor. Pastel renkler arasından pembe ve mavi en çok tutulan renk.

Diğer özellikleri şunlar: Genellikle çok uzun yırtmaçlı, ince bantlarla omuzdan tutturulmuş olarak, göğsü kapıyormuş gibi yapıp alabildiğine açacak.

Sabahlıkta ise aynı renklerle birlikte geceliğin açtığı yerlerde görüşü engellememesi düşünülüyor.

BABY DOLL

Yine bir gecelik türü olan Baby Doll'ların özellikleri ise şöyle sayılıyor: İçte mini mini bir külot, diz kapağının 2,5 karış üstünde sona eren bir etek, göğüslerinin hemen hemen yarısını gösterecek kadar açık bir dekolte ve bunlar yetmiyormuş gibi saydam bir kumaş.

İşte ülkemizdeki yeni evli, genç kız ve genç dulların yeğlediği iç çamaşırları bunlar. Bu saydıklarımızın dışında kalanlar sıcaklığı ve rahatlığı ön plana alıyorlar.

Erkek pijamasında ise seks unsuru yok denecek kadar az. Kom uzmanları bu olguyu, "Türkiye'de pijamanın yatak odasından çıkıp evin salonuna geçmesine hatta zaman zaman sokağa çıkmasına" bağlıyorlar. Bu kadar çok kullanım yeri olan pijamada fazla seks unsuru kullanılmayacağı görüşündeler. Yine de son zamanlarda geleneksel bol pijamalar yerine spor giysisi eşofman görünüşlü dar pijamaların yeğlenmesinin, erkek pijamalarında da seksi görüş yolunda ilk adımlar olduğu belirtiliyor.

GELECEK YAZI:
11 CM2'LİK GÖZ ÇERÇEVESİ İÇİN 20'YE YAKIN BOYA, 8-10 ÇEŞİT MALZEME ÜRETİLİYOR

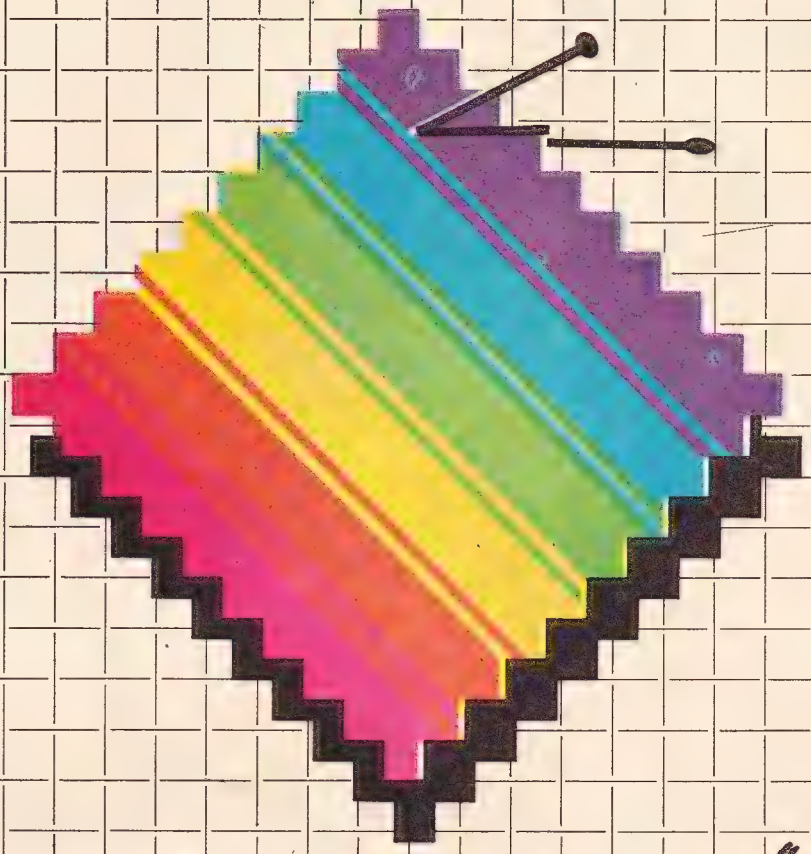

emprimenin en güzeli
döşemeliğin en iyisi

Aykut Hamzagil

Abide-i Hürriyet 13 İstanbul

R

GÜNSELİ BAŞAR

EVLİLİKTE GÜZELLİĞİN VE ŞÖHRETİN DEZAVANTAJLARI VAR. ERKEKLER ÖNCE KISKANMIYOR, SONRA RAHATSIZ OLUYOR, AŞAĞILIK KOMPLEKSİ GELİYOR

"AKILLI OLMAK GÜZEL OLMAKTAN ÖNEMLİ"

Duygu ASENA

GÜZELLEŞMEK uğruna yapamayacağımız şey yok. Çok ama çok güzel, bir kadın olunca sanıyoruz ki dünyalar bizim olacak. Getirecekler, her şeyin en güzelini ayaklarımıza serecekler. Güzelliğimizle zengin olacağız, en pahalı şeyleri giyip en lüks yerlerde sabahlayacağız, erkeğin en yakışıklısı, en akıllısı, en zengini ayaklarımıza kapanacak, her gün güzelliğimizden dem vurarak bir dediğimizi iki etmeyecek.

En güzel evde, elimizi soğuk sudan sıcak suya sokmadan, krali-

Belgeli güzel Günseli Başar evinde.

Güzel ünlü bir kadın Başar; ancak sıcak, sevgi dolu bir yuva özlemini çekiyor.

Zevkle döşenmiş evde Günseli Başar, iki tane tazı köpeği ile gününü geçiriyor.

BELGELİ GÜZEL

KOCALARIM BENİM GÜZELLİĞİMİ HİÇ SÖYLEMİYORLARDI. EVLENMEDEN ÖNCE SÖYLÜYORLARDI. AMA EVLENDİKTEN SONRA BİR GÜN BİLE İŞİTMEDİM BU SÖZÜ

çeler gibi yaşayacağız. Biz mutluluktan havalarda uçarken, mutsuz çirkinler de güzelleşmek için her çareye başvuracak, paralar harcayacak, sonunda güzelleşince de mutluluğa kavuşacaklar.

Güzelleşmek için avuç dolusu para harcayanlara, canlarını tehlikeye atanlara, güzellerin, hem de "belgeli" güzellerin ne denli mutlu olduklarını, gerçekten bir rüya aleminde mi yaşadıklarını anlatmak istedik. 1952 yılından bugüne, "Avrupa Güzeli" ünvanını başarıyla üstünde taşıyan Günseli Başar'a sorduk, "Mutlu musunuz?" diye. Samimiyetle yanıtladı:

"Pek mutluyum diyemeyecegim. Dostlarım var, kızım var, beni tanıyan, beğenen insanların sevgisi var. Bunlar mutluluk getiriyor, ama onun dışında başka mutluluklar da var. Ben mutlu bir yuvaya sahip olamadım. Daha az güzel olup, şöhretli olmayıp, sıcak, sevgi dolu, mutlu bir yuvaya sahip olmayı çok isterdim."

Güzel, ünlü bir kadın, sıcak, sevgi dolu bir yuvanın özlemini çekiyor, ilginç değil mi?

"Kısmet efendim her şey. Alın yazısı diye bir şey var. Ben güzelliğin ve şöhretin cefasını çekiyorum. Şöhret sahibi olup da, mutlu, sıcak bir yuvaya sahip birisi var mı bilemiyorum. Alelade bir kişi olmayı, mesela köy kadını olarak yaşayıp gerçekten mutlu olmayı çok isterdim."

Günseli Başar'ın evine girdiğinizde her şey sımsıcak. Zevkle döşenmiş, geniş ve sıcak bir salon. İki tane sıcacık tazı köpeği, hizmet eden, güler yüzlü bir genç adam, çok güzel bir genç kız. Evde insanlar ve hayvanlar yaşıyor, demek ki bu ev bir "yuva", ama gerçekten "sıcak bir yuva" mı? Bunun için "bir erkek" ve "bir kadın" birlikte mi gerek?

"İki evlilik yaptım. Her ikisi de çok değerli kişilerdi ama beni ben olduğum için değil, şöhretli bir kadın olduğum için istediler. Yani böyle bir kadınla evlenmiş olmak için. Bu da bir kadın için ağır bir şey. Birinci evliliğim 4.5 yıl sürdü. İkinci eşim Yassıada olaylarında siyasi tutuklu olarak 2.5 yıl hapiste yattı. Tam hatırlayamıyorum, 6-7 yıl sürdü. İkisi de başarısız oldu."

Bu da ilginç, değerli adamlar çok güzel bir kadın. Daha ne olsun k "Evlilikte güzelliğin de şöhretin dezavantajları var. Belki şöhre insanla evlenmek önce güzel geliy ama sonra kişiler rahatsız olabiliyo Bir aşağılık kompleksi geliyor. Çünk eşiniz ne kadar önemli kişi olsa, s daha fazla ilgi görüyorsunuz. Onu soyadını bile taşıyamıyorsunuz Hem güzel, hem de "yuva" özleyen b kadın, sürekli evlenebilir. Üstel erkekler ilk adımda güzelliğe geliyo larsa...

"Evlenmeyi bir daha istemedim Kızım vardı. Üvey babası olmamalı dı. Evet kadının yalnız başına ayak durması çok zor. Ama evlenmek o bir yaştan sonra çok zor. Şartla değişiyor, mantık daha çok çalışıyo 18 yaşındaki kızın evlenmesiyle, ile yaştaki kadının evlenme şansı farkl Maddeye çok değer vermediğim için manevi değerleri bulmak daha da zo Yaşamak için para lazım ama para hs şey demek değil."

GÜZELLİĞİMDEN HİÇ SÖZ ETMEDİLER

Ama herhalde Avrupa Güzeli Günseli Başar, evlilikleri boyunca "benim güzel karıcığım" sözüne doymuştur Doymuştur da, her duyduğunda, doy doya mutlu olmuştur.

"Hayır efendim, kocalarım benim güzelliğimi hiç söylemediler. Evlenmeden önce söylüyorlardı. Am evlendikten sonra bir gün bile işitme dim bu sözü. Aksine çevrenin ilgisin çektiğim zaman çok sinirleniyorlardı Kıskanıyorlardı. Bu da mutlulu değil, gerginlik getiriyordu insana. E yakın dostlarınızda bile bir çekeme mezliği hissediyorsunuz.

Güzelliğin hiç yararı olmaz olu mu? En azından yolda kalınca filan trafik polisleri yardım etmiyorlar mı?

"Evet efendim aynen böyle oluyor buna benzer yararları oluyor. Mesela bir kere vizem bittiği halde İtalya'ya gittim. Farkında değildim. Pasaport polisi pasaportumu iyice inceledi

BELGELİ GÜZELLER

Günseli Başar Avrupa güzeli olduğu yıllarda..

Kendisini hiç güzel bulmadığını söyleyen Günseli Başar, "Şu anda güzel olmak çok kolay zaten, estetik ameliyat sonucu her şey oluyor" diyor.

bana baktı ve —siz bu resimdekinden çok daha güzelsiniz— dedi. Aynı pasaportla İsviçre'ye de girdim. İşte böyle yararları oluyor."

Evet, çirkin bir kadın olsaydı, Günseli Başar, vizesiz pasaportla hayatta İtalya ve İsviçre'ye giremezdi. Ama o zaman da vizesinin geçtiğini unutmazdı. Acaba çok çirkin ve çok akıllı bir kadın olmayı, çok güzel olmaya yeğler miydi?

"Akıllı olmak, güzel olmaktan daha önemli bence. Su anda güzel olmak çok kolay zaten. Estetik ameliyatlar sonucu her şey oluyor. Ben natüreli tercin ederim tabii. Ama çok çirkin olup, çok akıllı olmayı da istemezdim herhalde."

KENDİMİ GÜZEL BULMUYORUM

Günseli Başar konuşmaya başlarken, kendini hiç güzel bulmadığını söylüyor, ama Avrupa güzeli ünvanını 29 yıldan bugüne başarıyla taşıyor. 29 yıldır Avrupa'nın güzeli olan bir kadının günleri nasıl geçiyor?

"Gerçekten çok meşgulüm, bir dakikam boş değil. Ev işleri, iki köpek, bir kedi, kızım... Ve bir sürü sosyal dernek. Kızım Paris'te moda eğitimi yapıyordu. Döndü. Moda üzerine çalışmalar yapıyor. Ben de ona yardım ediyorum. Onun sekreterliğini, şoförlüğünü, her işini yapıyorum. Kendi işim yok, teklifler alıyorum ama, çalışacak vaktim yok. Evden ve köpeklerden vakit kalmıyor..."

Ama biz biliyoruz ki, iki büyük kurumda, iki ayrı çalışma deneyimi oldu Başar'ın. On parmak daktilo, steno, üç yabancı dil bilen ama güzel olmayan bir sekreter yerine, çok güzel ama iki parmak daktilodan başka bir şey bilmeyen sekreterin tercih edildiği işyerlerinin çok olduğunu bildiğimizden soruyoruz ister istemez, çalışma yaşamında güzelliğinin hiç mi yararı olmadı?

"Bir süre Hürriyet gazetesinde yazarlık yaptım. Büyük bir trafik kazası geçirdiğimden bu görev kısa sürdü. Ama bu işi güzel olduğumdan değil, Günseli olarak yaptım. Anadolu'yu dolaşıyor, çeşitli davetlere gidiyor, bunları yazıyordum. Sonra Hilton'da tanıtma müdireliği yaptım. İşlerine yarayacağımı düşündüler. Sosyal derneklerde yıllardır çalıştığım için, toplantıları filan orada tertipleyeceğimi, bunların da basında yeralacağını düşündüler. Yani ben onlara yararlı olacaktım, gelir sağlayacaktım. Burada fiziğimin bana bir yararı oldu mu bilmiyorum. Ben hiçbir zaman şöhretten ve güzelliğimden yararlanmadım. Güzellik ve şöhret bana bir şey ödemedi. Profesyonel olarak şöhreti kullanmadım. Ben şöhret için fazlasıyla ödedim."

Günseli Başar bizi nemli gözlerle uğurluyor. Çünkü konuştuğumuz süre içinde, bir, geçirdiği kaza sonunda aldığı mektupları anlatırken iki, sıcak ve güzel bir yuvanın özlemini dile getirirken, iki kez ağlıyor.

GELECEK YAZI:
FILIZ VURAL ve YELDA GÜRANİ

NASIL LAF ATIYORUZ?

Dürin ABABAY

Üf be karıya bak karıya... Türkçenin dışındaki dillerde bu deyiş nasıl söyleniyor bilemiyoruz. Ama bildiğimiz bir şey varsa o da, hemen hemen her dilde üç aşağı beş yukarı böylesi deyimlerin var olduğudur.

Çünkü yeryüzünde laf, sadece Türkiye'de atılmıyor. Newyork caddelerinde, Tokyo sokaklarında, Paris gecelerinde, o ülkenin erkekleri, tümüyle kendilerine özgü laflarla, kadınlar hakkındaki duygu ve düşüncelerini belirtiyorlar.

Laf atan milyonlarca erkeğin konuştuğu dil, nasıl birbirine benzemiyorsa, lafın atılış biçimi ve içeriği de birbirine benzemez.

Çünkü atılan her söz, içinde yaşanılan toplumun damgasını taşır. Bazen güldüren, bazen kızdıran bu sözler ailede, okulda, sokakta verilen (ya da verilemeyen) eğitimin aynasıdır aslında.

Şimdi gelin o aynadan kendimize sevredelim biraz.

Yoldan güzel bir kadın geçmeye görsün.

- Yavyuuu!..

- Şişşt fıstık!

- Üf be analar neler doğuruyor!

- Bayan, bayan bir dakika bakar mısınız? Siz artist misiniz?

- Çok güzelsin anam!

- Bu fıstık yengen olur oğlum!

- Hacı Bekir'in lati lokumu bu.

- Tam yataklık valla!

- Hem yazlık, hem kışlık!

- Yeme de yanında yat!

Laf atanlar bazen anatomi profesörü kesiliverirler.

- Füzelere bak!

Erkekler, fırsatı bulunca laf atmakta âdeta yarışır

Erkek, arabalı olunca, laf atışları biraz daha güvenli ve kasıntılı olur

- Senin bacakların niyeayrık öyle? (Bu sözün daha kibarcası **"Skoda mısın yavrum"**dur)

- Defransiyele bak be!

- Balkonunda rakı içeyim anam!

- Hepsi senin mi şekerim!

- Aaa... fermuarın açılmış!

Arkadaşlık teklif etmek için uzun uzun diller dökmeye ne gerek var. Bir cümle ile neler anlatılmaz neler...

- Takıl pacama, hayatını yaşa!

- Bir öpücük versene!

- Dudaklarını yiyeyim senin!

- Ben adamı .....m biliyor musun?

- Seni kıtır kıtır yerim!

- Dondurman olayım yala beni!

İki-üç kız okul çıkışı ya da iş dönüşü yolda gidiyorlar mı? Laf hazırdır bile:

- Aranıyor musunuz?

- Bir şey mi arıyorsunuz?

- Bunlar yolun yolcusu. Hadi uğurlar olsun!...

- Üçe üçüz kızlar!

- Birini .....m, öbürünün hatırı kalacak.

Kızların her biri bir şeye, çoğunlukla da bir yiyeceğe benzetilir alelacele.

- Bu can eriği, bu malta eriği.

- Sen civciv misin?

- Çukulatam ol, yalayayım seni anam!

Televizyonun günlük yaşantımızdaki etkisi laf atmada da kendini gösterir. Bütün sarışınlar **"Lucy"**dir, bütün esmerler **"Sue Ellen"**. Yan yana görülen üç kız ise **"Çarli'nin melekleri"** (Eğer çirkin iseler **"kelekleri"**).

BEYAZ DİZİ ile
gerçek aşkın sıcaklığı sizi de sarsın.

ŞUBAT AYI KİTAPLARI

- Sisli Anılar
  Charlotte Lamb
- İhtiras Alevi
  Anne Mather
- Aşk ve Günah
  Violet Winspear
- Dilek Kuyusu
  Anne Hampson

GAZETECİNİZDEN İSTEYİNİZ

İki haftada bir perşembe günleri iki roman birden

Gelişim Yayınları

"Güvenilir yayıncılık"

SON yıllarda, nezaket öpücüğünün şaşırtıcı bir hızla gelişip, yaygınlaşmakta olduğu saptanmıştır. Günümüzde ve her çeşit ortamda, öpüşmenin temelinde alabildiğince kucaklaşmanın olduğu, fakat bu alışkanlığın da giderek yaygınlaşması oranında, verdiği zevkten çok şeyler kaybettiği bir gerçek. Öpücüğün gerçek değerini ortaya çıkarabilmek için, belki de anlamını bilmek gereklidir.

15 ile 19'uncu yüzyıllar arasında yer alan büyük keşiflerden önce, dünyanın hemen hemen yarısı bu kavramdan habersizdi. Teksaslı antropolog Vaughn Bryant'a göre Asya'nın büyük bir bölümünde, Afrika, Güney Pasifik ve batı yarımkürede, öpücük henüz bilinmemekteydi. Bugün bile birçok değişik toplumlar öpüşmeyi bilmezler. Örneğin, Eskimolar, tıpkı Birmanyalılar gibi, dostluk simgesi olarak, burunlarını birbirlerine sürterler. Diğer başka toplumlarda ise, ya birbirlerine dostça bir 'şaplak' atmayı, ya tokalaşmayı, ya da içtenlikle birbirlerine sarılmayı yeğleme eğilimi vardır.

Öpücüğün çeşitli kökenleri olduğu söylenir:

1) Kuşlar ve bazı zeki hayvanlar, yavrularını gagalarıyla veya doğrudan doğruya ağızlarını kullanarak beslerler. Bu davranış biçimi, maymungillerde içgüdüsel bir öpücüğün gerçekliğini kanıtladığı gibi, biz insanların öpücüğü hakkında da önemli bilgiler verebilir.

2) Bilindiği gibi yeni doğmuş bebekler-zorunlu olarak- "ağız yoluyla alınan zevk" diye tanımlayabileceğimiz belli bir dönemden geçerler. Oysa, yetişkinlerde, sanki çocukluk çağlarına tekrar dönercesine, dudaklarını bazı yumuşak, tatlı şeylere dokundurup, duydukları büyük zevkle, öpüşmeyi sevdiklerini ve bundan hoşlandıklarını kanıtlıyorlar.

3) Mağara adamına gelince, tuz ihtiyacını karşılayabilmek için ırkdaşlarının yüzünü yalıyordu. İşte, öpücük de böylece doğmuş oldu.

YANAKTAKİ ÖPÜCÜK

Nezaket öpücüğünün geçmişi bir hayli eskilere dayanıyor. Örneğin Yahudiler, Eski Yunanlılar, Romalılar çok yakınlarını, dostlarını yanaklarından öperek selamlarlardı. Bu alışkanlık Roma İmparatorluğu'nun genişlediği oranda yaygınlaştı. 500 yıl önce İngiltere'de herkes birbirini kucaklayıp öpebilirdi. Fakat,17.nci yüzyılın sonlarına doğru, şapkaların çıkarılıp, yerlere kadar eğilerek selamlaşma yeğlendi. Bunun da nedeni 1665 yıllarında Londra'yı kasıp kavuran veba salgınıydı.

BAĞLILIK DUYGUSU TAŞIYAN ÖPÜCÜK

Eski Yunan'da halktan bir kimse, bir soylunun elini, göğsünü hatta dizini öperdi. Roma imparatorları, öptürmek için, sarayındaki diğer soylulara elini, köylü sınıfından olanlara ise dizini uzatırdı. Diğer yandan dinsel öpücüğün de geçmişi bir hayli fazladır. Kökeni, Doğu'nun eski bir geleneğine dayanan, rahiplerin ve diğer saygın kişilerin ayak ve etek uçlarının öpülmesi.

REKOR ÖPÜCÜK

Dünyada, herhalde, en çok öpüşmüş olan kişi 1897-1898 yıllarındaki İspanyol-Amerika'sında kopan savaşların kahramanı olan Tğm. Hobson'dur. Şikago'da yapılan bir törende, coşkun heyecan fırtınasına kapılan 180 kadın, genç teğmeni, tam 35 dakika gibi kısa bir süre içinde öpmüştü. Tabii, az bir süre sonra, Hobson civar şehirleri de ziyaret etti ve bu işin sonunda gazetelerde şöyle bir haber göze çarpıyordu: Genç teğmen 10.000. defa öpülmüştü ve fırsattan istifade, bir o kadar "Hobson tarafından öpülerek kutsanmış" şekerlemeler de piyasaya sürülmüştü. Bu da bir başka rekor: Güney Afrika'da bir yarışmada, Inge

ÖPÜŞMEK
MAĞARA ADAMLARININ
TUZ GEREKSİNİMİNİ KARŞILAMAK
İÇİN BİRBİRLERİNİN YÜZLERİNİ
YALAMAKTAN
DOĞDU

ÖPÜŞMENİN ANTOLOJİSİ

Ordendaal ve Billy Van Der Westhuizen adındaki 2 kişi tam 119 saat 12 dakika sürekli öpüşmüşlerdi!.

ŞANS GETİREN, ÖPÜCÜK

Aslına bakarsanız, biz insanlar yalnızca birbirimizi öpmüyoruz. Şans getirsin diye kumarbazlar zarlarını, ikramiye çekenler ise biletlerini öperler. İrlanda'da turistler tarafından ziyaret edilen ve öpüldüğü zaman öpene, mükemmel ve büyüleyici bir konuşabilme becerisi kazandırdığına inanılan Blarney taşını da burada belirtelim. Hele o özlem dolu veya sıkıntılı geçen seyahatlerinin sonunda uçaklarından iner inmez toprağa kapanıp öpen yurtseverler!

YASAK ÖPÜCÜK

Ortaçağ Avrupasında, kocası dışında biri tarafından öpülmeyi göze alabilen bir kadın, aynı şekilde ihanetle suçlanmayı göze almış, hatta yerlerde sürüklenmeyi önceden kabul etmiş sayılırdı. Bu arada yüzyılımızın başlarında çıkan bir kitapta, öpüşmenin toplumda hoş görülmediği vurgulanıyor, açıkça ve uzun uzadıya öpüşme olayı kınanıyordu. Hatta ünlü Amerikalı gazeteci Emily Post, bir kararname yayınlayarak: "Ne olursa olsun, bir adamın beraberindeki kadını, herhangi bir lokantada asla öpmemesi gerektiğini" açıkladı.

MODA ÖPÜCÜK

Öpüşme geleneği her yerde, her toplumda mevcut. Günümüzde en çok Arap, Slav memleketlerinde ve Kuzey Amerika'da yaygın. Kadınlararası öpüşme modası ortaya çıktığında Amerikalı kritikçi H.L. Mencken bu konuda bakın ne diyordu: "İki kadın kucaklaşıp öpüştüğü zaman, daima 2 boksörü andırıyor."

GENELLEŞTİRİLMİŞ ÖPÜCÜK

Amerika'ya özgü bu akımı nasıl açıklamak gerekir?. Filmlerde ve televizyonlarda sık sık izlediğimiz, birbirlerinin kucaklarına atılan şov yıldızları artistler!.. Kimi bu eğilimi arkadaşlık, coşkunluk olarak niteliyor, kimi ise, öpücüğün bu şekilde harcanmasıyla anlamından çok şeyler yitirdiğini öne sürerek kınıyor. Yazımızı bitirmeden kısa bir not: Biri öpüşmeye karşı, diğeri öpüşme taraftarı olan 2 kişi, ilki İrlandalı yazar, J. Swift. "Bayım, şu öpüşmeyi icad eden münasebetsiz kim?, diye çoğu zaman kendi kendime sormuşumdur". Diğeri ise yine bir yazar, Toscanini: "İlk karımı öptüğüm gün ilk sigaramı içmiştim. O günden beri sigara içmeye vakit bulamadım!"

BRİÇ

Hazırlayan: Suat ÖROĞLU

PROBLEM;1

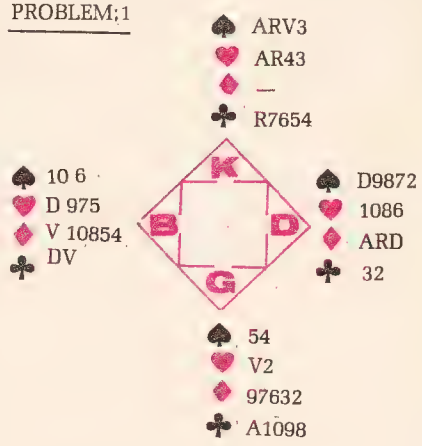

Konturlu 6 trefli
Batı trefli damı ile atak ediyor.
Güney oyunu nasıl yapar?

Cevabı gelecek sayıda

PROBLEM:2

Batı 3 sanzatü oynuyor.
Kuzey dam karo atak yapıyor.
Garantili bir şekilde 9 löveyi nasıl alırsınız?

CEVAP:2

Karo damını bir tur boşlayıp. Kuzeyin ikinci defa çekeceği karoyu rua ile alıp yerden ele doğru pik oynanır ve elimizden pik damını koyarız. Kuzey pik damını alıp hemen bir karo daha gelecektir. Karo asını alırız. Şimdi kör, pası geçmediği halde bile oyunu yaparız. Kör rua ile eli alan Güney karosu üçlü olduğundan ne gelirse gelsin 10 löve yaparız. Karo dışarda 4-4 dağılmışsa bile Kuzey Güney batırıcı 5 löveyi alamaz. O zaman oyunu 9 löve yaparak yine çıkarız.

SATRANÇ

ALBERT RENN

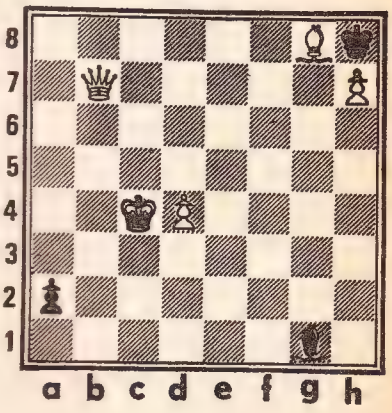

Üç hamlede Mat (5-3)

Satranç köşemiz hazırlanıyorken yalnız satranç bilenler değil, bu güzel oyunu öğrenmek isteyenler de dikkate alınmıştır. Sürekli izledikleri takdirde taşların hareketlerini, oyundaki amacı kısa sürede öğrenecekler, hiç olmazsa bir fikir sahibi olacaklardır.

Yukarıdaki satranç tahtasının herhangi bir karesini, soldaki sayılar ve alttaki harfler aracılığıyla saptamak zor bir şey olmasa gerek. Örneğin **d4** ya da **a1** kareleri gibi.

c4 karesinde beyaz ordunun **Şah'ı** var. **b7**'de **Vezir**, **g8**'de de **Fil. Şc4** ya da **Vb 7** yazdığımızda taşın adını ve yerini söylemiş oluruz.

Bu kez de şöyle yazalım: **Şc4-b5** Her halde tahmin ettiniz. **c4** karesindeki taş **b5**'e gitti.

O halde öğrenmek isteyenlerin işi kolaylaşmış bulunuyor. Satranç bulmacamızın aşağıda verdiğimiz çözümünü incelerlerse yer alan taşların hareketlerini de bulacaklardır.

Çözüm (A. Renn):

1 Vb7-e4 (b7 karesinde bulunan beyaz Vezir, e4 karesine gitti. Bu, beyaz ordunun 1'inci hamlesidir. Şimdi oyname siyah tarafta. Yanıt şu: Fg1-h2. Bu da siyah ordunun ilk hamlesi. Şimdi oyname sırası tekrar beyaza geldi. Artık tüm hamleleri veriyoruz).

1 Vb7-e4, Fg1-h2 2 Ve4-e7 Fh2-e5 zorunlu **3 Ve7xe5+Mat** (Çarpı, yedi, kırştı anlamına geliyor. Yani e5 karesine beyaz Vezir oturup siyah Fil tahtanın dışına çıkarılıyor. Öte yandan e5'deki Vezir, hâ karesindeki siyah Şah'a "Kaç" diyor. Artı simgesinin anlamı budur.)

Beyaz, **1 Vb7-e7** ile başlarsa üç hamlede Mat edemez. Çünkü **1....,Fg1×d4 2 Şc4×d4 a2-a1V+** ile anlam bozulur.(a2 karesindeki siyah Er, a1 karesine, yani son yatağa ulaşınca Vezir olur. O zaman da d4 karesindeki beyaz Şah'a "Kaç" der).

KIRO-POP ÜZERİNE BİR SÖYLEŞİ

● ARKADAŞIMIZ ARDA USKAN, RÖPORTAJ YAPMAK İÇİN ÜNLÜ SANATÇILAR ARARKEN İNŞAATLARDAN BİRİNDE GELECEĞİN BİR ÜNLÜSÜ İLE KARŞILAŞTI. DİĞER DERGİ VE GAZETELER İŞİN ÜZERİNE GİTMEDEN, KENDİSİ İLE AYAKÜSTÜ BİR SÖYLEŞİ YAPTI. FERHAN ŞENSOY ADLI İNŞAAT İŞÇİSİ SANAT ÜZERİNE GÖRÜŞLERİNİ MUHABİRİMİZE ANLATIRKEN ORTAYA MİZAHA BENZER AMA SON DERECE CİDDİ OLABİLECEK BİR RÖPORTAJ ÇIKTI.

ÖNCE saz'a gitar'a ve akordiyon'a baktı..

Sonra hafifçe başını kaldırdı..

"- Görüyorsunuz" dedi.."Hayatım müzik benim.."

"- Hangi tür müzik üzerine çalışıyorsunuz" dedik..

"- Kendi türüm üzerine" dedi.. "Özel bir tür bu.. Çok türlü müzik.. Buna Kıro-Pop da diyebilirsiniz... Ansiklopedilere böyle geçecek.. Ayrıca çok yorgunum..."

"- Yorgun musunuz..? Neden..?"

"- Beste yapmaktan tabi.. Milyonlarca bestem var.."

"- Nasıl yapıyorsunuz besteleri..?"

"- Islıkla..Islıkla kasete alıyorum.. Sekreterlerim var, sonra onlar notaya çekiyorlar.. Ben nota bilmem, nota sevmem.. Bütün enstrümanları çalarım.. Üstelik aynı anda çalarım..."

"— Bestelerin sözlerini nasıl yazıyorsunuz?"

Bir an durakladı, düşündü.. Sonra ciddi bir sesle konuştu..

"- Elime sol minor bir makas alır, değişik dergi ve gazetelerden beğendiğim sözcükleri keser bir tombala torbasına atarım.. Sonra noter huzurunda çekiliş yapılır. sözcükler torbadan çıktıktan sonra sırayla alt alta yazılır. Kafiye aranmaz..."

"- Bu yöntemle çalışan sizden başka söz yazarı var mı?"

"- Genellikle hepsi böyle çalışırlar. Fakat noter huzurunda çekiliş yapılmadığı için nereden çaldıkları bilinmez.."

"- Plak veya kaset çıkardınız mı?"

"- Çıkaracağım.. Çalışmalarımı evde sürdürüyorum.. Bir küçük, bir büyük teybim var.. Gecede ancak bir kaset çıkarabiliyorum.. Bir kaç yıl içinde korsan kasetlerimi piyasaya süreceğim ve mahalle aralarında zerzavatçılar satacak.."

"- Neden korsan kaset..?"

"- Karadenizliyim de...."

"- Gazinolardan teklif aldınız mı?"

"—Çıkmayacağım.."

"—Ya çok büyük para verirlerse.."

Işıl ışıl parladı gözleri.. Sorarken sesinde yumuşak bir umut vardı..

"- Ne kadar verirler sizce..?"

"— Bilmem.. Aslında sizin durumunuz biraz karışık.."

"- Teşekkür ederim.. Teveccühünüz..."

"- Galiba sizin için en iyisi konser vermek.."

"- Vereceğim tabii.. Tek konser.. Veda konseri.."

"-Ama daha başlamadan veda etmek..?"

"- Başlamak için vaktim yok.. Acelem var, derhal sinemaya geçiyo-

"Plak ve kaset çıkaracağım. Çalışmalarımı evde sürdürüyorum, gecede ancak bir kaset çıkarabiliyorum"

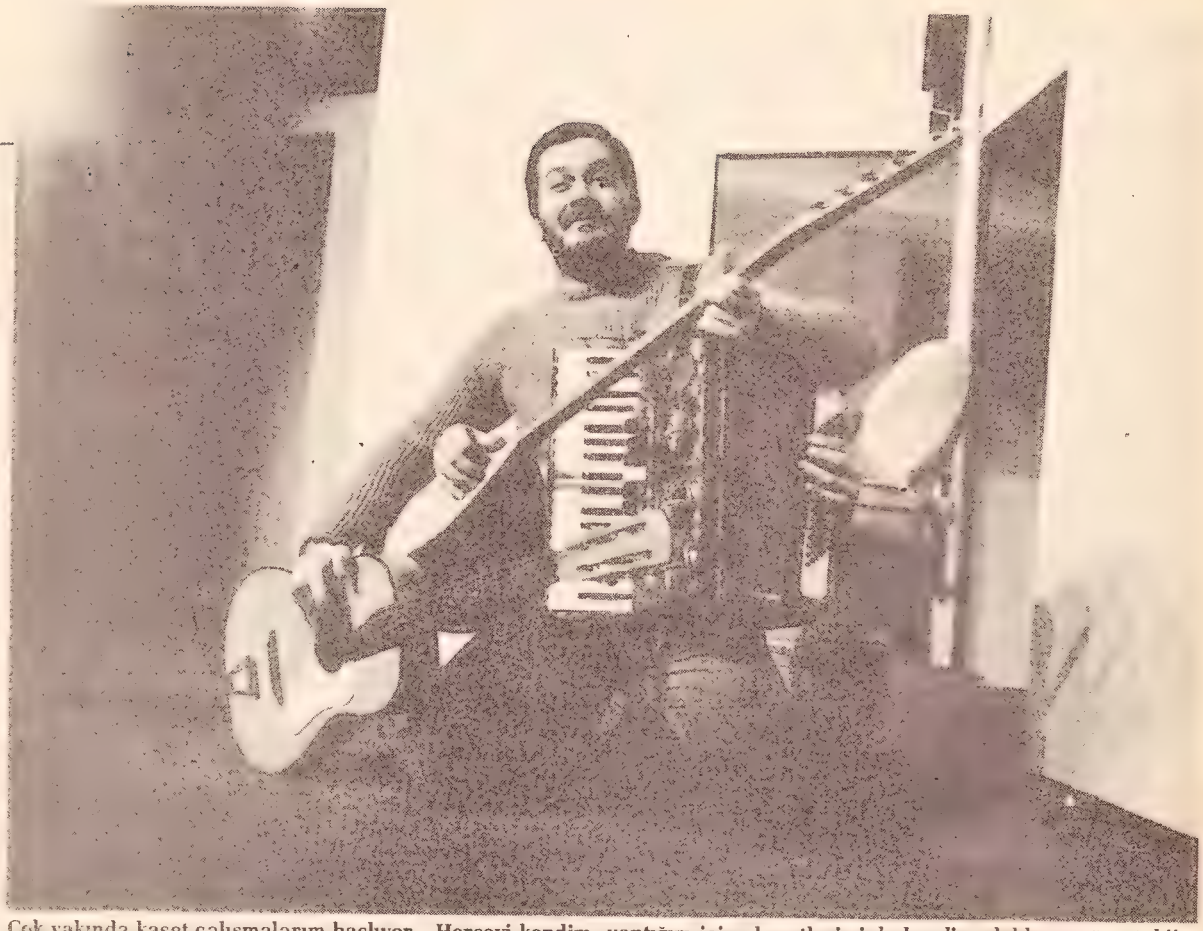

Çok yakında kaset çalışmalarım başlıyor.. Herşeyi kendim yaptığım için kasetlerimi de kendim dolduracağım tabii.. Bir kaç yıl içinde korsan kasetlerimi piyasa süreceğim..

rum.. Be Me Ve alacağım.."

"- Ne alacaksınız..?"

"—Be Me Ve işte.. Araba, araba..."

"- Haa.. Peki ne gibi konuları işleyeceksiniz filmlerinizde.?"

"- Film tamamiyle sosyal içerikli olup benim hayatımı yansıtacak. Hikâyeyi ben kasete okuyacağım, sekreterlerim temize çekecek.."

"- Kasete mi okuyacaksınız..? Neden yazmıyorsunuz?"

"- Beste yapmaktan okuma yazma öğrenmeye fırsat bulamadım henüz.."

"Sizin durumunuzda bir şarkıcı daha var galiba.."

"- Tabii..Başkaları da var.. Biz başlıbaşına bir ekolüz..."

"Filminizin bir mesajı olacak mı..?"

"—Yok.. Hamam, sauna sahneleri filan olmayacak.. Çok enteresan bir sanat filmi olacak...Piyasa oyuncuları ile çalışmak istemiyorum.. İnşaatları dolaşıp memleketlilerim arasında bir seçme yapacağım. Tamamen müzikal olacak.."

"- Kaç para teklif ettiler size film için.."

Gözlerinde aniden kızgın ifade belirdi.. Soluyarak konuştu..

"-Daha etmediler.. On milyon teklif edecekler.. Suratlarına çarpacağım.. Onlar beni ne zannediyorlar, ben para ile satın alınacak adam mıyım?.Bu sanatçı elleri bir zamanlar tuğlalar taşıyordu.. Çok sefalet çektim, köprü altında yattım simit sattım, hor görüldüm.. O zaman yüzüme bakmayanlar şimdi beni satın almaya kalkıyorlar.. Milyonlar teklif ediyorlar...."

"- Peki..Peki.. Kalsın.. Nasıl bir tip canlandıracaksınız filmde?"

"- Sefaletli günlerimi anlatacağım.. Köprü altındayım, yakalarım kalkık. Çok üşüyorum.. Ellerime hoh diyorum.. Dumanlar çıkıyor ağzımdan.. Bir kenara büzülmüşüm.. Beş

param yok.. Karnım aç.. Simitçiye bakıyorum. Simitçi bana bakıyor.. Simitçinin yakın planı.. Benim daha yakın planım.. Simitlerin yakın planı. Ve benim buğulu gözlerim.. Yutkunuyorum.. Oradan geçiş yapıyoruz.. Zengin bir kadın beni arabasına almak istiyor..Ben satılık mıyım?" diyorum.. Kadın çok güzel ve ısrar ediyor.. Fakirim ama gururum var diyorum.. İki tokat atıyorum.. Elim çok ağır.. Yıllarca tuğla taşımışım.. Kadın ölüyor.. O mezara ben hapise.. Türkülerim başlıyor.. Türkülerimi şarkılarım takip ediyor...

"- Eee..Sonra..."

"-Ne sonrası.. Long-play bitiyor.. Film bitiyor..."

"-Biz biraz boşuna konuşmuyor muyuz? Daha plak yok, kaset yok, film yok, teklif yok...."

Bir an durakladı.. Sonra başını gururlu bir şekilde kaldırdı...

"- Ben meşhur olunca sizinle görüşmeye vaktim olacak mı sanıyor sunuz?"

Haklıydı..Başımızı eğip alçak sesle konuştuk..

"—Doğru.. Zaten biz de hiçbir şöhretle randevu alamadığımız için buradayız..."

Gözleri ışıl ışıldı.. Gülümsedi..

"- Teşekkür ederim.. Teveccühünüz.." dedi... ●

YENİDEN

Edip Cansever. Bütün Şiirleri
Cem Yayınevi. 575 sayfa, 400 TL.

BİR ülkenin edebiyatında söz sahibi olan bir edebiyatçının bütün yapıtlarını birarada görmek, birarada okuyup değerlendirebilmek az kazanç değildir. Onun yazarlığının evrelerini izlerken, yapıtlarında iz bırakan sosyal-toplumsal olayları saptarken kendi yaşadıklarınızı da yeniden değerlendirir, yaşamınızı etkilemiş ya da etkileyen dış dünyayla bir hesaplaşmaya girersiniz. Kimimizin 'hayatı bir sinema şeridi gibi gözlerinin önünden geçer' kimimizin bilinci, umudu daha bir bileylenir. "Bütün Yapıtları" dizilerinin dünya okurlarınca bunca tutulmasının bir nedeni de okura böyle bir yaklaşım, kendine soğuk bir nesnellikle bakabilme yaklaşımı kazandırmaları olsa gerektir.

Yeniden, Edip Cansever'in on iki şiir kitabını içeriyor: **Dirlik Düzenlik** (1954), **Yerçekimli Karanfil** (1957-58 Yeditepe Şiir Armağanı), **Umutsuzlar Parkı** (1958), **Petrol** (1959), **Nerde Antigone** (1961), **Tragedyalar** (1964), **Çağrılmayan Yakup** (1966), **Kirli Ağustos** (1970), **Sonrası Kalır** (1974), **Ben Ruhi Bey Nasılım** (1977 Türk Dil Kurumu Şiir Ödülü), **Sevda ile Sevgi** (1977) ve **Şairin Seyir Defteri** (1980)

Cansever'in kitabına almadığı şiirlerinde, 1950 şiirinin genel havasını yansıtan "küçük adamın gözlemleri" diyebileceğimiz gözlemler vardı. Sıradan insanın umutları, tasaları, ilişkileri, görselliği ağır basan dizelerle veriliyordu, izlenimci bir resmin dağınık, biraz kopuk kopuk keyfiyle. Yani Cansever'i sonraki Cansever yapan şiirler değildi bunlar, ondan bir takım ipuçları taşımakla birlikte. Asıl Cansever, 1960'larda birbirine benzemeyen ürünler veren birkaç şairin rastgele boca edildikleri İkinci Yeni Akım'ında olgunlaştı. Artık dış gözlemlerle değil, bireyin iç dünyasıyla, kendi iç dünyasıyla ilgileniyordu. Aşkın, intiharın, umutsuzluğun, yalnızlığın, insana ilişkin her sorunun diplerine inmeye çalışıyordu. Kimi zaman bir okuma tiyatrosuna malzeme oluşturacak şiirler de yazdı: **Tragedyalar, BenRuhi Bey Nasılım** gibi (yakında çıkacak şiir kitabı **Kâğıt Oynayan Kadınlar** da bu türden sayılabilir), kimi zaman sade, usta işi aşk şiirleri: Sevgi ve sevda şiirleri. ●

EDİP CANSEVER:

Yaşadıkça şiiri yazdıkça yaşamı düzeltiyor gibiyim

Edip Cansever

Tomris UYAR

Bence senin şiirin gözle (sessizce) okunan bir şiir. Ama sözgelimi "Ben Ruhi Bey Nasılım", "Tragedyalar" gibi uzun şiirlerin yüksek sesle okunmak için yazılmış izlenimini veriyor. Ne dersin?

C. Şiirimin daha çok gözle okunurluğu benim özellikle seçtiğim bir yaratı çabasıyla gerçekleşmiyor. Söz konusu ettiğin şiirlerde (bunlara yeni çıkacak olan "Bezik Oynayan Kadınlar"ı da ekleyebilirim) okura yüksek sesle okumak gereksinimini duyuyorsam, bunun nedenini şöyle açıklayabilirim: Uzun şiirlerimde, sonuca ulaşmadan, konunun, temanın bir objektif hızıyla kavranması ve giderek yayılması amacıyla öykü ve tiyatro ögelerinden bol bol yararlanıyorum. Raslantıları genel akışa bağlamak, düşünceyi geriye dönüşlerle unutturmamak gibi ussal gelgitlere de yer vermem gerekiyor. Şunu da belirtmek isterim: Yukarıda adını andığım kitaplardan rahatça okuma tiyatroları yapılabilir. Demek istiyorum ki, o kitapların yüksek sesle okunabilmesi, biraz da kendiliğinden bir olay."

S. "İkinci yeni akım içinde sayılan şairlere sık sık "güç anlaşılıyor" ya da "kapalı" şiir vazdıkları suçlaması yüklenmiştir. Bu görüşe katılıyor musun? Ayrıca, sence, "güç anlaşılma"nın sınırı nasıl saptanır?

C. "Şiirin" güç-anlaşılırlığı, "kolay - anlaşılırlığı"ndan sonra gelmeli. Beyin, şiiri ilk okuyuşta rahatça özümleyebilmeli. Daha sonra, şiiri derece derece anlamak, varılabilirse gerçek bir yükseltiye ulaşarak şairine en yakın yerde durmak söz konusu olabilir. Güçlüklerin aşılması için gerekli olan, çok şiir okumaktır. Yoksa kolay anladığımızı sandığımız şiirlerden bile pek çok şey anlamadığımızı anlamak kahır geriye."

S. "Şiirde gelişme, değişmeye koşut mu gider? En azından senin otuz yıllık serüvenin için bu düşünüş geçerli mi?

C. "Şiirde sürekli bir gelişme söz konusu olsaydı, hiçbir şair hiçbir şiirini bitirmemiş olurdu. Şöyle de diyebiliriz: Bazı yapıtlar neden başarılı ya da çok başarılıdır da bazıları daha sonra yazıldıkları halde zirvede değil de eteklerde dolaşmaktadır? Kısacası.. gelişmeye inanmıyorum. Kendi adıma., bir eksen çevresinde şiirimi büyütmeye çalışıyorum Gerçekte, sanatçıların çok derinlerden tutundukları bir ana damar vardır. Üstte kalan bazı değişimler silinir, yitip gidebilir. Önemli olan, o damarı çeşitlendirebilmektir.

Gelişim dediğimiz, ancak olgunluk dönemlerinde göze çarpan bir olgudur. Şair, kişiliğinin, mizacının karşılığını bulduktan sonra, yazdıklarını yoğunlaştırıp derinleştirerek onlara daha bir etkinlik kazandırarak yeni bir dünya kurmakla sürdürür kendini.

S. "Şiirin beslendiği alanlar nereler? Kimler? Eskilerin "ilham" dedi klerinin aslı var mı sence?"

C. "Şiirimi genellikle yaşadıklarımdan edindiğim duygularımdan, düşüncelerimden çıkarırım. Düşünce denince, yanlış anlaşılmasın, düşünce benim için şiirin özgül değerinden ayrılamaz. Bir anlamda şiir düşünce, düşünce şiirdir. Genel yapının, yapıdan kopmaksızın mimarıdır da. Savsöze, yargıya ithal malı genel bilgi derlemelerine özenmediğimi rahatça söyleyebilirim.

S. "Ya hayat ile şiir bağları?"

C. "Şiir, yaşamın her kesiminde sürekli olarak var bence. Şair olarak bunları kullanmaktır geriye kalan. Yaşadıkça şiiri, yazdıkça yaşamı düzeltiyor gibiyimdir." ●

ERİPA

"en güzel bacak sizinki"

B. ERASLAN imalat ve Pazarlama
Numunebağ Cad. Güneş Han. Bayrampaşa-İstanbul Tel: 77 49 93 - 77 30 13

RAJANS

YENİ GÖZDE: PRENS ANDREW

Prens Charles'in evlenmesi ile tüm umutları yıkılan Avrupa'nın güzel kızları, şimdi gözlerini aynı aileden başka birine çevirdiler. Prens Andrew.

Kraliçe Elizabeth'in ikinci büyük çocuğu olan Prens Andrew, bugünlerde 22 yaşını bitiriyor. Son derece yakışıklı, iyi eğitilmiş ve en önemlisi hâlâ bekâr. Bu yüzden birçok genç kızın kalbini yerinden oynatıyor.

Bir süre öncesine kadar İngiltere güzellik kraliçelerinden Carolyn Seaward ile görünen Andrew, daha sonra Gemmy Curry ve Kim Deas adlı foto modellerle dolaştı. Evli bir kadın olan Roxburhge Düşesi ile de romantik bir aşk yaşadığı söylentileri ile bütün İngiltere'yi karıştıran Andrew şimdi yengesi Prenses Diana'nın oda arkadaşı Carolyn Pride ile görülüyor.

Henüz ufukta bir evlilik yok genç prens için. Prens Andrew'in biyografisini yazan Donald Edgar kitabında genç prensin paraşütle atlamadan, uçak kullanmaya ve kadınlarla arkadaşlık etmeye kadar her işi başarıyla sürdürdüğünü yazıyor.

MONA LİSA'NIN KARAKTERİ

İnsanların fotoğraflarından karakterini okuduğunu ileri süren bir Amerikalı ilgi uyandırmak için işe Mona Lisa'dan başladı. Leonordo da Vinci'nin ünlü tablosundaki kadın nasıl bir kadındı? İşte yüz hatlarından elde ettiği bulgular: Bu yüzündeki tebessüm bir gülümseme değildir. Baştan çıkarıcı bir kadının bakışıdır. Mona Lisa'da hem saflık hem de şeytanlık bir arada bulunuyor.

ALAİN DELON USULU PARFÜM REKLAMI

Ünlü Fransız sinema oyuncusu Alain Delon film yapımcılığı ve boks maçı organizatörlüğü gibi işlerin yanı sıra parfüm sanayiine de el attı ve son olarak kendi adını taşıyan bir kadın parfümünü piyasa sürdü. "Sevmek Zamanı- Le temps d'aimer" adını taşıyan parfümünün çok ilgi çektiğini söyleyen Alain Delon reklamlarında şöyle diyor: "Kendi parfüm zevkime uygun bir kadın hayal ettim ve "sevmek zamanını yarattım. Sevmek zamanı bir kadının varlığı kadar yumuşak ve sıcak bir kokudur."

FARAH EV ARIYOR

Eski İran Şahı Rıza Pehlevi'nin dul eşi Farah Diba (43) Nil nehri kıyılarındaki misafirhaneyi terkedip Amerika'ya gittikten sonra Fransa'ya dönmek zorunda kaldı. Çünkü ABD'de kendi yaşamına uygun bir yer bulamadı. Şimdi Güney Fransa'da koruma görevlileri eşliğinde bir otelde kalan Farah, bir yandan da oturacak villa arıyor. Hiçbir gazeteci ile konuşmayan Farah Diba'nın sözcüsü, "hanımefendinin Güney Fransa'dan Paris veya Londra'ya geçebileceğini, zira Mısır'da çok canının sıkıldığını söyledi.

NE GİYSE MODA OLUYOR

Özellikle İngiliz kadınları artık butiklerle veya Paris modasının ayrıntıları ile uğraşmıyorlar. Çünkü Prenses Diana ne giyse moda oluyor ve resimlerinin yayımlandığı hafta İngiltere'de başka şey satılmıyor. İşte bunlardan biri: Beyaz kürk

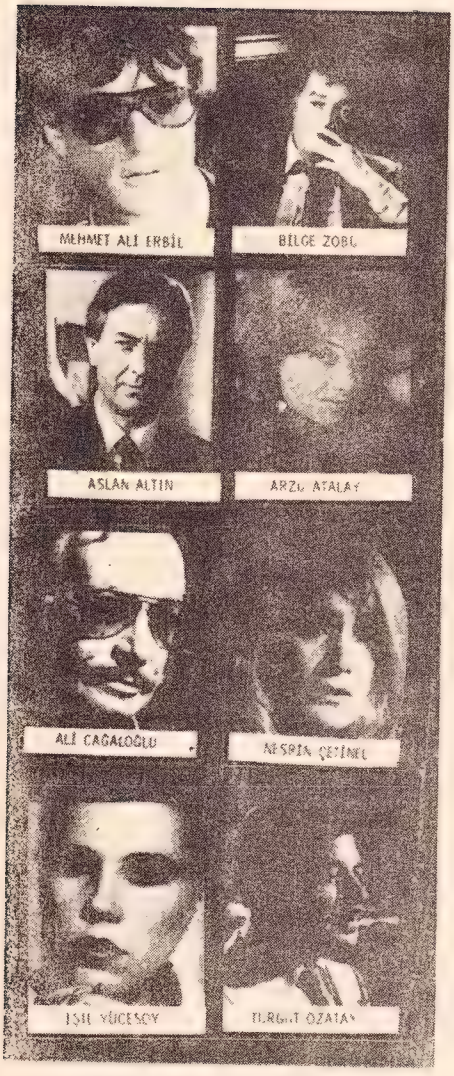

90 saniye kuralı ile TV seyircisinin ekran başından ayrılmaması amaçlanıyor

Yerli dizide yabancı kurallar

"8 Sütuna Manşet" ve "90 saniye kuralı"

ATİLLA İlhan'ın özgün senaryosundan yola çıkılarak, yapımcı İbrahim Başar ve yönetmen Hüseyin Karakaş tarafından gerçekleştirilen "8 Sütuna Manşet" adlı televizyon dizisi bazı yenilikler getiriyor. Bu yeniliklerin amacı "Hareketli bir seyirci olan (Bir şeyler içen, yemek yiyen konuşan) televizyon seyircisinin tüm ilgisini ekrana çekmek ve başka işlerle uğraşmasını engellemek.

8 Sütuna Manşet'in ilk özelliği yerli olarak üretilen ilk gerçek televizyon dizisi olması.Çünkü ilk kez bu filmde ana oyuncuları değişmeden her bölümde ayrı bir olay işleniyor. "Dizi film" adı altında yayınlanan diğer filmlerde bölümlere ayrılmakla birlikte aynı konunun işlendiği belirtiliyor. "8 Sütuna Manşet" ise her konu iki bölümde bitiriliyor. Ana oyuncuları değişmeden 6 bölüm olarak çekilen filmde 3 ayrı konu işlenmektedir.

Filmlerin başka bir özelliği de, bazı batı kurallarının yine ilk kez bu dizide uygulanması.Batı dizilerinde her 90 saniye veya 2 dakika içinde ya yeni bir olay, ya yeni bir tip veya yeni bir sahne getirilmektedir. "90 saniye kuralı" adı verilen bu kural 8 Sütuna Manşet'te de uygulandı. Filmin dış dinamiğini sağlayan bu yenilikle Türk seyircisinin filmi sıkılmadan izleyeceği ve ekran başından ayrılmayacağı sanılıyor.

Dizi filmin başka bir özelliği ise "bir kent filmi" olmasıdır.Televizyonumuzda genellikle köy ve kasabaların küçük insanları işlenirken 8 Sütuna Manşet'te kent yaşamı verilmeye çalışılıyor.

8 Sütuna Manteş'te başrolü gazeteci Ümit Ersoy rölünde Senem Kayra oynuyor. Diğer ana oyuncular şunlar: Erol Taş (Komiser Ali Rıza), Semra Boyacıoğlu (Suat),Ali Şen (Fırfır Baba), Nubar Terziyan (gazete patronu Hüsnü Faik,) Yonca Avcıoğlu (kadın polis) Orçun Sonat (Kıvırcık Murat)

Dizinin ilk bölümü "Kefenin Cebi" adını taşıyor. Sokakta kalp krizi geçiren bir işçinin ölümünden yola çıkan kadın gazeteci Ümit Ersoy, ilaç dünyasında dönen dolapları ortaya çıkarmaktadır. Kalp ilacı Sentilin'in (uydurma bir ilaç adı) yapımcıları bu ilacın hammaddesini yurt dışından getirdikleri halde zam alabilmek için üretimi kısmakta ve karaborsa yoluyla piyasaya sürmektedirler. İki haftaya bölünen ilk bölümde bu olay aydınlığa çıkartılıyor. Bu bölümde rol alan yardımcı oyuncular ise şunlar: Nesrin Çetinel, Renan Fosforoğlu, Aslan Altan ve Suzan Avcı.

Toplam uzunluğu 317 dakika olan dizi, 72 iş gününde ve 5.200.000 lira harcanarak tamamlandı.

"DALLAS"TA ALMANYA'YI GEÇTİK

Yanda görülen kupür, Federal Almanya televizyonunun programından alınmıştır. 2 Şubat 1982' Salı günü 1. kanalda yayınlanacak programları gösteriyor. Resimdeki iki aşina yüz, Dallas'ın Jock ve Bobby'sidir. 21.45' deki film "Bayan Ellie İçin Korku" baş ığını taşıyor.Resim altında da "Jock ve Bobby Bayan Ellie için endişeleniyorlar" yazılı. Hatırlanacağı gibi bu film bizde çok önce yayınlanmıştı. Zaten Almanya'daki dizide Jock'un hala hayatta oluşu da TRT'nin Dallas konusunda Batı Alman televizyonunu geçtiğini kanıtlıyor. Darısı diğer programların başına.

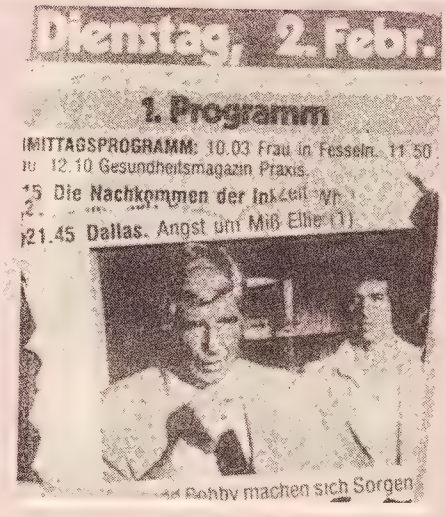
Dienstag, 2. Febr.

1. Programm

MITTAGSPROGRAMM: 10.03 Frau in Fesseln. 11.50 ... 12.10 Gesundheitsmagazin Praxis.

15 Die Nachkommen der Inkaleit ...

21.45 Dallas. Angst um Miß Ellie (1)

... Bobby machen sich Sorgen

TV'de Sinema

NOKTA'NIN SEÇTİKLERİ

P.TESİ
15 Şubat 1982

SEVDİĞİM KADIN (21.10)

Son anda yayın planından çıkarılan "Balonun İpleri Koptu" adlı dizinin yerine bir film giriyor. "Sevdiğim Kadın" (The Women I Love.). Başrollerini Faye Dunaway ile Richard Chamberlain paylaşıyorlar. Sevdiği kadın uğruna tacını, tahtını bırakan İngiltere Kralı Edward'ın ve Madam Simpson'un öyküsü.

19.50 "Mavi Bilye", 21.05 Saz Eserleri 22.20 Spor.

SALI
16 Şubat 1982

İTTİHAT VE TERAKKİ (21.10)

Beş bölümlü bir belgesel. Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşüne damgasını vuran örgütün, İttihat ve Terakki'nin öyküsü. 1889-1918 yılları arasında geçen olaylar... Geçtikleri gerçek mekânlarda görüntülendi. Ankara Televizyonu'ndan Ziya Öztan'ın senaryo ve yönetimini üstlendiği dizide Ermeni tedhişçilerinin Berlin'de öldürdükleri İttihat ve Terakki'nin Sadrazamı Edirne'li Posta Memuru Talât Paşa'yı Haluk Kurdoğlu, İttihatçıların "kukla" sadrazamı Sait Halim Paşa'yı Reşit Gürzap oynuyorlar.

19.50 Sağlık, 22.05 Aşk Gemisi.

ÇARŞAMBA
17 Şubat 1982

GELENEKLERİMİZ GÖRENEKLERİMİZ (21.10)

Türkiye'de çeşitli yörelerin eğlenme, evlenme, giyinip kuşanma, konuk ağırlama gibi günlük hayatın önemli noktalarına ilişkin törelerini konu alan program özellikle Anadolu seyircisine -yaşamlarıyla direkt paralellik kurabildikleri için- yönelik. Büyük kent seyircisinin programdan tad alabilmesi için, akış içine açıklayıcı notlar eklenmesi gerek.

1950 Çiftçiden Çiftçiye, 21.05 Türk Halk Müziği, 22.05. Tıp Merkezi.

PERŞEMBE
18 Şubat 1982

8 SÜTUNA MANŞET (21.10)

Kısa saçlı, zayıf, hem özel yaşamında hem de mesleğinde "cesur" ve "gözüpek" gazeteci kız Ümid Ersoy, Attila İlhan'ın Yaraya Tuz Basmak romanında ve daha önce de Kurtlar Sofrası'nda işlediği bir tipti. Ümid'i konu alan pilot film "Paranın Kiri" Aralık 1979'da yayınlanmıştı. Şimdi senaryosunu Attila ilhan'ın yazdığı, yönetmenliğini Hüseyin Karakaş'ın üstlendiği "8 Sütuna Manşet"te gazeteci Ümid'in 6 bölüme paylaştırılan 2. serüveni izleniyor. Ümid bu bölümde geçen hafta başladığı uğraşını sürdürüyor. Sentilin ilacını karaborsaya düşürüp ilacı bulamayanların ölümle burun buruna gelmesine yol açan kaçakçı çetesinin maskesini düşürüp yakalanmalarını sağlıyor.

22.05 Türk Sanat Müziği, 22.20 Haber Program.

CUMA
19 Şubat 1982

SAVAŞ YILDIZI-GALACTICA

Bu dizi Amerika'da 1979'da büyük masraflar ve gürültülü reklamlarla hazırlandı.. Güzel kızlar, yakışıklı delikanlılar, aşklar, kaçamak cinsel ilişkiler, uzay canavarları, nefis renkler.

19.55 "Babam En İyisini Bilir" 21.10 Riziko.

C.TESİ
20 Şubat 1982

17.35 Şeker Kız, 18.00 Gençlik 18.15 Muppet Show, 18.50 Kervan, 19.15 "8 Çocuklu Aile", 21.05 Müzik Eğlence, "İlden İle", 22.05 TV'de Sinema "Kırık Plak"

PAZAR
21 Şubat 1982

10.30 Pazar Sineması: Şahane Hayat, 18.10 Taş Devri, 19.40 Müzik, 21.05 Dallas 22.00 Stüdyo 1

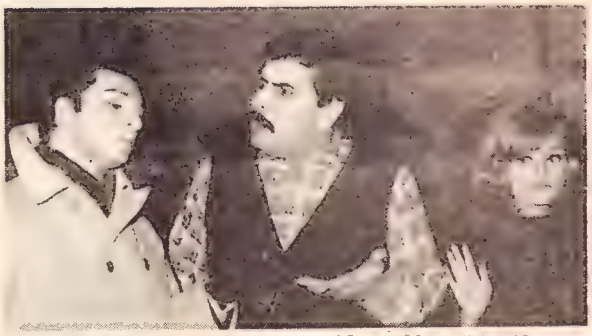

Zeki Müren, Kadir Savun, Ajda Pekkan bir filmde

"KIRIK PLAK"

Piyasanın ustası Osman F. Seden'in yönettiği bir şarkılı film. Oyuncular: Zeki Müren, Belgin Doruk, Ayfer Feray.

1959 yılı yapımı klasik bir Zeki Müren filmi. Uzun zamandan beri sahneden uzak olan Zeki Müren hayranlarınca ilgi ile izlenebilir. Konusu mu? Klasik bir Zeki Müren filmi dedik ya... Yine de kısaca özetleyelim: Ünlü bir şarkıcı (Zeki Müren) olan Zeki Müren iki aşk arasındadır.Masum sevgili rolünde Belgin Doruk, fettan sevgili rolünde de Ayfer Feray. Zeki Müren Belgin Doruk'u sevdiği için, Ayfer Feray tarafından içkisine ilaç karıştırılarak ses telleri bozulur. Ünlü şarkıcı artık Anadolu panayırlarına düşmüş bir Zeki Müren taklididir.Müren'in, eski şarkılarından bir demet de sunan filmi seyretmeye başlamadan önce yanınıza birkaç mendil almanız tavsiye olunur. Tabii böyle öykülere hala ağlayabiliyorsanız.

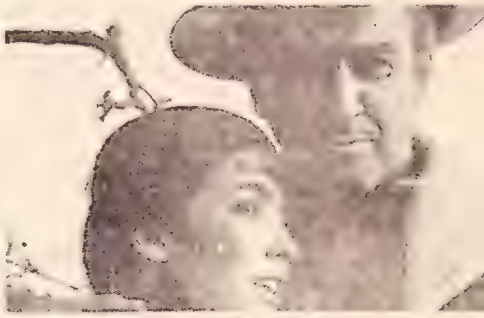

James Steward Şahane Hayat'ta ilgi ile izleniyor.

"ŞAHANE HAYAT"

36 yıl önce çevrilmiş bir film. Frank Capra yönetti. James Stewart, Donna Reed, Lionel Barrymore, Herry Travers, Beulah Bondi, Gloria Grahame oynadılar.

James Steward, ABD'nin küçük bir kentinde yaşayan, mütevazi, işinden ve küçük olaylardan oluşan yaşamından hoşnut biridir. Ancak bu küçük olaylardaki aksi gelişmeler ruhsal durumunu bozacak ve onu intihar düşüncesine kadar götürecektir. Tam bu sırada karşısına çıkan bir kadın (Donna Reed) genç adamı bu fikrinden caydırır. Olaylar bundan sonra daha da canlanacaktır. Pazar sabahı erken uyanıp ekran başına geçebilenler için eğlendirici ve hoşça vakit geçirtecek bir film. Yönetmen Frank Capra'nın da Amerika'nın önemli film adamlarından biri olduğunu hatırlatalım.

TV'de gördüklerimiz

"EV'DE BİR LAHAVLE GECESİ"

"Parkta Bir Sonbahar Günü oyuncuları birarada

RECEP BİLGİNER'in eserinden televizyona uyarlanan "Park'ta Bir Sonbahar Günü" adlı dizi film, izleyicileri de sinirden "bitirerek" nihayet bitti.

Filmi, sonuna kadar izlemeye dayanabilenler, zamanlarının büyük çoğunluğunu Yıldız Parkı'nda geçiren (3 nesil bir arada) iki ailenin başına gelenlerden bir çok yaşam dersi çıkarabildiler.

Önce şu gerçek ortaya çıkıyordu ki, gençler (yani torunlar) evlenmeye kendi kendilerine ve hiç kimseye sormadan karar verebildikleri halde, çocuk ve torun sahibi olan yaşlı başlı iki insan (büyükbaba ve büyükanne) önce torunlarından, sonra çocuklarından izin alarak evlenebiliyorlardı.

Dizide orta kuşağın sorunları da unutulmamıştı. Orta kuşak deyince doğal olarak konken sorunu ortaya çıkıyordu. Yakışıklı Yazı İşleri Müdürü ile eşi arasındaki ilişkileri koparacak boyutlara getirmişti konken. Evlilikleri bitti bitecekti. Diğer orta kuşak çiftin sorunları ise bambaşkaydı. Kadın ne giyse ne söylese (örneğin "bir mumdur, iki mumdur" gibi seksi şarkılar) kocasının gözü hesaptan başka bir şey görmüyordu. Üstelik bu orta kuşak kadınları paraya da çok düşkündüler. Bir tanesi sevgili annesinin diğeri kayınpederinin evlenmesini, hep parasal nedenlerle engellemeye çalışıyorlardı.

Dizinin ortalarına doğru heyecan doruk noktasına ulaşmıştı.

Sürekli parkta dolaşan iki yaşlı insan, acaba evlenebilecekler miydi? Konken oynayan kadın konkeni bırakacak mıydı? Açık saçık giyinse bile karısına göz ucuyla bakmayan adam bir kez olsun başını karisına çevirecek miydi? İzleyiciler bu sorunların çözümü için son perşembe gününü iple çektiler.

Ve final günü gelip çattı.

Ve birden bire tüm ailenin Karaköy rıhtımında toplanmış olduklarını gördük. Yaşlı kadın evlendiklerini açık seçik anlamamız için, torunlarına şunları söylüyordu: "Eveeet kızım, biz evlendik. Balayına çıkıyoruz. Darısı başınıza." Son plan bizim herşeyi anlamamız için titizlikle planlanmıştı.

Bir bakıyorduk ki iki genç çiftin durumu da son derece iyiydi, yakında evleneceklerdi. Sonra o kocası ilgisiz ailenin, gözü paradan başka şey görmeyen erkeği de değişmişti. Karısına dönerek şunları söylüyordu: "Karıcığım elbisen ne kadar yakışmış. Karısı kumar oynayan, kocası durmadan içki içen çift ise sarmaş dolaştı. Belli ki araları düzelmişti.

Annesinin ve kayınpederinin evlenmesine kendi ekonomik çıkarları için şiddetle karşı çıkan iki kadın da melek olup çıkmışlardı. Öpüp koklayarak uğurluyorlardı yeni evli çifti. Bir önceki sahnede her şey çözülmez durumdayken, birden her şey yoluna girmişti.

Bunlar anlaşılıyordu da nedenleri anlaşılmıyordu. Arada onca ekonomik sorun varken, bunlar nasıl çözümlenmişti? Acaba silah zoruyla mı barıştırılmışlardı? Bunların mutlaka bir açıklaması vardı, ama herhalde yazarın veya yönetmenin kafasında unutulmuşlardı. Bize sadece sonuçları izlemek kalıyordu.

Gün sonbahar günüydü mü bilemiyoruz ama olayın bir parkta geçtiği su götürmeyen bir gerçekti. Bu yüzden dizinin ismine fazla bir şey söyleyemiyoruz. Bu kadar bol park sahnesi olmasıydı, rahatça "evde bir lahavle gecesi" adı da verilebilirdi.

ŞAKA BİR YANA

Şaka bir yana, doğru ele alınıp işlenseydi olağanüstü güzel ve duygulu bir diziye temel olabilecek "yaşlılıktaki yalnızlık, yaşlıların aşkı ve genç kuşaklarla çatışma" gibi temalar bir fotoroman-müsamere anlayışıyla işlenince geriye "yılın en kötü yerli dizisi" ünvanına layık bir eser kalıyor.

Televizyonda bu eseri denetleyip yayınına izin verenler herhalde "yakışıksız kelime" ve "sakıncalı sahne" aramaktan işin aslını görememişler. Biraz estetik duygusundan nasibi olan bir denetimci, bir milyar lira dahi harcanmış olsa "Parkta Bir Sonbahar Günü"ne izin veremezdi çünkü. ●

MÜZİK

"Toprağın Teri" başarılı bir LP

GÜNÜMÜZDE dünyada birçok filmin müziği, albüm olarak piyasaya çıkarılıyor. Örneğin, Taxi Driver, Shaft, James Bond, vs... Eğer filmin müziği için özellikle tanınmış bir müzisyen seçilmişse, hem filmin hem de çıkarılan plağın dikkat çekmesi kolaylaşıyor. Böylece film seyircileri sevdikleri sanatçıyı dinlemek fırsatını bulurken, arada sırada da olsa seyretmek imkânını buluyorlar.

"Toprağın Teri" isimli film aynı amaçlar doğrultusunda, bu modayı Türkiye'ye getirdi. Film şirketinin sahibinin (aynı zamanda senaryo yazarının) eski bir müzisyen olması bu işi kolaylaştırmış.

Türk ezgilerinin Avrupai aranjmanlarla yorumlanması, ilgili sahnelerle yerini bulunca ortaya gerçek bir soundtrack (film müziği) albümü çıkmış. İstanbul Senfoni Orkestrası eşliğinde çalınan bağlamanın nasıl bir sound yaratacağını merak edenler bu plağı severek dinleyeceklerdir. Ayrıca filmin ana temasını hem İngilizce hem de Türkçe seslendiren Şehrazat'ın ve aranjmanları yapan, orkestrayı yöneten Onno Tunç'un başarısı büyük. Üstelik, kalıbının İngiltere'de çıkarılmış olmasından dolayı plağın, Avrupa plaklardan pek farkı olmadığını dinleyiciler farkedeceklerdir.

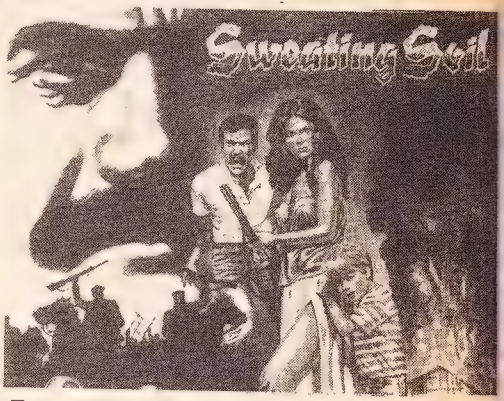

Toprağın Teri filminin LP'i Sweating Soil

İstanbul Gelişim Stüdyosu'nda kaydı yapılan ve EMI Abbey Road Stüdyolarında kalıbı çıkarılan plağın dağıtımını da üstlenen Özen Film, bu yolda ilk adımı atan firma oldu. Bilindiği gibi dünyada MGM, FOX veya UNITED ARTIST gibi birçok kuruluş var ve bunlar gerçekleştirdikleri filmlerin müziklerini de kendileri plak yapıyorlar. Özen Film'in bu atılımı, adı geçen film ve plakçılık tröstleri kadar olmasa da, bu endüstride övgüye değer bir olay. ●

Hazırlayan: Yetkin İŞCEN

ÇIĞIRTKANLIKTAN USTALIĞA

Ünlü ritm ustası ve davulcu Burhan Tonguç bir müzisyenin yaşamını anlatti

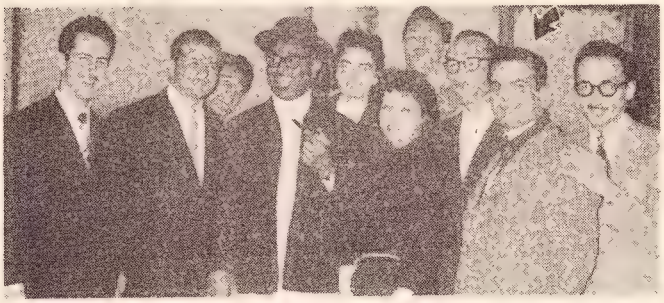

Burhan Tonguç (okla işaretli) Dizzy Gillespie ile (ortada şapkalı)

GÜNÜMÜZDE ritm enstrümanı çalan bir müzisyen, özellikle davulcular ve basçılar, mesleki bilgilerinde takıldıkları veya altından kalkamadıkları bir sorunla karşılaştıkları zaman kime gidip sorarlar?

Bütün müzisyenlerden duyacağınız tek isim şudur: "Burhan Baba"

Bu sözleri büyük bir alçakgönüllülükle karşılıyor, yılların davulcusu ve sahne sanatçılarımızdan Biricik'in babası Burhan Tonguç...

"İlk başladığımda İzmir'de tiyatroların kapısında "Krankas Davul" çalıyordum. Bu isim o zamanlar tiyatroya müşteri toplamak için, kapıda iskemle üzerine konmuş bir davulu çalanlara veriliyordu. Tiyatro dolduktan sonra sahneye geçip çalmaya devam ediyorduk. Yıl 1942-43 idi ve 17-18 yaşındaydım. Vasfi Uçaroğlu ise o yıllarda başka bir tiyatroda Krankas Davulcuydu."

"1944 senesinde tiyatro grubuyla Adana'ya gittik ve oraya yerleştim. Yine davul çalıyordum ama bu davul şimdikiler gibi değildi. Yetenekliydim, hemen kavrayabiliyordum yeni bir şeyi. Babam, ben 1,5 yaşındayken ölmüş, onu hiç hatırlamıyorum. Udi olduğunu bilmeme rağmen ondan hiçbir eğitim göremedim. Herhalde bendeki bu yetenek de ondan kalmaydı."

"1965'de İstanbul'da Moulen Rouge'da çalışırken 3 gün içinde sol tarafım tutmaz oldu. Sebebi aşırı çalışmaktı. Çünkü bütün davulcuların kompleksi, sol el ve ayağa am hakim olamamak yüzünden devamlı çalışıyordum. Bütün gün boyunca sol elimden bagetleri, sabahtan akşama kadar ne yaparsam yapayım, bırakmıyordum. Bütün doktorlar yatp dinlenmemi önerdikçe ben, kum torbaları, şopalarla çalışıyordum. Bu durum beni 3 sene işsiz bıraktı. Biraz kendime gelince, bu halimle kullanabileceğim bir davul takımı kurdum. Bir bongo, alto tom-tom ve kontrpedal alarak 1968'de Çakıl'da Sevim Tanürek'in arkasında çalmaya başladım. Ne çaldığımı sorduklarında, Timbal çalıyorum diyordum. Aslında Timbal çok başka bir alet, fakat ne isim vereceğimi bilemedim. Geçen bu zaman içinde Hüseyin İleri bu benim çıkardığım Timbali Türk Müziği içinde moda yaptı."

"Bu uydurma Timballe Türk Müziği sanatçıları için çalışırken 1969'da İsmet Sıral, benimle çalışacaksın diye ısrara başlad. O günlerde Durul Gence 10 ve İsmet Sıral Orkestrası Lalezar'da çalışıyorlardı. İşte o zamandan bugüne kadar İsmet Sıral'la ve birçok müzisyenle beraber çalıştım., Zeki Müren, Neşe Karaböcek, Emel Sayın ve Ferdi Tayfur'a sahnede, Muazzez Abacı, Bülent Ersoy ve Orhan Gencebay'a plak çalışmalarında çaldım. Hele Orhan Gencebay bensiz stüdyoya girmezdi."

"Bu arada birçok müzisyen yetiştirdim. Evde oturmak zoruda kaldığım yıllarda vaktimi ders vermekle değerlendirdim. Bütünüyle benim öğrencim diyebileceğim müzisyenler arasında Salim Dündar, Davulcu Veysel Çadır, Onno Tunç'un kardeşi, bongo ve tromboncu Arto Tunç ve şimdi Avrupa'da çalışan İzmirli Vedat ve Adnan isimli gençler var." ●

Dünya'da dinlenenler

45'LİKLER

1. Don't you want me
- HUMAN LEAGUE
2. Let's groove
- EARTH, WIND AND FIRE
3. Physical
- OLIVIA NEWTON-JOHN
4. Why do fools fall in love
- DIANA ROSS
5. Young Turks
- ROD STEWART

LP'LER

1. Raise
- EARTH, WIND and FIRE
2. Tattoo You
- ROLLING STONES
3. The Visitors
- ABBA
4. Tonight I'm yours
- ROD STEWART
5. Kim Wilde
- KIM WILDE

YERLİ LP'LER

1. Endless Love
- DIANA ROSS/LIONEL RICHIE
2. Tattoo You
- ROLLING STONES
3. Mistaken İdentity
- KIM CARNES
4. Hooked on Classics
-THE ROYAL PHILARMONIC ORCH.
5. Making Movies
- DIRE STRAITS

TÜRK HAFİF BATI MÜZİĞİ LP'LERİ

1. Aheste Çek Kürekleri
- DENİZ KIZI EFTALYA
2. Sultani Yegâh
- NUR YOLDAŞ
3. Sen Mutlu Ol
- AJDA PEKKAN
4. Bezgin
- İLHAN İREM
5. En Sevilen Şarkılarıyla
- NÜKHET DURU

nokta...

● **GEORGE** Harrison'un Londra'da yapılan son plağının kaydına, John Lennon'un oğlu Julian Lennon davulcu olarak katıldı.

● **MİLLİYET** gazetesinin hazırladığı, Türk Müziğinde Yılın Sevilen 10 Şarkısı Yarışmasında, parçaları Ahmet Özhan ve Serap Mutlu Akbulut seslendirecek. Şan Müzikholünde yapılacak olan yarışma 20 Şubatta...

● **BEATLES** grubunun gitaristi Paul Mc Cartney, Stevie Wonder ile birlikte hazırladığı bir 45'liği "Ebony and Ivory" adı altında satışa piyasaya çıkardı. "Tug O War" adlı bir LP hazırlayan Mc Cartney bu plağında Michael Jackson'un da olup olmadığını açıklamadı. Stevie Wonder ise sık sık gittiği kendi stüdyosu Wonderlove'de Reggae-Pop grubu Third World'ün yeni albümünün çalışmalarına katılıyor. Mart ayında çıkacak albümde birkaç tane Stevie Wonder bestesi var.

● **ÜNLÜ** klarnetçi ve saksafoncu Hırant Lusikyan'ın jübilesi 19 Şubat'ta USG'nin Şan Tiyatrosu'nda yapılacak. 1930'lardan bu yana birçok orkestrada çalışan ve Türk cazına katkıları küçümsenemeyecek kadar çok olan sanatçının jübilesine tanınmış sanatçılarımız katılacak.

GÜNEŞ NASIL DOĞDU

(Baş tarafı 4. sayfada)

bilmem.' 'Öyleyse Atina bürosu şefi yapalım.' 'Ben Yunanca da bilmem. İngilizcem dersen çat-pat. Siz dedim benim gönlümü mü yapmak istiyorsunuz yoksa bana iş mi teklif ediyorsunuz?' Sonunda 'bırakın beni' dedim. 'Bir süre düşüneyim. Ne yapacağıma kendim karar vereyim. Şimdi spor yazarlığı yerine serbest yazarlık yapacağım."

-Peki ya 5 milyon lira transfer ücreti?

- Bir daha bundan söz etmediler.

-Maaş ne kadar?

-Onu da konuşmadık. Ama benim öyle büyük paralarda gözüm yok. Ben mütevazi adamım. Aza kanaat ederim. 150 bin lira maaşa razıyım.

Bedri Koraman da astronomik ücretlerin abartıldığını anlattı. 3 milyon lira transfer ücretine ek olarak 150 bin lira maaş alacaktı. Bu parayı Alman markı olarak alacağı yolundaki söylentileri ise doğrulamıyordu. Hatta parayı daha görmemişti, ama alacaktı.

Uğur Dündar ise parayı çantaya koyup götürdüğünü, ama 10 milyonluk söylentiye karşın 3 milyon ve 150 bin lira maaşla anlaştığını söylüyordu. Bu paralar karşılığında ne yapacaktı? Şimdilik düşünüyordu. Genellikle yurt dışından röportaj yollayacaktı gazetesine. Eko-Yatırım hikayesi de doğru değildi.

ARCAYÜREK NE DİYOR?

Güneş gazetesinin Ankara Nenehatun caddesinde bulunan Ankara bürosunda Cüneyt Arcayürek bir yandan Hürriyet gazetesi sahibi Erol Simavi'ye, meslekte parlaması açısından "minnettarlığını" belirtiyor, öte yandan "yazı işleriyle olan sıkıntıları nedeniyle" Hürriyet'ten ayrılıp Güneş'e geçtiğini söylüyordu.

Cüneyt Arcayürek'e göre de "Güneş'te" rivayet olunan anormal ücretler söz konusu değildi. Fakat bu rakamları açıklamaya gerek yoktu. Büroda bulunan elemanlar da kaç lira aldıklarını açıklayamıyorlar, sadece "iyi" demekle yetiniyorlardı. Güneş'in "iyi para verdiği duyulduğundan, hemen hemen her on gazeteciden dokuzu bir yandan "Güneş'ten teklif almış fakat kabul etmemiş görünümünde" dolaşıyor, bir yandan da gazeteye girebilmek için tanıdıklarını devreye sokmaya çalışıyorlardı.

'NASIL OLACAK?

Arcayürek'e göre diğer gazetelerin rekabete hazırlanmaları doğaldı. "Bu diğer gazetelerin eksiklerini gösteriyor. Bizim başarısız olacağımıza, çıkar çıkmaz batacağımıza inanıyorlarsa neden telaş gösteriyorlar? Kâr eden bir ayrı gazeteyi (Kelebek) neden kapatıp Hürriyet için ek diye koyuyorlar?" diyordu.

"Güneş gazetesi nereden okuyucu bulacak?" şeklindeki bir kuşkuyu ise mantıksız buluyor, "kimse okuyucu parselleyemez. En iyisini yaparsınız, okuyucu alıp okur" şeklinde konuşuyordu.

"En iyisi nasıl olacak?" şeklindeki soruyu ise Arcayürek şöyle yanıtlıyordu: "Örneğin bizim gazetede 'Duverger der ki' gibi ukalalıklar olmayacak"

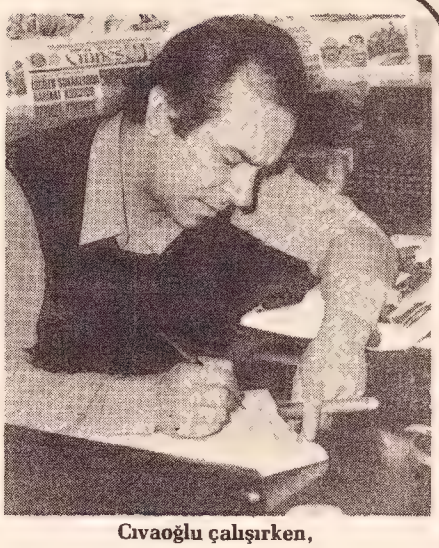

Cıvaoğlu çalışırken,

DEĞİŞEN ATASÖZÜ

Yazımızın başında da belirtmiştik. Gazeteciler birbirleri hakkında pek bir şeyler yazmazlar. Çok kötü söylenmiş olduğu için bu konuyu açıklayan atasözü biraz değiştirelim: "Gazeteci gazeteciyi ısırmaz" diyelim.

İşte Güneş gazetesinin doğuşunda Güneri Cıvaoğlu'nun gayretleri yanı sıra bu atasözünün de büyük rolü olduğu sanılıyor. Ve neden derseniz Güneş gazetesinin asıl patronları sayılan Ömer Çavuşoğlu ve Ahmet Kozanoğlu bir zamanlar gazetelerin birinci sayfalarından inmeyen kişilerdi de ondan. Çavuşoğlu-Kozanoğlu firması müteahhitlik çalışmalarını hâlâ sürdürüyorlardı. Kazandıkları paranın bir kısmını gazete işine yatırıp, gazete patronlarının dokunulmazlığından yararlanmak istiyor olabilirlerdi. Güneri Cıvaoğlu ile yaptığımız konuşmada da açıklandığı gibi bu iş için ortaya 1 milyar liraya yakın bir para koymuşlardı. Bu paranın Libya'dan alınmış bir ihalenin avansı olduğu söyleniyordu. Bu yüzden gazete bir miktar zarar ederse pek önemli değildi. Bakarsınız kendini kurtarır da. Hatta bir de bakarsınız kâr bile edebilirdi. O zaman tadından yenmezdi.

İşte "Güneş" Babıali üzerine böyle doğdu... ●

nokta...

İstanbul Devlet Operası Puccini'nin "Tosca" operasını sergileyecek

● Harbiye Muhsin Ertuğrul Tiyatrosunda, Musahipzade Celal'in "Aynaroz Kadısı" adlı oyunu, 19 şubat perşembe günü oynanmaya başlayacak. Vasfi Rıza Zobu'nun sahneye koyduğu oyunun dekor ve giysilerini Nilgün Gürkan hazırladı. Şehir Tiyatrolarında ilk kez 1929'da oynanan "Aynaroz Kadısı", büyük ilgi görmüş ve çeşitli yıllarda yeniden sahnelenmiştir. Onuncu kez sahnelenmekte olan oyunun Ekim 1981'den bu yana provaları sürüyordu.

● İstanbul Devlet Operası, 18 Şubat perşembe saat 20.00'de Puccini'nin "Tosca" operasını sergileyecek. İstanbul Devlet Balesi, 20 şubat cumartesi saat 15.30'da "Çeşitlemeler-Denge-Gökkuşağı" adlı yapıtları sergileyecek. "Çeşitlemeler" ve "Denge"nin koreografisi Aysun Aslan, "Gökkuşağı"nın koreografisi ise Beyhan Fowkes tarafından hazırlandı.

● İstanbul Devlet Opera ve Balesi üç yeni yapıtın sahnelenmesi için çalışmalarını sürdürüyor. Sovyetler Birliği Litvanya Opera ve Balesi baş koreografi Grivickas Vitautas, Johann Strauss'un "Mavi Tuna" ve Grieg'in "Peer Gynt" balelerini hazırlıyor. Koreograf Vitautas, Sovyetler Birliği'nde iki kez büyük ödül almış, elliden fazla bale sahneye koymuştur. Gürçil Çeliktaş, J.Strauss'un "Venedik'te Bir Gece" operetini sahneliyor. Orkestrayı Cem Mansur, koroyu Gökçen Koray, dekor ve giysileri Osman Şengezer hazırlıyor.

● İstanbul Devlet Senfoni Orkestrası, 20 Şubat Cumartesi 11.00 de Atatürk Kültür Merkezi'nde Demirhan Altuğ yönetiminde bir konser verecek. Konuk sanatçı Nigel Kennedy, Beethoven'in Keman Konçertosunu seslendirecek. Orkestra ayrıca Çaykovski'nin 5. Senfonisini seslendirecek.

● Adnan Ataman yönetiminde İstanbul Belediye Konservatuvarı Halk Müziği Topluluğu, 15 şubat pazartesi (bugün) saat 20.30'da Harbiye Muhsin Ertuğrul Tiyatrosunda konser verecek. Bu haftaki konserin solo sanatçıları, Güner Karabacak ve Cabir Kökten. ●

TİYATRO

Hayati ASILYAZICI

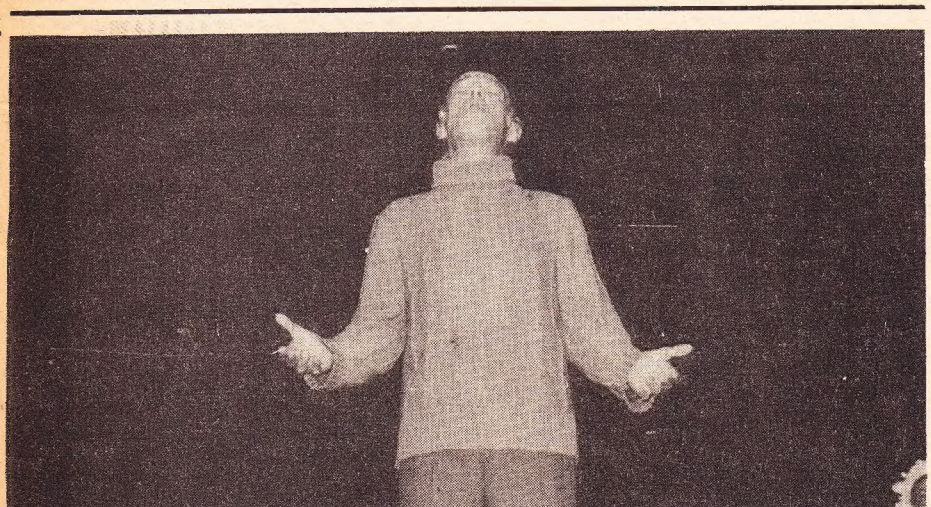

Münir Özkul..Sahnedeki başarısı uzun süre unutulmayacaklar arasında

Münir Özkul'la bir konuşma

Cumhuriyet döneminin ünlü sahne sanatçılarını izleme olanağım oldu. Pek eskileri bilemem ama kalburüstü olanlarını tanıdım, ya da sahnede izledim. Bugün on sahne sanatçısı adı verilse, bunların biri, hem de başlıcalarından biri Münir Özkul'dur kuşkusuz. Aşağıda onunla yapılan bir konuşmayı okuyacaksınız.

1981-1982 tiyatro yılı için neler düşünüyorsunuz?

—Biliyorsunuz, geçen dönem Lunapark'ta Kanlı Nigar'ı müzikli ve danslı oyun diye halka sunduk. Geleneksel türde oyun olmasaydı tiyatro sahnesiyle hiç bir ilişkisi olmayan Lunapark'ta sahneye çıkmayı düşünmezdim. Ama ilkin 1968'lerde oynadığım Kanlı Nigar, benim repertuarımın temel yapıtlarından biridir. Bu oyunun yüzü suyu hürmetine Lunaparklara katlandık. Doğrusu rahatsız oluyordum, öyle bir yerde müzikli oyunlara, halkın belirli bir kesiti severek geliyor ama büyük bir bölümü de ekonomik olanaksızlıklardan ötürü gelemiyor. İşte o zaman halkın benimsediği sanatçıların, halkla bir kopukluğu oluyor.

—Salt geleneksel oyunlardan yana mısınız?

— Bir bakıma evet. Ne var ki, geleneksel oyunların yeni baştan ele alınıp işlenmesinden yanayım. Bilimsel ve sanatsal açılardan çalışmalar yapılması halinde, belki de istenen düzeyde sonuç alınabilecek. Tabii, bugüne dek bu tür bir çalışmanın içine girildiğini duymadım. Ama düşündükçe belli düzeyde, araştırma ve derlemenin dışında çağdaş anlayışla bu soy metinlerin ele alınıp incelenebileceğini düşünüyorum. Örneğin, İzmir ve Ankara üniversitelerindeki tiyatro kürsülerinde böyle çalışmalar yapılırsa, sanırım olumlu sonuçlar alınabilir.

—Söz gelimi, Haldun Taner'in bu türe en iyi örnek olarak gördüğüm "Sersem Kocanın Kurnaz Karısı" adlı yapıtı için aynı görüşü paylaşır mısınız?

—Bana göre de en iyi, estetik düzeyi üstün olan en başarılı oyunların başında gelir. Haldun Taner'in birkaç oyunu bu türe az çok yaklaşan yapıtları var. Vatan Kurtaran Şaban, geleneksel öğeleri ağır basan yapıtlardan biridir. Aslında Huldun Taner'in bütün zamanlarını geleneksel oyun yazmaya ayırsa, bir kaç başarılı yapıt daha ortaya koyacağı rahatlıkla söylenebilir.

—Şimdilerde neler yapıyorsunuz? Film ve tiyatro çalışmalarınız var mı? Reklamlara çıkmayı düşünmüyor musunuz?

— Film çalışmalarım oluyor. Söylediğim gibi iyi bir müzikli oyun ama geleneksel bir oyunu iyi kadro ile oynamayı düşünüyorum. Reklamlar, sanatçıları yıpratır genellikle. Ama etkinliğini düşünerek, kitleleri etkileme aracı olarak TV. ve basın reklamları olabilir elbet. İyi hazırlanmış reklamların, sanatçılara yararlı olduğu söylenebilir.

-Şimdilerde neler yapıyorsunuz? Film ve tiyatro çalışmalarınız var mı? Reklamlara çıkmayı düşünüyor musunuz?

-Film çalışmalarım oluyor.. Söylediğim gibi iyi bir müzikli oyun ama geleneksel bir oyunu iyi kadro ile oynamayı düşünüyorum. Reklamlar, sanatçıları yıpratır genellikle. Ama etkinliğini düşünerek, kitleleri etkileme aracı olarak TV ve basın reklamları olabilir elbet. İyi hazırlanmış reklamların sanatçılara yararlı olduğu söylenebilir. ●

RİTA

Yazan: Willy RUSSEL
Türkçesi: Sevgi SANLI
Yöneten: Raik ALNIAÇIK
Dekor-giysi: Nurettin Özkönü
İstanbul Devlet Tiyatrosu.

İSTANBUL Devlet Tiyatrosu; Raik Alnıaçık'ın sahnelediği, Nurettin Özkönü'nün dekor ve giysilerini hazırladığı Sevgi Sanlı'nın dilimize çevirdiği Willy Russel'in "Rita" adlı iki kişilik oyununu, cumartesi-pazar günleri 15.30' da Atatürk Kültür Merkezi'nin konser salonunda sergiliyor.

Rita'nın kuruluşu, gelişimi ve sonucu arasında başarılı bir uyum var. Konusunun işleyişiyle yapıt, baştan sona dek ilgiyle izleniyor. Oyundaki olay günlük yaşamdan kaynaklanıyor. İki yarı çevrede yaşayan kadınla erkeğin ilişkilerini anlatıyor. İşçi sınıfından genç-evli bir kadınla orta yaşlarda lise edebiyat öğretmeni aydın bir kişi arasında başlayıp gelişen sağlam kurulu bir oyun. Toplumsal yaşamda eğitimin önemi ve öğrenme tutkusu çelişkili biçimde konuyor ortaya.

Genç kadının yaşamında öğrenim yapma isteği, giderek tutkuya dönüşür. Öğretmen-öğrenci ilişkilerinde yabancılaşma sözkonusudur. Rita'nın yeni bilgiler edinip bilinçlendikçe yaşadığı çevresiyle de çelişkileri artıyor. Öğretmenin duygularında görülen değişimler, onu genç kadına daha çok yaklaştırır. İki ayrı sınıfın insanları arasında, temeldeki çelişki kalkmaz ortadan. Bununla birlikte, eğitim eksikliği ve klasik eğitimin eleştirisi de yapılıyor oyunda. Giderek öğretmen öğrenci arasında varolan uçurum, sevinin trajik diyalektiğinde daha da derinleşmektedir.

Raik Alnıaçık, oyunun özüne uygun yönlerini çelişen iki insanın sınıfsal yapılarından gelen yabancılaşmayı, ayrıntılarıyla açıklıyor. İkili oyunlarda görülen, ya da yorumlanması zorunlu gibi gelen dışavurumcu (ekspresyonist) anlayışla yaklaşıyor Alnıaçık. Nurettin Özkönü'nün katkısı bu yoruma açıklık getiriyor.

Oynayışa gelince: Frank'ta Haluk Kurdoğlu, aydın öğretmen karakterinin bilinçaltı görünümünü, iç yaşamının düzensizliğini, amaçsız yaşamın trajik diyalektiğini olabildiğince etkili biçimde başarıyla sergiliyor. Dengeli çizdiği kompozisyonla ikiye bölünmüş insanın çatışmalarını duyan çevresinde ve işine yabancılaşan içindeki boşluğu, yeni bir seviyle gidermeye çalışan kişinin inandırıcılığı içinde çiziyor.

"Rita'da Deniz Gökçer, öğrenme, tanıma ve aydınlanma tutkusuyla dolup taşarken, öte yandan basit bir işçi kızın bilinçlenme ateşiyle coşkunluğunu atbaşı götürmeyi başaran genç kadını canlandırıyor güzel bir yorumla. Rita'nın değişimini ve girişimlerini. öğrenme çabalarını dışavururken, ruhsal devrimini de açıklıyor.

Oyunu dilimize ceviren Sevgi Sanlı'nın kolektif başarıya, sahne dilini özenli ve akıcı biçimde katkısı övgüye değer olduğunu belirtmeliyim. ●

KULİS

Aykut IŞIKLAR

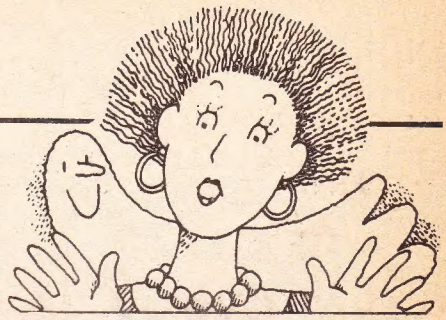

"Allah olacak halimiz yok ya"

İbrahim Tatlıses inşaat işçisi iken bir rastlantı sonucu fark edildiğini, okuma yazma bilmediğini her fırsatta söyler, son derece mütevazi ve saygılı hareketleri ile de çevresinden puan toplardı. Hatta Tatlıses'in ün kazanmasında bu davranışlarının büyük rolü de olmuştur. Fakat sonradan anlaşıldı ki, uyanık bir anadolu çocuğu olan Tatlıses güzel bir oyun oynuyor ve bunu herkese yutturuyordu. Örneğin "Ben A ile B'yi ayıramam" dediği halde, okuma yazma bildiği sonradan anlaşılıyordu. İnşaat işçiliğini hemen hemen çocukluğunda yapmıştı. Üne kavuşmadan önce Ankara'da uzun yıllar pavyonlarda türkü söylediği, bu arada Urfanın eşrafından bir ailenin kızı ile evlendiği de ortaya çıktı.

Yani "mağarada yaşama" ve "gariplik" öyküleri uydurmaydı. Neyse Tatlıses sonunda ünlü oldu, zengin oldu, aşık oldu ve bambaşka oldu. Önce ona buna küfür etmekle başlayan değişiklik, Tatlıses'in mütevazi ve saygılı hallerini tümüyle ortadan kaldırdı. Artık bir kral olduğuna inanan İbrahim geçenlerde herkesin içinde şöyle bağıracak kadar kendini kaybetti: "Ne olalım be? Ne olalım? Daha da büyüyüp Allah olacak halimiz yok ya"

Ne diyelim Allah büyük.

"KARDEŞİM BENİM"

Müzeyyen Senar'ın "oğlum" dediği köpeği gazinonun kulisinde dolaşmakta ve kanununu akort eden müzisyeni havlayarak rahatsız etmektedir. Bunun üzerine müzisyen "hoşt, hoşt" diye köpeği kovalar. Vay sen misin bunu yapan. Müzeyyen Senar hemen başlar bağırmaya: "Sen benim oğluma köpek dedin. Çabuk atın şu çingeneyi. Kesinlikle istemiyorum. Yoksa sahneye çıkmam"

Müzisyen korkudan ne yapacağını şaşırır. Biraz düşündükten sonra ilginç bir buluşla kendini kovulmaktan kurtarır; Hemen köpeği kucağına alıp başlar konuşa konuşa sevmeye:

"Aman abla senin oğlun mu bu? Kardeşim benim. Ah ne güzelsin. Tıpkı annene benziyorsun"

Gerçekten Senar bu sözlerden sonra sakinleşir ve müzisyen kovulmaktan kurtulur. İşte eğlence dünyamızın eğlenceli insanları.

Toprak hattı

Bazı sanatçılar çok kültürlü (!) oluyor. Bunlar içinde en çok bilineni de Meral Zeren. Onun zekası, kültürü dilden dile dolaşır. Hele bir öyküsü varki.. Meral Zeren bir film setinde, bir işçinin elindeki toprak dolu arabayla yerdeki kabloları örttüğünü görür. Rejisör kabloların da görüntüye girdiğini anladığı için bunların toprakla örtülmesini istemiştir. Fakat bunu bilmeyen Zeren kültürü sayesinde durumu açıklığa kavuşturuverir. "Demek toprak hattı dedikleri buymuş" ne zeka değil mi?

Kuruçeşme'de oturanlar

Kamuoyunda yıllardır çok çapkın, çok hızlı erkek olarak tanıtılan, daha doğrusu kendini öyle tanıtan bazı jönlerin iktidarsız olduğu öğrenildi. Bunu yakın arkadaşları olan ünlü sanatçılar söylüyorlar. İsim açıklamayalım ama çok çok ünlü erkekler bunlar. Şimdi bu tip jönler için şöyle bir espri de yapılıyor: "Ha o mu? O da Kuruçeşme'de oturuyor"

Unutulan "Unutulmayanlar"

Sinemanın eski aktörleri birleşip bir film yaptılar. Hepsi filmin yapımı için eşit ölçüde para koymuştu. Cüneyt Arkın, Fikret Hakan, Ekrem Bora, İzzet Günay, Eşref Kolçak, Orhan Günşiray, Nejat Özbek ve Selma Güneri. Filmin burada eleştirisini yapmayacağız. İşin asıl ilgiç yanı şu: Unutulmayanların biri dışında hepsi şimdilerde "unutulduk" diyorlar. Niye mi? İçlerinden bir filmin tüm hasılatını alıp gitmiş, ortalarda yok. Hangisi diye sormayın lütfen. Film çevrelerine yakın olanlar bu "çok çok çok ünlü aktörü" anlamışlardır.

Sanatçı plakaları

Sanatçıların hemen hemen tümü otolarının plakalarında ad ve soyadlarının baş harfleri olsun istiyorlar. Nasıl yapılorlar bilinmez bunu başarıyorlar da. Bir kemancı da geçenlerde Trafik müdürlüğünde özenmiş. İlgili memura yanaşıp ezile büzüle "Memur bey, acaba otomobilimin plakası CD olabilir mi?" diye sormuş. Memur "hayır demiş, siz kordiplomatik misiniz?" "Yoo Cahit Deringör'üm."

GELECEK SAYIDA: Sakıncalı Uygulama: Transandantal Meditasyon ● Vücut yapan kadınlar ● Belgeli güzeller konuşuyor ● Selim ileri ile ileri gittik ● Fotoromanın romanı ● Gülmeyi unutan kahkaha makinası Nejat Uygur ● Kış ve otomobiliniz ● Cinsiyetin sınırlarını ilk kez aşanlar ● Ölüler ve diriler ● Ahu Tuğba ● Kibariye ● Seks sanayi ● Mizah — Satranç — Briç ● Spor haberleri ● TV, Sinema, Tiyatro, Edebiyat

"Soylu
Bütünlük„
SİNCAP
Kürk evi
Yeniceriler Cad.
Çağlar Han: 45 - 47 Kat: 1
ÇEMBERLİTAŞ
Tel: 28 46 17
Altıyol Efes Pasajı -
Zemin Kat No: 13
KADIKÖY
Tel: 36 85 97
Yakut Sok.
Tamer Pasajı 4/17
Bakırköy

MUDO

REKLAMEVİ